

PENTRU O BAZĂ A CULTURII MODERNE PRIN
DREPTUL LA INFORMARE AL FIECĂRUI CETĂȚEAN

FONDATOR

George
Asachi
1829

Albina

SERIE NOUĂ
REDACTOR:

CORNELIU LEU

ANUL CLXXVIII
august – septembrie
2006

românească

R. Co. R
1997

distinsă cu ordinul MERITUL CULTURAL în grad de
Mare Ofițer și cu ORDINUL ZIARIȘTILOR clasa I - aur

M.P.S.R.

Acum, când ni se spune că
focarele s-au închis și se
vor redeschide, comentăm:

GRIPA AVIARĂ ȘI DEMOCRAȚIA

Moto:

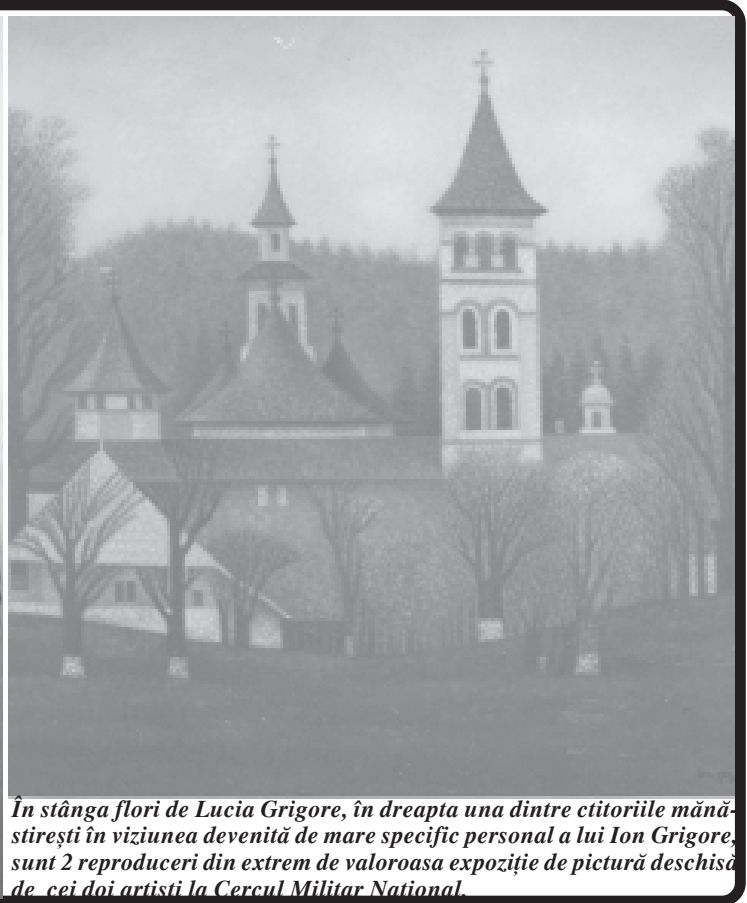
*“Statul este o expresie a
societății civile. Nu poate
exista o administrație statală
mai bună decât cetățenii care
au ales-o, au format-o. De
aceia, excluderea societății
civile de către stat este un
abuz, pentru care politicianul
va plăti”.*

*Roberto Papini - Bușteni,
27 mai 2006*

De mai multă vreme
societatea civilă românească,
populația țării în ansamblul
ei, sunt supuse unor
fenomene de maxim stres.
Ori, stresul, precum se știe,
induce incapacitatea de a
gândi și a reacționa a
populației cât și a grupurilor
de la putere. Modul de
manifestare al acestei
entropii se exteriorizează însă
diferit de la o grupare socială
la alta. Dar să le luăm pe
rând.

(1) În 2005, teritoriul
României a fost succesiv
supus unor grave fenomene
meteorologice generate în
procent de peste 80% de
modificările climatice. Anul
2005 a fost cel mai cald an
de când s-a inventat
termometrul și până în
prezent. Au apărut, la fel de
succesiv, inundații, alunecări
de teren, pierderi de recoltă,
pierderi de oameni. Reacția
autorităților a dovedit, ca și
în anii anteriori, lipsă de
profesionalism, lipsă de
anticipare, lipsă totală de
cunoștințe privind manage-
mentul crizelor provocate de
catastrofele naturale.

Spre toamnă-iarnă s-a
declanșat în România o nouă
criză, cea creată de gripa
aviară. Atunci s-a spus că

In stânga flori de Lucia Grigore, în dreapta una dintre ctitoriile mână-
stirești în viziunea devenită de mare specific personal a lui Ion Grigore.
sunt 2 reproduceri din extrem de valoroasa expoziție de pictură deschisă
de cei doi artiști la Cercul Militar Național.

respectiva gripă ar fi
periculoasă și pentru
populațiile umane. S-a recurs
masiv la asasinarea păsărilor
și înfometarea oamenilor,
deși în afara unor confirmări
ale unui laborator din Anglia,
zice-se abilitat de UE pentru
a se ocupa de această
chestiune, nimeni n-a văzut
și n-a constatat nimic. S-a
declarat stingerea focarelor și
au urmat felicitările unor
oficiali UE cu referire la
succesul împotriva H5N1.

Dar nu s-au stins bine
focarele gripei căci o altă
calamitate, deși anunțată,
avea să se abată asupra
populației României. Este
vorba de revărsarea
nemaîntâlnită a Dunării,
inundarea și distrugerea a mii
de case, stresarea a milioane
de persoane și o nouă
bâlbâială de proporții a
instituțiilor plătite de cetățeni

Prof.univ.MIHAI BERCA

Ambasadorul S. U. A. Nicholas F. Taubman

DESPRE DEMOCRAȚIA AMERICANĂ

Această zi ne oferă posibilitatea de a ne gândi la democrația noastră și la binecuvântările libertății; de asemenea, ne face să ne gândim la ceea ce trebuie să facă fiecare dintre noi pentru a susține și a perpetua aceste binecuvântări.

Democrația noastră este o entitate vie, este mai mult decât o simplă declarație de scop. Este o stare de schimbare continuă pe care noi o încurajăm pentru a reanaliza scopul țării noastre și relația dintre americani și un guvern al poporului. Un astfel de guvern este unul în care nu există spectatori, ci numai participanți. Este vorba despre oameni mereu atenți, atât prin individualitatea lor, cât și prin instituțiile lor, pentru a fi siguri că niciunul dintre câștigurile noastre sacre, obținute cu mari sacrificii, nu este restrâns.

Democrația nu este un sport al spectatorilor. Democrația implică participarea tuturor: elevi, imigranți, organizații neguvernamentale, birocrație, instituții de învățământ superior – toate celelalte aspecte ale vieții noastre. Ne străduim să păstrăm drepturile celor fără apărare: bătrâni, orfani, persoane cu dizabilități, săraci și mulți alții. Prin democrație construim valori importante și, în același timp, în cadrul experimentului nostru de 230 de ani, ne perpetuăm propriul viitor.

Despre acest lucru este vorba – un experiment. Americanii schimbă rețeta în mod continuu, încercând să o îmbunătățească și să o facă mai democratică.

Prin implicare, ne creăm cu toții propria miză în această democrație. Ea aparține tuturor și, în același timp, fiecăruia dintre noi.

(din discursul la ziua națională a S.U.A)

ÎN PAGINILE 3,4,5,6
ACTUALITATEA LITERAR ARTISTICĂ

ÎN PAGINA 11,
SUPLIMENTUL LITERAR
versuri de Paul Everac

TABLE. 15. IULIE 1858.

Acum, când ni se spune că focarele s-au închis și se vor redeschide, comentăm:

(continuare din pag1)

să le apere în fața tuturor relelor.

Concomitent, specialistul a constatat două lucruri dureroase:

a) Lipsa unui management al crizei, înainte, în timpul și după producerea ei, însoțit tot timpul în asemenea cazuri de lipsă de profesionalism.

b) Lipsa interesului populației, al societății civile de a se apăra, de a învăța să se apere. O apatie generală s-a instalat în țară, și mai ales de-a lungul Dunării. Românii par ca un popor învins, în care spiritul de solidaritate a fost prezent doar la TV, nicidecum constituind un fluid care să genereze forța necesară învingerii calamităților.

Cea de-a treia fază a crizei (post inundație) nu a fost gestionată deloc. Moartea vegetației, a animalelor, a generat poluări formidabile cu amoniac, oxizi de azot, metan, floruri și apariția unor dăunători sub forma unor insecte, încă nedeterminate entomologic, care atacă omul și animalele, provocând discomfort. Declanșarea unor epidemii cauzate de bacterii și de transmitoarele lor (insecte, șobolani, mizerie de tot felul) este iminentă. Nimeni nu se gândește la

GRIPA AVIARĂ ȘI DEMOCRAȚIA

determinarea insectelor, a modului în care au apărut și la răul pe care-l pot face, nicidecum la măsuri de combatere. Apa deversată va crea în continuare probleme imense. Nu este cunoscută nici o instituție a statului care să-și fi luat responsabilitatea gestionării crizei post-inundație. Cetățenii români nu merită acest lucru, ei fiind practic paralizați.

Criza post-inundație a fost umbră înăsa de o nouă reizbucnire a "crizei gripei aviare". N- apucaseră românii să se usuce la primele raze mai calde ale lunii mai, căci echipele de "carantină", formate din mascați, cu echipamente de mascare fie în alb, fie în negru, îi obligară pe oameni să se baricadeze în casă, fără apă și fără hrană, dar feriți de gripa aviară. Despre această gripă aviară nu cred nici găinile vii, cu atât mai puțin cele moarte. Cei care se mai informează susțin că acest nemernic virus a apărut prin 1997 în sudul Chinei și s-a extins apoi în mai toată Asia. Nu știm câte găini a omorât virusul, dar știm că au fost măcelărite necuvințios peste 125 de milioane. Oameni ar fi murit în această perioadă vreo 61, fără ca să fi existat vreo dovadă fermă că ei ar fi murit chiar de furia virusului. Și deși, de atunci și până azi, pe șoselele pline de gropi și de nebuni ale României au murit peste 10.000 de suflete, marea "CRIZĂ" a fost provocată de virus. Toată politica românească s-a concentrat pe "gripa aviară", inducând populației un stres și un discomfort echivalent cu nebunia, iar economiei agricole românești, direct producătorilor de carne și ouă, pagube imense, care niciodată nu vor fi recunoscute, nicidecum plătite de actualii "înfăptuitori" ai crizei.

Am zis "înfăptuitori" pentru că toată această "criză dementă" este o scorneală nebună cum nu mi-a mai fost dat să văd în această țară. Argumentez în felul următor:

a) Este foarte posibil ca virusul H5N1 să existe, așa cum există în corpul fiecăruia dintre noi miliarde de viruși, care conviețuiesc în genomul nostru alături de nucleotidele și proteinele noastre, sub un deplin control al sistemului nostru imunitar. Așa cum putem ști, virușii pot fi activați exogen de factori cunoscuți și necunoscuți, și atunci, în colaborare cu bacterii sau celule ale organismului nostru, pot crea boli, unele foarte grave.

b) Așa stând lucrurile, marii luptători cu virușii ar trebui să știe că aceștia nu pot fi găsiți nici pe șosele, nici pe roțile mașinilor, ci numai în celulele vii ale organismelor începând cu procariotele (bacterii) și până la eucariotele superioare, inclusiv omul. Virușii nu se înmulțesc decât o dată cu celulele respective. Cum pe asfaltul DN1 și pe cauciucurile mașinilor nu cresc celule vii, așa-zisele filtre de dezinfectare nu constituie decât niște monumente monstruoase, fie de prostie, fie de înșelat contribuabilul român și pe cel european, obligat să plătească o muncă și niște substanțe zise virocide, și, cu siguranță, inutile*.

Am trecut cu mașina de trei ori consecutiv în data de 26 mai prin filtrul de la Bănești, în direcția Câmpina. De fiecare dată am numărat maximum 2-3 picături/cm² de mașină. Poate cineva să ne spună ce efect au aceste picături dubioase și contra cui?

Până în momentul implicării președintelui României în această dubioasă afacere, păsările sănătoase ale oamenilor erau sacrificate pe imense suprafețe și în zone unde moartea păsărilor se

datora cu totul altor motive decât o epidemie. Conform declarației unui cetățean din Brebu - Prahova, păsările lui au murit într-o singură noapte datorită intoxicației lor cu cumarină (momeală de șoareci pe semințe de grâu). Cu toate acestea, s-a confirmat virusul gripei aviare iar păsările frumoase și sănătoase ale vecinilor lui au fost sacrificate. De ce, domnilor sau doamnelor autorități? Câți dintre voi, care aveți studii superioare, ați văzut vreodată o epidemie de viruși la animale în viața voastră? Câți dintre voi știți cum arată un virus? Cine l-a văzut pe H5N1 și la ce fel de microscop, cum arată el, microscopul la care l-ați analizat și identificat? Ce metode de depistare a virusului ați folosit? De ce nu dați publicității rezultatele obținute? Oare vă este cunoscut că pe cadavre, o dată cu moartea celei moare și virusul? Atunci cum și cu ce l-ați depistat? S-a făcut o singură analiză PCR? S-a clonat virusul pentru a fi identificate secvențele nucleotide periculoase?

Dacă nimic din toate acestea nu ați făcut, meritați tot disprețul românilor pe care i-ați chinat degeaba. Probabil că sunteți deja ofțicați de faptul că nici un român n-a murit de H5N1. Nici n-avea cum să se întâmple acest lucru, și dacă sunteți cât de cât specialiști, ar trebui să fi știut acest lucru. Ar fi putut muri de stres și inimă rea, văzând cum le omorâți degeaba păsările.

Recent am aflat un lucru extrem de hazliu. Pentru a primi ceva despăgubiri de la stat, cei mai "harnici" gospodari ai satelor își înecă câte o găină, două. Medicul veterinar vine, le ia, le declară infectate și le omoară pe toate. Așadar, H5N1 poate fi și sub formă de apă în plămâni galinaceelor!

În România, de-a lungul anilor, mor circa 1/3 din păsările românilor de la țară datorită epidemiilor obișnuite provocate de bacterii, protozoare, etc. Nu cumva aveam și acum vreo pseudo-pestă pe care vă e jenă s-o identificați?

În rândurile următoare doresc să informez cititorii, și pe români în general, că acest H5N1, chiar dacă există, nu constituie un pericol atât de mare precum gogoșa umflată de autorități. Epidemii virale la animale nu s-au întâlnit, la fel cum nici la oameni nu sunt, decât în condițiile precare ale vieții noastre.

H5N1 este însă o afacere foarte bună pentru industria farmaceutică. Nu mai înghițiți așa-numitele medicamente antivirale și nu vă mai lăsați injectați cu vaccinuri necunoscute, care nu vă ajută, ci, dimpotrivă, vă slăbesc organismul.

Practicați o igienă riguroasă, mâncați ponderat și echilibrat, relaxați-vă, nu rămâneți în acest stres distrugător creat de mass-media și autorități.

continuare în pag3

* Toate testele de eficacitate antivirală sau specific H5N1 se fac pe celule vii de ouă embrionate în curs de clocire, deci pe celule vii și nicidecum pe asfalt. Ele se folosesc de regulă pentru dezinfectia interioarelor și a mijloacelor de transport, a abatoarelor, a lăptăriilor, localurilor publice, acolo unde dominante sunt bacteriile, cu virușii. Substanțele sunt periculoase pentru celulele vii și de aceea în timpul tratamentelor lucrătorii neechipați nu au ce căuta în zonă.

**Albina
românească**

publicație a
MIȘCĂRII PENTRU PROGRESUL
SATULUI ROMÂNESC - FUNDATIA EPISCOPUL
GRIGORIE LEU

realizată în colaborare cu

**ASOCIAȚIA COMUNELOR DIN
ROMÂNIA**

1997

editor: CASA DE EDITURA ȘI PRODUCTIE AUDIO-
VIDEO-FILM „REALITATEA“.

Înregistrată la Registrul Comerțului

J40/5587/1991

Cod fiscal: R33954;

cont la Banc Post - Sucursala Moșilor

nr: RO11BPOS70202902964ROL01

Cod Publicații Poșta 19086

ISSN 1583-2546

REDAȚIA:

**Nicolae Dragoș și Emil Drăghici -
senior editori; Dragoș Sarchizian -
secretar general de redacție; Ștefan
Naciu, Gheorghe Manea, Sergiu Târa,
Alexandru Dumitriu, Simona
Constantinescu, Antoaneta Matei**

Director marketing și publicitate - **Tudor
Leu**. Tehnoredactare computerizată - **Veronica Ionescu**. Adresa: Redacția si
Administrația: bd. Dacia nr. 126, sector 2,
București 020064. Telefon: 021 6105659;
Fax: 021 2105411;

E-mail: albina@vipnet.ro;

Internet: www.vipnet.ro/albina

**Abonamente: 240.000 lei anual,
120.000 lei - 6 luni, 60.000 lei - 3 luni.
prețul unui exemplar - 20.000 lei
Abonamente de sprijin: 1 milion lei anual.**

Tipărit la Tipografia ANA

ACTUALITATEA LITERAR -ARTISTICĂ

PENTRU DEPĂȘIREA FENOMENULUI DE IZOLARE CULTURALĂ

Încă de anul trecut, în cadrul desfășurării celei de a VI-a ediții a Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate, ca urmare a unei întregi campanii de constatare și monitorizare dusă de revista noastră, am atras atenția asupra fenomenului de izolare culturală în jurul a diferite centre zonale, din pricina căreia creația literar-artistică, bogată, de altfel, în contemporaneitatea noastră, este minată de necunoaștere, de nepopularizare, de lipsa de legătură și lipsa de coerență. Acea coerență pe care, concomitent cu descentralizarea, ar trebui să i-o ofere o concepție sănătoasă asupra politicilor culturale necesare în afirmarea identității noastre ca popor de certă contribuție la cultura europeană.

Am publicat apoi și concluziile acestei Consfătuirii, le-am făcut cunoscute forurilor competente, am propus schema unei rețele de legături directe, orizontale și democratice, descentralizate și stimulative, față de care guvernarea să-și facă doar datoria de impulsione, facilitare a cunoașterii reciproce și subliniere a valorilor creației noastre în circuitul internațional de care au nevoie. Dezamăgirea și continuând apoi în ultima pagină a acestui număr de revistă, inaugurem filele unui dosar pe care-l vom alcătui și amplifica lună de lună, pînă ce vom ajunge, fie să convingem forurile răspunzătoare, fie să adunăm forțe ale societății civile care, prin susținere de opinie publică, să suplinească ceea ce nu se face pe linie de stat pentru coerența unei politici culturale românești contemporane. Reluând, așadar, ideile cu care încheiam anul trecut, începem cu:

CREAȚIA CULTURALĂ ȘI PUBLICUL EI ÎN VIZIUNEA CONSFĂTURII NAȚIONALE A INTELECTUALILOR DE LA SATE

Un fenomen de izolare culturală în jurul a diferite centre zonale se manifestă în paralel cu înflorirea nemaiîntâlnită a producției editoriale ca urmare a descentralizării. Latura bună este creșterea ofertei de carte și, în general, de act cultural, iar dezavantajul constă în imposibilitatea valorificării pe plan național a creației respective, din pricina necunoașterii producerii ei de la o „metropolă culturală” la alta.

Regimul iresponsabil al difuzării de carte și reviste își demonstrează de prea multă vreme ineficiența și, mai ales, costurile mari cu care îngreunează actul cultural în așa fel încât, avantajul contemporan al unui avânt de producție editorială prin libertatea acesteia scoate la iveală și dezavantajul necunoașterii și nedifuzării unei asemenea producții. Este un punct nevralgic care, conform practicii țărilor avansate cade în sarcina organismelor centrale ale puterii să-l rezolve, dacă ele au bunăvoința să-l remarce și să-și includă acest aspect socio-cultural în programul de guvernare.

Creatorii care, din punctul de vedere al altei ineficiențe - cea a politicalelor asociațiilor profesionale din care fac parte - se bucură doar de statutul individual al valorii ce și-o impun, își găsesc câmp de manifestare și afirmare

(continuare în pag. 4)

GRAIUL REVISTELOR

Primim la redacție, din numeroase județe ale țării, reviste de cultură născute din dăruirea pasionată și competentă a unor intelectuali devotați slujirii cuvintelor limbii române, încredințați că - oricâte ar fi dificultățile de învins - actul întemeierii și editării unor publicații menite să înlesnească un dialog spiritual între creatorii din toate generațiile, să sprijine afirmarea noilor talente, este unul de profunde semnificații.

Revista europeană de cultură și educație națională „LAMURA” (director-fondator Dan Lupescu, director Ovidiu Ghidirmic) se înfățișează și prin numărul triplu - 4, 5, 6, din aprilie-mai-iunie 2006, prin ținuta grafică excepțională, prin diversitatea și calitatea studiilor, eseurilor și interviurilor din bogatul său cuprins, prin viziune ce-i guvernează inițiativele culturale, ca o publicație cu adevărat europeană. Semnalăm doar câteva dintre izbânzile spirituale ale acestui nou număr al **Lamurei**: „Eminescu, poet național” (reluare din G. Călinescu), „Al. Piru-polemistul” (Simona-Ștefania Lupescu), „Zoe Dumitrescu-Bușulenga- stea fixă pe cerul eminescologiei (Ovidiu Ghidirmic), „Efectul Sorescu în ciclul La Liliaci” (Marian Barbu), Grigore Vieru și Basarabia noastră (Tudor Nedelcea), „Pelerin în românitare” (Cornel Rusu), „Urmuz, integral în japoneză”(George

(continuare în pag. 4)

Cereți autorităților ca în loc să stropească străzile, să vă dezinfecțeze grajdurile sau cotețele. Dacă n-o fac ele, faceți-o dumneavoastră de cel puțin 2-3 ori pe an, și nu cu orice apă chioară, ci cu dezinfectante active.

Nu stresăți păsările și celelalte animale, hrăniți-le bine, țineți-le închise până dispar focarele de orice gen ar fi ele, apoi faceți-le adăposturi aerisite și padocuri la soare. Cel mai bun dezinfectant rămân razele ultraviolete ale soarelui. Veți fi răsplătiți de animalele bine întreținute cu produse de calitate, hrănitore și sănătoase.

Există medici veterinari care n-au trecut pe la dumneavoastră de 2 ani. Aduceți-le aminte că sunt în serviciul dumneavoastră și trageți-i de mânecă pentru a vă da sfaturile necesare. Învățați cât mai multe de la cei care știu și nu ezitați să ne scrieți dacă doriți detalii.

Informez totodată cititorii mei că în perioada 26-27 mai am făcut un studiu în zonele zis-afectate din județul Prahova. Am întâlnit mai mulți medici veterinari care, dându-și seama de marea cacialma H5N1 au cruțat păsările țăranilor, care trăiesc bine merți și care fac în continuare ouă frumoase și sănătoase. Focarul nu s-a extins.

Pe specialiști îi sfătuiesc să nu solicite fotografii ale virusului H5N1, căci nu le pot găsi decât la o

singură instituție dintr-o țară mare, bogată și celebră, al cărui nume nu-l pot spune.

În curând veți primi pe piață de la această țară frumoase pulpe de pui, pe care le veți devora cu plăcere în locul cocoșilor dumneavoastră, pentru că în acea țară, în mod foarte ciudat, H5N1 nu a fost depistat, deși e plină de păsări călătoare, care nici ele nu mor decât de bătrânețe.

Mă adresez acum instituțiilor românești cu rugămintea de a-și respecta cetățenii care au dreptul la a fi corect informați, atât asupra epidemiei (dacă ea există și ce anume există) și au, mai ales, dreptul să știe cu ce anume dezinfectante se lucrează. Naș vrea să cred că se pot utiliza dezinfectante neomologate, corozive, sau poate periculoase pentru sănătatea umană. O transparență totală în acest sens este foarte de dorit.

Mulțumesc de asemenea medicilor umani care au publicat în presă adevăruri despre H5N1, punând încet, dar sigur, stavilă isteriei create de cei care aveau îndatorirea să asigure pacea și siguranța alimentară cât și confortul psihic al cetățenilor. Cer scuze și celor care m-au înjurat atunci când i-am întrebat dacă îl cunosc pe H5N1 și dacă informează lumea despre nebuniile lui.

Cred că nu e corect să ne jucăm cu sentimentele și percepțiile oamenilor, iar administrația statală

nu are dreptul să excludă societatea civilă și s-o exileze în necunoaștere, mai ales dacă ar fi fost vorba de un mare pericol național. Nu am văzut un singur fluturaș sau un singur anunț, în afara unor reclame politice, despre un mod corect de abordare de către autorități și de către cetățeni a crizei.

Crize vor mai fi și nu ne dorim ca ele să se localizeze predominant în România. Suntem la începutul unui lung șir de crize naturale și ecologice. Sperăm ca societatea politică va conlucra cu cea civilă pentru un management corect al acestor CRIZE pentru ca cetățenii români să se simtă mai siguri în țara lor, țară în care riscul de a trăi a fost cândva foarte redus.

P.S. Constat că focarele de gripă aviară se sting așa cum s-au extins și cum ni se promite ca va reveni la iarna. Adică nu în centre concentrice ci foarte izolat. Toată lumea dă vina pe păsările sălbatice. Acestea însă se încapățânează să nu moară și sunt bine, merți. Chiar și rândunicile mele s-au întors la cuibul lor. Cei care au afirmat că H5N1 de fapt nu prea există și-au pierdut funcția prin instituția de resort. Cred că H5N1 este ascuns în celulele noastre neuronice. Gripa aviară trebuie căutată în altă parte, altminteri o luăm razna.

Prof.univ. MIHAI BERCA

(continuare din pagina 3)

doar în contextul restrâns al unor "metropole culturale" prea de sine stătătoare și prea necunoscute înafara unor înguste sfere de interes, se grupează în jurul unor activități editorial-impresarial-publicistice lucrative sau non lucrative locale, iar produsul lor cultural nu are nici cum să fie cunoscut nici cum să fie valorificat la scară națională, ceea ce reprezintă risc de valori, (sau de neînțelegere în acesta). Faptul produce astfel un grav dezavantaj atât pentru producătorul de cultură prin ignorarea operei sale, cât și pentru cultura națională ca atare, prin incapacitatea de a beneficia la timp de valorile create. Lipsa unei informări care să monitorizeze valorile culturale reale conduce atât la nepunerea lor la dispoziția publicului, cât și la aculturalizarea acestuia prin direcționarea agresivă spre invazia subproduselor de artă comercială. În afară de acestea, nemonitorizarea creației culturale actuale conduce și la dezavantajul de a nu putea intra în Europa cu ceea ce avem mai valoros, de a deveni, din creatorii unor acte culturale temeinice, consumatorii unor importuri subculturale.

Pentru depășirea acestei stări, pentru a realiza cel puțin acea monitorizare și informare reciprocă atât de necesară unui climat cultural productiv, stimulat și cu adevărat folositor din punct de vedere social, propunem realizarea în totală independență și în respectul tuturor avantajelor culturale ale descentralizării, a unei rețele de informare reciprocă între creatori, editori, producători, manageri culturali, ca și în relația creator-producător cultural-consumator de cultură, bazată atât pe internet – ca formă tehnică de comunicare, cât și pe interesul de afiliere, prin liberă voință la această rețea, a unor persoane, instituții, organizații și societăți comerciale care simt izolarea momentului de față și doresc depășirea acestei stări tocmai pentru realizarea unei culturi naționale cât mai diverse, dar unitară în posibilitățile ei de afirmare și evoluție. În plus, o asemenea rețea ar putea conduce la inițiative libere degrevând unele instituții de stat de sarcini organizatorice care nu le mai corespund, mărindu-le rostul în politicile de stimulare a inițiativelor societății civile în cadrul cărora se încadrează și se dezvoltă mult mai bine creația culturală.

Nu pretindem că, prin proiectul de față, se va rezolva total problema valorificării producției culturale la scară națională. Aceasta, ca orice produs,

constituie o problemă de înfruntare pe piața liberă - înfruntare cu subprodusele care invadează și poluează - ca și de educație de lungă durată pe plan național, tocmai prin avantajarea produsului curat, real și specific, prin reabilitarea și reasezarea acolo unde trebuie a conceptului "culturii de masă". Deoarece pornim de la ideea că acest concept are sensuri de mare importanță națională, sensuri mult mai adânci decât demagogia practică de politicieni, care însă ne face să fim suspicioși față de această sintagmă. Și, punând la dispoziția întregului public - cititor, spectator, amator, colecționar, consumator de cultură, etc. - informațiile dintr-o asemenea rețea, vom realiza un oarecare pas pentru purificarea culturii de masă printr-o ofertă și o promoție mult mai diversificată decât cea din asalturile comercialului artistic.

Astfel, o asemenea rețea va fi, pe lângă un stimulent de cunoaștere și competitivitate între creatori sau valorificatori de producții culturale din întreaga țară, și un serviciu important în informarea tuturor categoriilor de populație beneficiare și consumatoare de cultură, așa că proiectul de față își va aduce o anumită contribuție la rezolvarea în timp a spinoasei probleme a nivelului cultural.

Propunând această inițiativă prin care, un sigur portal internet ar putea oferi o imagine globală a contemporaneității noastre culturale și a tuturor contribuțiilor noi din creația românească, facilitând informarea publicului ca și cercetarea în domeniu, posibilitatea consumatorului de a alege dintr-o gamă variată de oferte culturale fără a-l lăsa pradă asediului subculturii ca și înscrierea promptă a valorilor culturii noastre în circuitul internațional, revista noastră face apel la scriitori, artiști, editori, producători și animatori culturali să ne transmită sugestii privind organizarea editorială a acestui portal, ca și dorința lor de a contribui la amplificarea permanentă a informațiilor prezentate prin noutăți despre creația lor. Luând în evidență toate răspunsurile primite la acest apel, redacția noastră va constitui baza de date a colaboratorilor portalului.

Pentru înțelegerea exactă a propunerii noastre o rezumăm aici, în final:

Obiectivul imediat este crearea unui site-internet (pagină web) cu titlul „CARTE ȘI ARTE” prin care să se ajungă la monitorizarea întregii creații cultural-artistice contemporane din România, o secțiune prezentând în permanență noutățile, iar alta arhivând datele mai vechi pentru

a le ține o perioadă la dispoziția vizitatorilor. În acest mod se va ajunge a se oferi publicului (dar și unor organisme centralizatoare) imaginea de ansamblu a creației cultural-artistice din țară care, în momentul de față, se produce dispart și nu circulă din lipsă de informație.

Site-ul va oferi fiecărui creator, editor, producător cultural câte un mic spațiu pentru prezentarea unui nou produs, dar și posibilitatea unui „link” spre propriul său site sau e-mail unde prezentarea poate să fie mult mai amplă. Prin aceasta se va răspândi informația culturală depășindu-se handicapul lipsei unei imagini cuprinzătoare asupra a ceea ce produce în prezent cultura română, dar se va realiza și legătura directă dintre producătorul cultural-artistice și publicul consumator.

Obiectivul pe termen lung al acestui proiect este ca, prin deschiderea totală a unui asemenea site-internet către tot ce înseamnă creație contemporană și inventarierea ei atât în scurte informații cât și prin posibilitatea de a crea legătura cu prezentările mai ample pe care și le face fiecare creator/producător pe site-ul său, să se realizeze o rețea internet care să lege între ei: autori-editori-producători-difuzori-distribuitori-manageri, cu cititori-spectatori-amatori-colecționari-public dornic de informație-public dornic de a-și selecționa opțiunile culturale-public dornic de a citi, a viziona ori a intra în posesia unor lucrări. Ea va deveni o agenție virtuală de carte, spectacole, arte și multimedia facilitând informația culturală și accesul la produsele ei dar, în același timp, va deveni și un document electronic de monitorizare a creației culturale în folosul și spre informarea permanentă a celor care o studiază pe domenii sau în ansamblu, va deveni și o vitrină a fenomenului cultural românesc, un instrument de propagandă culturală ușor de accesat pe plan intern și internațional, o mărturie vie a identității noastre culturale pe care numai spațiul electronic o poate îngădui la asemenea dimensiuni, în timp rapid și cu difuzare imediată.

Cultivată atent și rubricizată cu pricepere, ea poate deveni cu timpul, prin alte proiecte care o vor susține și lărgi, un document esențial de afirmare și de cunoaștere a culturii românești în ansamblul ei, ca și un factor decisiv de ridicare, prin informație complexă, a nivelului cultural al populației.

(Text reluat din numărul pe luna ianuarie 2006)

GRAIUL REVISTELOR

Muntean) Convorbirile cu un mare sculptor al lumii: Panaite Chifu de Dan Lupescu și dialogul purtat cu Miltiade Nenoiu sub titlul „Toată viața am trăit contra cronometru”, realizat de Romulus Turbatu.

Subliniind încă o dată prestigioasa manieră de apariție și înaltul criteriu valoric în conceperea acestei reviste, o mențiune specială se cuvine rubricilor consacrate prezentării și comentării noilor apariții editoriale, manifestărilor de artă teatrală și plastică, precum și cele destinate consemnării celor mai importante manifestări culturale din zona Olteniei.

În județul Giurgiu, pe lângă revista „SUD (director Constantin Carbarău) care apare la Bolintin Vale, a ajuns la nr. 18 revista „VALAHIA”, act de cultură ce merită de asemenea toate elogiile, știute fiind dificultățile de natură financiară ce sunt de întâmpinat. Orientată spre o mai bună valorificare a momentelor semnificative din istoria țării, momente care și-au aflat rezonanță și participări demne de memoria vremilor din partea viețuitoarelor spațiului dunărean, în recentul număr al revistei (din al cărei comitet director fac parte Radu Theodoru și Mihai Miron, redactor șef fiind Mircea Alexa) sunt continuate bine documentatul studiu „11 februarie – 10 mai 1866, trei luni fierbinți” (Demian Anca, Adriana Miron) și evocarea cititorului României moderne, Ion C. Brătianu (Traian Popa). Dimitrie Ovidiu

Boldur prezintă colaborările profesorului Teohari Antonescu la „Convorbiri literare”, Gheorghe Nițescu – „Datini și obiceiuri tradiționale de primăvară în județul Giurgiu”. Își găsesc, de asemenea o bună reflectare acte de cultură prin care sunt puse în valoare energiile și talentele creatoare din acest spațiu geografic în care, prin veacuri, s-au înscris memorabile pagini de istorie, de un real și actual interes fiind paginile „Rendez-vous cu Thalia”, „Confluente”, „Arte plastice”, „Mărturii”.

În Gorj, unor mai vechi publicații li s-a adăugat în ultima vreme și trimestrialul de cultură „PORTAL MĂIASTRA” (fondator-coordonator Zenovie Cărlugea) în cuprinsul căreia Brîncuși, Arghezi, Blaga își află exegeze esențiale. Consemnăm din primele apariții câteva studii: „Interferențe Blaga-Brîncuși în viziunea lui Serge Franchereau (Zenovie Cărlugea), „Tetravangheliarul lui Nicodim de la Tismana” (Marinela Mihăilă), „Eminescu și Brîncuși” (Lucian Gruia), „Brîncuși și Enescu” (Sorana Georgescu-Gorjan), „Două surse ale artei lui Brîncuși” (Gh. Pavelescu), precum și deosebit de valoroasa evocare „Lucian Blaga – așa cum l-am cunoscut”, cuprinsă în dialogul purtat de Z. Cărlugea cu un fost student al marelui poet și filosof, prof. univ. dr. Gh. Pavelescu. Un spiritual și inteligent text poetic-ironic „Problema fatalității la Valentin Tașcu” poartă semnătura mult înzestratului poet Marius

Neglijată în Capitală, vă prezentăm:

ACTUALITATEA LITERARĂ ÎN LOCALITĂȚI

REALITATEA CONTEMPORANITĂȚII ROMÂNEȘTI ÎN PRESA SUCEVEANĂ.

Pentru oglindirea realității românești în operă publicistică și verb inspirat, capabil să explice contemporanilor prezentul rămânând și mărturie viitorului, nu este absolut obligatoriu să citești numai presa dâmbovițeană, ale cărei coterii pot uneori, chiar să te ...deruteze, spunem noi, ca să nu pomenim celălalt verb provenind de la manipula romană. Există, în județe, ziare care și-au căpătat serios prestigiu prin semnături cel puțin la fel de valoroase ca ale publiciștilor comentatori din casetele ziarelor centrale.

Este și exemplul „Monitorului de Suceava”, în paginile căruii combate, meditând întotdeauna o zi (ceea ce pare a fi enorm la graba noastră televizionistă de a etala imediat orice ne vine la gură, ca și cum tot ce ne trece prin minte ar fi de valoare națională) și dând abia a doua zi tiparului însemnarea sa atât de spiritual-captivantă, Mircea Radu Iacoban. Spirit inovator, așa cum îl știm dintotdeauna, el modifică astfel chiar sensul biblic al săptămânii cu

„șase zile să muncești și a șaptea...”, cu: „o zi să gândești bine ce ai de spus și abia a doua să dai tiparului ce-ai fi, întradevăr, de interes public”, blagoslovindu-i o dată la două zile, pe cititorii „Monitorului”, cu tableta sa. Și, pentru că scriitorul se află cu stetoscopul său de rafinată intuiție plasat pe cordul preinfarctic al realității românești, rubrica nu avea cum să se cheme altfel decât: „Să vezi și să nu crezi!”.

Care rubrică, a devenit astăzi o carte dintre cele mai valoroase și mai pregnante ale publicisticii pamfletare pe care mulți o încearcă, dar...

E normală această încercare față de provocarea vremurilor; însă măsura talentului scriitoricesc este, vrei-nu vrei, un concurs pe care-l câștigă doar unii. Iar Mircea Radu Iacoban îl câștigă cu brio, aducându-și cu generozitate lauri asupra publicației care-l găzduiește, iar acum, iată, îl și editează în volum, tocmai în acel dulce al inimii noastre colț de țară.

Asupra incitancei cărți vom mai reveni, reproducând chiar unele remarci ale autorului care, chiar și sub formă de glumă, tot își dovedesc seriozitatea odată cu trecerea timpului. În această pagină a noastră, însă (care se dorește o pledoarie și un liant între actele culturale, uneori deosebit de meritorii, dar pentru informarea pe plan național a cărora nu există nici

un fel de coerență și, mai ales, nici un fel de interes al forurilor care ar trebui să știe de ele și să înceapă a se mândri cu redresarea fenomenului spiritual al țării) vrem să subliniem meritul celui „Monitor” și „Grup Mușatinii” din Suceava care străduie pentru „o leacă mai multă grijă pentru suflet și simțire” editând publicații și cărți ce ne consolidează identitatea prin reînviata ei trăsătură bucovineană care întotdeauna a fost de mare tradiție, indiferent de poziția „excentrică” față de cei ce, doar fiindcă-și debitează ideile într-un oraș populat cu ministere și parlamentari care și-au uitat dorul de casă, se consideră cu aroganță „ombilicus Romaniae”!

SONETE

Editura « Arania » condusă de prestigiosul scriitor și om de cultură Daniel Drăgan care știe să exercite un minunat spirit rector în viața literară brașoveană, deschide, cu « Sonete 1 » și « Sonete 2 » o serie de volume în care actorul și ziaristul Adrian Munteanu, după alte trei volume de literatură se consacră ca un original scriitor, respectuos cu rigorile formelor clasice tocmai acum când, nici măcar « ismele » teribiliștilor de pe vremuri nu mai

mulțumesc. Explicația acestui demers în care verbul său se simte bine și sigur, ne-o oferă personal în strofele « DE CE SĂ SCRUI SONETE AZI » : « De ce să scriu sonete azi, când veacuri/ De gesturi tandre-au devenit istorii,/ Când melosul suavelor prigorii/ A fost ucis în aprige atacuri ?/ Ca să mai simt parfumul fin al florii,/ Să urc visări de taină în hamacuri/ Și magice săruturi din iatacuri/ Să le prefac pe toate în victorii./ Ca să-mi cultiv râvnirile ascunse, /Uitate atât sub un tărâm anost./ Prin vâgăuni cu umbre reci împunse/ De gândul blând, cel ce cândva a fost./ Zvârlind poveri de bezne nepărunse./ Mai scriu sonete să-mplinesc un rost. »

NASC ȘI LA VRANCEA..!

Decapitată dramatic acum câțiva ani, printr-un tragic accident, de doi mentori culturali creind și susținând în același timp viața literară focșăneană, Florin Muscalu și Traian Olteanu al căror nume îl pomenim aici cu pioșenie, spiritualitatea municipiului de pe Milcov își află valoros și mult laudabil cadru de afirmare în continuitate prin distinsa revistă de cultură, literatură și artă « PRO SAECULUM » editată meritoriul de Alexandru Deșliu, cu un colegiu redacțional și un colegiu

Marian Solea. Ioana Dinulescu, Mihaela Albu și Romulus Iulian Olariu sunt prezenți prin grupaje de poeme reprezentative pentru creația lor, iar Ion Cepoi printr-un fragment de roman ce reconfirmă disponibilitățile epice ale acestui riguros și hărăzit scriitor.

Tot în Gorj și tot sub semnul lui Brâncuși s-a născut revista de cultură „după Brâncuși” editată de Fundația constantin brâncuși” datorată spiritului neliniștit și inventiv al gorjeanului Vasile Vasiescu. În editorialul pe care îl semnează la acest „nou început”, editorul menționat, ilustrându-și disponibilități pamfletare de calitate, slujite de o dezinvolă stăpânire a tainelor expresivității cuvintelor, constată că în preajma monumentelor magului de la Hobița „lumea transpare în rama celei mai înaintat civilizate rigori” dar că, „dincolo de ea, pe peretele vântat, monstruos sufocat de pecinginea vremurilor noastre rămase de la moartea-I grea moștenire, e deșertul zilnic, flământ și rapace”. Împotriva unui asemenea deșert se vor a fi înălțate și paginile publicației. Fie că ele aduc spre neuitare creatori de valoare prematur dispăruți – Marin Sorescu, Nicolae Diaconu, sau Vasile Blendea, fie că evocă din varii perspective viața și opera sculptorului întemeietor. Iată câteva articole care merită zăbava lecturii atente: „Enescu și Brâncuși” (Dumitru Daba), „La Brâncuși SRL” (Ion Cepoi), „Lupta dintre suflet și sânge” (Marius Marian Solea), „Brâncuși – Sophrosyme sau cuminenția pământului” (Z. Cârlogea), „Derutantele Danaide” (Ion Pogorilovschi), „Orașul ca armonie și disarmonie a vieții” – un eseu ce anunță viitoare dezvoltări semnat de esteticianul Grigore Zmeu, „Fișele unui memorialist” – desprinse din jurnalul criticului și poetului Gheorghe Grigurcu, confesiunile de o amară luciditate ale sculptorului Nicăpetre, omagierea artistului sticlei și cristalelor Mihai Țopescu ajuns la 50 de ani, sau amplul dialog al Doinei Lemny cu un mare admirator al lui Brâncuși, Sidney Geist, el însuși un vestit sculptor, antregesc armonios și promițător acest început de drum.

În sfârșit, mai consemnăm un nou număr al revistei „CALIGRAF” (director Romulus Cojocar), revistă care de 6 ani apare la Drobeta-Turnu Severin. Pe lângă contribuțiile lunare ale unor colaboratori permanenți ce s-au făcut remarcă prin vocația de avizați comentatori ai creațiilor literare (Constantin Cubleşan, Constantin Stana, Mircea Popa, Costel Petcu, G. Florescu, Marian

Barbu) menționăm și în acest număr prezența poeziei. Invitatul de onoare, căruia i se pun la dispoziție două pagini este Traian T. Coșovei, căruia i se alătură printr-o pagină de poezii în care lirismul este dublat de o subtilă ironie sentimentală, poetul cu un timbru distinct și o relevabilă dezinvolură a exprimării: Nicolae Dan Fruntelată; iar, printr-un dens și original poem, Nicolae Grigore Mărășanu.

Și, pentru că este vorba de ofensiva lirismului într-un timp al existenței de climat prea prozaic, vom mai menționa încă o revistă care apare în comuna Dor Mărunt din județul Călărași, dar adunând colaboratori din întreaga țară, denumită liric „DOR DE DOR” (fondator Marin Toma), revistă în care, de 12 luni, poezia este la ea acasă. De data aceasta reținem dintre semnatarii poeți pe Miron Țic, Ion Gaghii, Nicolae Rotaru, Maria Mărginean, Bogdan I. Pascu, Gim Lauriasn, Adina Stoicescu.

Versuri muzicale, prin care parcă urcă aburul altor vremi, mărturisind o sensibilitate rănită de vagi amenințări, scrie Nicolae Nicoară Horia. El are cu adevărat ofrande pentru liniștea vâmlor. E bine că se acordă spațiu unor fabule și epigrame care demonstrează și că există reale disponibilități în această direcție, dar și că unor autori prea li se par la îndemână speciile respective. În epică și reportaj evocator își aduc contribuția Marin Toma și Gabriel Făurescu demonstrând diversitatea opțiunilor literare ale colaboratorilor acestei reviste născută-n plin Bărăgan și menținându-se, Dumnezeu știe cum, sub calamitățile (aculturale sau subculturale) ale acestor vremuri.

Ceea ce mă face să subscriu la mesajul acestui dosar pe care începem să-l alcătuim, dosar despre meritorii eforturi culturale făcute de oameni cu conștiința nevoii noastre de identitate, dar ignorate de instituții abilitate printr-o lipsă de concepție asupra a ceea ce înseamnă cultura națională în dezvoltarea ei democratică.

Sau, poate că nu e lipsă ci, dimpotrivă, o concepție pernicioasă, mai degrabă disprețuitoare în suficiența unor sloganuri așa zis europene, năzuind la politicele și afaceri de altă natură.

Nicolae DRAGOS

ACTUALITATEA LITERARĂ ÎN LOCALITĂȚI

director de adevărată reprezentativitate națională. Eugen Simion, D. R. Popescu, Dan Berindei, Marius Sala, Gheorghe Buzatu, Irina Mavrodin, Mircea Radu Iacoban, Vasile Andru, Gheorghe Istrate, Florentin Popescu, Adrian Popescu, Liviu Ioan Stoiciu, Dumitru Matală, Constantin Coroiu, Andrei Milca, Al. Deșliu, Magda Ursache, Petru Ursache, Mircea Dinutz și multe alte nume de prestigiu și talent pe care le menționăm astfel doar spre a nu cădea în păcatul unui întreg catalog de personalități așa cum le înșiră sumarul numărului, fac din volumul pe iulie-august 2006 al acestei reviste un adevărat reper intelectual pe plan național, așa cum au intrat în tradiție și altele, chiar dacă sunt neglijate prin nefasta prioritate a presei de scandal.

Întrucât, în rubrica de față, cu prea modestele noastre puteri, noi încercăm să subliniem pe harta culturală a României, decolorată și standardizată de comercialul subcultural, relieful frumos și pregnant al celor ce străduie pentru spiritualitatea localităților și zonelor țării, suntem bucuroși să cartografiem un act cultural de asemenea altitudine.

SUPERBELE CHEI ALE DOBROGII

Ele se află undeva, în centrul ținutului unde, la nașterea lor, Balcanii s-au opintit în roca bătrână a Munților Hercinici – Catena Himerică ce traversează (acum pe sub Carpați și Alpi) întregul continent arătându-și colții doar la noi, în Munții Măcinului, apoi în niște urme elvețiene, în Bretania și tocmai în Scoția, neștiindu-se dacă și insulele Nordului nu sunt tot urmele ei.

Lângă aceste Chei ale Dobrogei adăpostind vestigii geologice, preistorice, precreștine și paleocreștine, comuna Grădina trăiește un mare eveniment prin apariția monografiei ei scrisă de profesorul de istorie Anghel

Bardac. Satul dobrogean cu specificul său este atent disecat, reconstituit și descris în contextul mai larg al întregului tezaur de arheologie, spiritualitate și tradiție pe care-l constituie Dobrogea.

Intitulată modest « Schiță monografică », lucrarea reprezintă mult mai mult : Dăruirea unei vieți de om pentru istoria localității al cărei dascăl și om de opinie este profesorul Anghel Bardac, pe de o parte iar, pe de alta, în lipsa unor prea generoși susținători, apariția ei editorială prin propriile eforturi materiale ale autorului care, astfel, face un dar de seamă atât concetățenilor cât și operei monografice naționale în ansamblul ei.

Cartea aceasta este nominalizată în concursul de monografii pe care-l încununează revista noastră la fiecare ediție a Consfăturii Naționale a Intelectualilor de la Sate ce-o organizăm anual.

CONTINUITATE SI LA DEVA

«ARDEALUL LITERAR –

revistă cu răspândire națională», cum a intitulat-o și subintitulat-o fondatorul ei Valeriu Bârgău, ne bucură și ea sufletul prin continuitatea apariției în ciuda condițiilor precare de susținere și de difuzare ce ne atrag mereu atenția că, pentru noi, mult trâmbițata cândva tranziție nu a trecut. Este meritul poetei Mariana Pândaru și (poate) a unui local spirit luminat de înțelegere pentru actul de creație care, în ciuda neglijării « de la centru » și în ciuda lipsei de legături coerente între eforturile spirituale din diferite părți ale țării pe care ar trebui să le faciliteze o adevărată politică culturală, începe să se manifeste în unele județe. Numerele recente ale revistei, pe lângă interesantele rubrici cu care ne-a obișnuit, consacră un însemnat număr de pagini unor « Dosare contemporane » dintre care remarcăm obiectivitatea cu care se demonstrează necinstita încercare de

marginalizare și reducere la tăcere a celui care, cu dreaptă șiră a spinării, semnează Liviu Ioan Stoiciu. E un act de transparență, de conștiință și, în ultimă instanță, de cultură de care avem nevoie, iar meritul celor de la « Ardealul literar » este că reușesc să-l elucideze.

DIN MAREA CULTURA A IASILOR, AZIL POLITIC LA PLOIEȘTI

În această nefastă atmosferă « cultivată în jurul culturii », dacă ne putem exprima astfel, atmosferă în care « bandustanizarea », cum se exprima un confrate, pare a fi pe placul celor care ar trebui să sprijine actul de creație național recunoscându-i rolul primordial în definirea identității naționale, dar sunt ocupați cu subintelectualele lor politice - a trebuit să ne cadă în mână revista « Pro Saeculum » menționată mai sus, ca să aflăm de un valoros volum de critică literară. Este vorba de un volum care deranjează, pesemne, monopolul de opinie pe care și-l doresc unii în viața literară, fiind chiar intitulat « Bolile spiritului critic » și aparținând condeiului incisiv ieșean al autoarei ce-a început a-și face cunoscută originalitatea de cert rafinament intelectual : Magda Ursache.

Titluri de articole și capitole demonstrează îndeajuns nu numai interesul pe care-l merită această carte, ci chiar și legăturile ei strânse cu tradiția adevăratului spirit critic românesc : « Infracțiuni etice », « Unde ni sunt editorii », « La noi e putred mărul », « Dihonia », « Etern fascizanta Românie », « La Uniunea Scriitorilor se vorbește-n șoaptă », etc.

Ceea ce remarcă, însă, recenzenții nu este de natură literară ci political-manipulatorie, vorbind despre extrema greutățe cu care cartea și-a găsit un editor : « ... Un volum cu ținută - scrie Lucia Dărămuș - deși nu a apărut

într-o editură în urma căreia se cântă cu surle și alăute, (« Bolile spiritului critic ») tocmai despre spaimele românilor vorbește, despre ierarhiile de tip comunist, despre centralizare, despre mințile trase la indigo, despre cenzură și cenzorii care astăzi încearcă să ascundă propria mizerie sub pres, omițând că miroase în jur, despre faptul că românii au multe întrebări dar niciodată răspunsuri, despre falsa libertate a opiniei, că de ai curajul să spui exact cum stau lucrurile o iei cu vârful și îndesat prin diferite modalități... ». Iar Mircea Radu Iacoban, în calitate de concetățean al autoarei, precizează : « ... Cartea apărută acum (nu și în librării, fiindcă s-a editat la...Ploiești și nimeni nu știe când și unde se va ivi într-o vitrină) se intitulează, pornind cumva de la Ibrăileanu « Bolile spiritului critic ». Urmând sugestia titlului și potrivit unui loc comun, opul ar oferi radiografierea stării literaturii române actuale... Mare păcat ar fi ca această carte, editată la Ploiești, să poată fi găsită doar prin librăriile (or mai fi existând ?) din Plopeni ori Mizil ! »

Iată, așadar, și reversul medaliei la demersul nostru privind starea dramatică a lăsării noastre în necunoaștere, unii față de creația altora : autori față de alți autori, localități față de alte localități, până la întregi zone culturale izolate unele față de altele prin dezinteresul cultivat criminal. E reversul și mai trist al « tâlpiei » pe care unii o pun altora spre a adânci această necunoaștere.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI :

În avalanșa de epigrame care ne sosesc la redacție am primit și un fel de hibrid posibil de numit « epi-fabulă » :

Mă consideri drept un Bulă
Dacă-n rima la fabulă,
Pentru politici de fleacuri,
Vinovat e-n două veacuri
Animalu și nu omu !
Morala :
Ce-a tăiat Ciomu.

In gura Leului

■ -De ce se opun unii miniștri reducerii posturilor de subordonați? Argumentul li l-a adus însuși recentul mesager al Comisiei Europene care, lucrând, pesemne cu puțini colaboratori, în austeritatea pe care ne-o recomandă și nouă, i s-a făcut un singur discurs de rost și la Sofia și la București. Așa că, ajungând seara în Micul Paris, dar știind că și bulgarii sunt printre marile țări francofone, a confundat și capitalele, a adresat și românilor « indicații pe care trebuie să le respecte poporul Bulgar ». Rămânem cu o singură consolare: De prestația doamnei ministru Monica Macovei s-a putut arăta satisfăcut doar aici.

■ -Audiovizualul nu se mai poate sesiza că, pe mici ecrane, un micuț vârstnic, își etalează amorul cu o elevă. Comisia de bacalaureat a absolvit-o pe aceasta recunoscând în unanimitate că merită zece la oral.

■ -Sa demonstrat că secretul demisiilor șefilor serviciilor de informații nu este plecarea în hagiălac a lui Omar Haissam (după ce, se pare, că și unele dintre victimele sale ar fi în străinătate cu automobilul cumpărat de la firma lui). Ei au demisionat pentru un lucru mult mai grav : Nu au fost în stare să prevină Cotrocenii că Tăriceanu își va pune un picior în gips și nu au făcut nici

o legătură dintre vizita de acum la Bush și vizita de atunci la Ayatolah. Desigur, se va cere și demisia șefului de la Serviciul Circulației, dacă se va constata că, în carnetul de conducere care nu i-a fost suspendat premierului, există prevăzută și categoria « conducere elicopter ». Că, doar, Snagovu-i acum plin de alde Mănescu și Bobu, care să sărute mâna președintelui în semn de... « Adio la Târgoviște » !

■ -Degeaba se caută cârțile introduse de SRI în anumite redacții. Mai ușor, cred, ar fi de căutat ziaristii curați din redacțiile publicațiilor introduse de SRI pe piață.

■ -Foarte onest și gestul celor care recunosc faptul că au fost « înainte » turnători. Mai nostim, însă, ar fi de aflat cum de s-au adunat « după » în aceleași redacții.

■ -Greșit spus că « s-a făcut lista politicianilor cu dosare de securitate ». Lista asta o făcuse securitatea de când i-a racolat. Speranța lor a fost doar că, instituția pe care o simpatizau, scrisese lista cu cerneală... simpatică.

■ -Dar, tot apropos de cerneala simpatică a acestei liste, se zvonește că și niște cinstite fețe bisericesti încercau să joace cu ea « alba - neagra ». Adică, ei se rugau la Dumnezeu s-o albească, iar diavolul le-a înnegrit-o făcând-o citibilă rău de tot.

ASOCIAȚIA COMUNELOR DIN ROMÂNIA VĂ INFORMEAZĂ:

Ghid de eligibilitate pentru Programul de dezvoltare a infrastructurii în spațiul rural

1. CADRU GENERAL

1.1. DEFINIȚII

Programul de dezvoltare a infrastructurii în spațiul rural a fost instituit prin Ordonanța Guvernului nr.7/2006, denumit în continuare Program, și vizează îmbunătățirea situației sociale și economice a locuitorilor din zonele în care acționează. Programul asigură o finanțare din bugetul de stat din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, repartizată pe unități administrativ-teritoriale și proiecte eligibile.

Comisia pentru determinarea Oportunității proiectelor denumită în continuare Comisia, instituită prin Ordonanța Guvernului nr.7/2006, ai cărei membri sunt desemnați prin hotărâre a Guvernului, este organismul care primește cererile de finanțare adresate de unitățile administrativ-teritoriale și selectează proiectele pe baza criteriilor stabilite prin ghidul de eligibilitate.

Obiectivele de investiții finanțate prin program sunt:

- construcția/extinderea/modernizarea de poduri, podețe sau punți pietonale;
- construcția/extinderea/modernizarea de platforme pentru deșeuri;
- construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de canalizare a apei și/sau stații de tratare a apelor uzate;
- construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de alimentare cu apă.

Spațiul rural, potrivit Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului administrației și internelor nr.143/610/2005, reprezintă zonele aparținând comunelor, precum și zonele periurbane ale orașelor sau municipiilor, în care se desfășoară, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, activități încadrate în următoarele domenii economice:

- producție agricolă vegetală și/sau zootehnică, silvică, de pescuit și acvacultură;
- procesarea industrială a produselor agricole, silvice, piscicole și de acvacultură, precum și activități meșteșugărești, artizanale și de mică industrie;
- servicii de turism și de agrement rural.

Spațiul periurban, potrivit Legii nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, reprezintă suprafața din jurul

municipiilor și orașelor, delimitată prin studii de specialitate, în cadrul cărora se creează relații de independență în domeniul economic, al infrastructurii, deplasărilor pentru muncă, asigurărilor cu spații verzi și de agrement, asigurărilor cu produse agroalimentare etc.

Proiectul reprezintă unul sau mai multe obiective de investiții ce pot fi finanțate prin program și care fac obiectul unei singure cereri de finanțare.

Cererea de finanțare reprezintă documentul prin care titularul proiectului de investiții solicită Comisiei finanțarea unui proiect în sensul prezentului Ghid.

1.2. DESCRIERE GENERALĂ

Scopul programului este îmbunătățirea situației sociale și economice a locuitorilor din zonele unde se aplică măsurile proiectului.

Obiectivele generale sunt dezvoltarea și modernizarea spațiului rural românesc, format din satele componente ale comunelor, satele aparținând orașelor și municipiilor și zonele periurbane, prin legarea zonelor unde se aplica Programul la rețeaua de drumuri publice comunale, județene și naționale prin poduri, podețe și punți pietonale, platforme pentru deșeuri, precum și prin dezvoltarea unor sisteme de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și epurare.

Obiectivele specifice sunt creșterea pieței agricole și a investițiilor locale, îmbunătățirea stării de sănătate prin creșterea frecvenței controalelor și intervențiilor medicale, creșterea frecvenței școlare și scăderea abandonului școlar.

Beneficiarii direcți ai programului sunt autoritățile administrației publice locale din spațiul rural, care utilizează obiectivele de investiții realizate: poduri, podețe, punți pietonale, platforme de deșeuri, în conformitate cu planurile regionale de gestionare a deșeurilor, sisteme de alimentare cu apă potabilă, canalizare și epurare.

Beneficiarii indirecti ai programului sunt locuitorii întregii unități administrativ-teritoriale care a înaintat cererea de finanțare.

Solicitanți sunt unitățile administrativ-teritoriale, ca persoane juridice, titulare ale dreptului de proprietate asupra investițiilor care se realizează cu finanțare în baza Programului.

(continuare în pag.8)

FUNDAȚIA EPISCOPUL GRIGORIE LEU

reiterează propunerea ca: ÎNTÂISTĂTORUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE SĂ POARTE TITULATURA DE „ARHIEPISCOP AL TOMISULUI, PATRIARH AL ROMÂNIEI ȘI AL TUTUROR ROMÂNILOR”, care ar stabili tradiția noastră bimilenară, el fiind de fapt Mitropolitul Munteniei și Dobrogei, iar Bucureștiul putând avea arhiepiscopie de sine stătătoare.

În acest sens publicăm în continuare extrase din valorosul studiu al Pr. Prof. Univ. Dr. Nicolae Dură: „Scitia Minor (Dobrogea) și Biserica ei Apostolică”

NOI MĂRTURII DOCUMENTARE PRIVIND AUTOCEFALIA BISERICII ROMÂNILOR

Într-un studiu istorico-canonice, remarcăm că istoriografia română, atunci când face referire la Biserica „Vlahilor” (daco-romanilor) din primul mileniu, este în mare parte tributară izvoarelor (narative) bizantine, și că afirmațiile istorice, respective, „... nu sunt coroborate și prezentate și în lumina mărturiilor furnizate de realitatea ecleziologică-canonice a vremii, de unde și o deformare a realității istorice privind nu numai Bisericile traco-daco-romanilor din Sudul și Nordul Dunării, ci și a relațiilor lor canonice”

Evocând relațiile canonice pe care le-au avut Bisericile „vlahilor” (daco-romanilor) din Sudul și Nordul Dunării între secolele IV - XIV, am ținut totodată să amintesc și despre statutul canonic pe care l-au avut unele dintre „principalele Seane arhiepiscopale, mitropolitane și patriarhale, situate în diferite metropole ale neamului daco-romanilor (vlahilor), precum de pildă Scaunul arhiepiscopal și mitropolitan de la Sardica, Scaunul arhiepiscopal și mitropolitan din metropola daco-romanilor din Scythia Minor, adică Tomis-ul, Scaunul arhiepiscopal, autocefal, „Justiniana Prima”, Scaunul patriarhal, autocefal, al Ohridei etc.”, pentru a evidenția astfel și statutul lor de autocefalie.

Nu de mult a fost descoperit, tradus și transcris primul manuscris român, care este totodată unul dintre cele mai prețioase documente pentru istoria românilor din secolele XI - XII. Este vorba de „Codex Rohonczi”, aflat în Arhivele Academiei de Științe din Ungaria, și care a fost pus la dispoziția cercetătorilor avizați datorită meritului doamnei profesoare Viorica Enăchiuc, care l-a descoperit, tradus și transcris.

Textele acestui manuscris ne aduc noi mărturii documentare privind atât continuitatea, neîntreruptă, a elementului daco-roman și românesc în spațiul carpato-pontico-danubian, cât și starea de

autocefalie a Bisericii Vlahilor nord-dunăreni din secolele XI - XII.

Textele acestui Codex au fost redactate în secolele XI - XII într-o limbă vulgară (daco-romană), „cu elemente de scriere dacică, transmisă prin evoluție locală”. Referitor la această scriere dacică, latinizată, s-a spus că semnele arhaice din acest prim manuscris român „... au analogii în scrierile silabice indo-europene din epoca bronzului, iar altele se întâlnesc în scrierile fonetice ale așezărilor populații, ceea ce ar însemna – conchidea profesorul Anton Vraciu – că scrierea aparține unor populații indo-europene, nu românești”. Cu alte cuvinte, aceste „semne arhaice”, descoperite în „Codex Rohonczi”, confirmă și ele atât faptul că dacii – strămoșii Vlahilor – aparțineau familiei indo-europene, cât și existența unei scrieri dacice, pe care s-a grefat scrisul de limbă latină.

Din secolul al IX-lea, avem deja atestări despre proto-română. De pildă, în Evangheliarul tradus din grecește în slavonește de Sf. Chiril – apostolul slavilor, originar de prin părțile Tesalonicului, – apar și termeni românești. Nu este însă exclus ca și cei doi frați, Chiril și Metodiu, Apostolii Slavilor – decretați de Papa Ioan Paul al II-lea drept „Copatroni ai Europei” – să fi fost de origine valahă. De altfel, în jurul Tesalonicului, sate de valahi mai există și astăzi, în ciuda elenizării lor forțate.

Acest Codex, care este de fapt „o cronică detaliată despre societatea blakilor din secolele XI - XIII”, oferă însă mărturii nu numai despre substratul dacic al limbii române în lexie, în sistemul fonetic și

Pr. Prof. Univ. Dr. Nicolae V. DURA

(continuare în pag. 24)

1.2.1. Motivație

Colectivitățile rurale din România, în special cele din zonele defavorizate, se confruntă cu probleme economice și sociale majore, cu o dinamică redusă a dezvoltării economiei rurale și, în consecință, cu o dinamică scăzută a dezvoltării umane.

În plus, infrastructura rurală existentă – drumuri comunale, poduri, podețe, ce fac legătura cu drumurile județene – a fost puternic afectată de inundații și de alunecări de teren, astfel încât colectivități întregi au fost izolate. De asemenea, în zonele locuite, albiile râurilor sunt nesistemate, iar malurile sunt neconsolidate, înregistrându-se frecvent alunecări de teren și distrugerii, cele mai grave fiind cele de locuințe.

Drumurile județene și comunale au o densitate redusă, circa 30 de km pentru 100 de km² de teritoriu și circa 8% dintre ele sunt modernizate. Dinamica dezvoltării umane a populației din aceste zone este scăzută și pe viitor se pot înregistra tendințe negative ale acesteia.

Astfel, pe lângă disparitățile zonale foarte mari, generate de dinamica redusă a dezvoltării economiei rurale, în localitățile rurale defavorizate se înregistrează un acces la serviciile sociale sensibil mai redus decât în mediul urban, mai ales pentru copii și bătrâni și, în special, în perioadele de timp nefavorabil.

„Politica agricolă și de dezvoltare rurală” - program major de politică publică, prevăzut în Programul de guvernare pe perioada 2005-2008 – prin programul “Dezvoltarea și modernizarea satelor”, cuprinde măsuri esențiale, menite să transforme mediul rural românesc și să-l pregătească pentru aplicarea Politicii Agricole Comune, precum și măsura de legare a tuturor localităților la rețeaua de drumuri publice, prevăzută în “Strategia în domeniul infrastructurii rutiere”.

Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii rurale este o premisă importantă a creșterii dinamicii de dezvoltare umană în mediul rural românesc.

1.2.2. Corelarea cu alte programe

Acest Program permite dezvoltarea spațiului rural și periurban prin măsuri și acțiuni integrate și durabile, care creează premise reale pentru realizarea obiectivelor sale și va fi complementar cu măsuri și acțiuni realizate prin programele PHARE, ISPA, SAPARD și alte programe, precum și cu cele ce se vor realiza prin Fondurile Structurale, Fondul de Coeziune și prin alte programe naționale.

1.2.3. Câmpul de acțiune al programului

Obiectivele de investiții ce pot fi finanțate trebuie să vizeze unul din următoarele domenii:

a) Poduri, podețe și punți pietonale

Se vor dezvolta următoarele obiective de investiții:

- construcția/extinderea/modernizarea de poduri, podețe sau punți pietonale de interes local, având prioritate cele care facilitează accesul la drumurile județene și naționale și la rețeaua de căi ferate, inclusiv alte lucrări necesare care fac parte integrantă din construcția drumului în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La aceste tipuri de investiții, se adaugă construirea de rețele exterioare necesare pentru conectarea investiției la rețelele de utilități: energie electrică, telecomunicații și alte lucrări conexe.

b) Platforme pentru deșeuri

Se vor dezvolta următoarele obiective de investiții:

- construcția/extinderea/modernizarea de platforme pentru deșeuri cu depozitare temporară.

La aceste tipuri de investiții, se adaugă construirea de rețele exterioare necesare pentru conectarea investiției la rețelele de utilități: energie electrică, telecomunicații, apă, canalizare, drumuri de acces și alte lucrări conexe.

c) Alimentări cu apă în sistem centralizat

Se vor dezvolta următoarele obiective de investiții:

- construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de alimentare cu apă: captare, aducțiune, stație de tratare, rezervor de înmagazinare, stații de pompare, rețea de distribuție a apelor potabile.

Ghid de eligibilitate pentru Programul de

La aceste tipuri de investiții, se adaugă construirea de rețele exterioare pentru conectarea la utilități a investiției: energie electrică, drum de acces, telecomunicații, apă, canal și alte lucrări conexe.

d) Canalizări în sistem centralizat

Se vor dezvolta următoarele obiective de investiții:

- construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de canalizare a apei și/sau stații de epurare a apelor uzate: rețea de canale colectoare a apelor uzate menajere, stație de epurare, stație de pompare și a canalelor de evacuare a apelor epurate;

La aceste tipuri de investiții, se adaugă construirea de rețele exterioare pentru conectarea la utilități a investiției: energie electrică, drum de acces, telecomunicații, apă, canal, și alte lucrări conexe.

1.3. ALOCĂRI FINANCIARE

Mărimea fondurilor din bugetul de stat

Valorile minime și maxime pentru proiectele adresate de o singură unitate administrativ teritorială, care pot fi finanțate prin program, sunt următoarele:

- valoarea minimă eligibilă pentru proiect: 40.000 lei, inclusiv taxa pe valoarea adăugată;
- valoarea maximă eligibilă pentru proiect: 4.000.000 lei, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Un solicitant poate primi contribuții financiare de la bugetul de stat, în cei 3 ani de aplicare a Programului, pentru cereri de finanțare cu o valoare totală cumulată care să nu depășească suma maximă eligibilă de 4.000.000 lei.

Solicitanții pot depune o nouă cerere pentru un alt nou proiect după finalizarea completă a proiectului anterior.

Solicitanții trebuie să menționeze clar în documentele contabile toate operațiunile privitoare la respectiva investiție.

Sunt considerate eligibile doar cheltuielile efectuate după aprobarea cererii de finanțare, cu excepția cheltuielilor pentru proiectare și asistență tehnică, așa cum sunt definite în Hotărârea Guvernului nr.1179/2002 privind aprobarea Structurii devizului general și a Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, Anexa nr.1, Devizul general – Capitolul 3., cheltuieli care pot fi efectuate și înainte de aprobarea cererii de finanțare. Cheltuielile pentru proiectare și asistență tehnică pot fi de maximum 12% din valoarea totală eligibilă a proiectului.

2. REGULI CU PRIVIRE LA CEREREA DE FINANȚARE

Acest ghid prezintă regulile de pregătire și depunere, selecție și implementare a proiectelor în cadrul Programului de dezvoltare a infrastructurii din spațiul rural, aferente cererii de finanțare.

2.1. CRITERII DE ELIGIBILITATE

Criteriile de eligibilitate sunt condiții obligatorii care trebuie să fie îndeplinite de către solicitant și de către proiect pentru a putea fi acceptat drept candidat pentru acordarea unei contribuții financiare de la bugetul de stat. Criteriile de selecție sunt detaliate în Anexa nr. 4.

Cele trei seturi de criterii de eligibilitate sunt:

1. Eligibilitatea solicitantului;
2. Eligibilitatea activităților propuse spre finanțare;
3. Eligibilitatea cheltuielilor.

2.1.1. Eligibilitatea solicitantului

Pentru a fi eligibili, solicitanții trebuie să fie comună/oraș/municipiu;

În relația cu Comisia solicitantul este reprezentat de:

1. Reprezentantul legal, primarul unității administrativ-teritoriale, care va semna cererea de finanțare;
2. Reprezentantul tehnic, în ceea ce privește aspectele tehnico-financiare pe parcursul execuției obiectivului de investiții și pe durata a 5 ani după terminarea lucrărilor la acest obiectiv.

2.1.2 Eligibilitatea activităților propuse spre finanțare

Valoarea proiectelor

dezvoltare a infrastructurii în spațiul rural

Valoarea totală eligibilă a proiectului trebuie să se încadreze în suma prevăzută la punctul 1.3. din acest Ghid.

Durata proiectelor

Data limită pentru terminarea proiectelor selectate în cadrul sesiunii de aprobare a cererilor de finanțare este de 18 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prin care se aprobă acordarea fondurilor din bugetul de stat.

Obiective de investiții

a) Construcția/extinderea/modernizarea de poduri, podețe sau punți pietonale;

b) Construcția/extinderea/modernizarea de platforme de deșeuri;

c) Construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de canalizare a apei și/sau stații de tratare a apelor uzate;

d) Construcția/extinderea/modernizarea de sisteme de alimentare cu apă.

Condiții specifice:

a) Poduri, podețe și punți pietonale

· Proiectele trebuie să corespundă reglementărilor naționale privind mediul, prin prezentarea dovezii depunerii cererii în vederea obținerii Acordului de Mediu.

b) Platforme de deșeuri

· Proiectele trebuie întocmite conform planurilor regionale de gestionare a deșeurilor.

c) Alimentări cu apă în sistem centralizat

· Trebuie prezentate studiile hidrologice sau hidrogeologice care să confirme existența sursei de apă în cantitate suficientă pentru investiții noi și, acolo unde este cazul, pentru extindere. În cazul modernizărilor, existența sursei de apă trebuie justificată numai prin memorii justificative;

· Proiectele trebuie corespundă reglementărilor naționale privind mediul, prin prezentarea dovezii depunerii cererii în vederea obținerii Acordului de Mediu;

· Înmagazinarea apei potabile se va face numai în rezervoare închise;

· Pomparea în rețeaua publică a apei din fântânile existente în vatra satului nu trebuie permisă, fără a fi trecut prin stația de tratare;

· Să se folosească numai aducțiuni închise;

· Pentru toate tipurile de captare - subterană, izvoare, de suprafață - să fie instituite în mod obligatoriu zonele de protecție sanitară, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică;

d) Canalizări în sistem centralizat

· Sunt admise numai proiectele care rezolvă evacuarea substanțelor reținute în rețeaua de canalizare și/sau evacuarea nămolului rezultat din stațiile de tratare a apei;

· Proiectele trebuie să corespundă reglementărilor naționale privind mediul, prin prezentarea dovezii depunerii cererii în vederea obținerii Acordului de Mediu;

2.1.3. Eligibilitatea cheltuielilor

Pentru acordarea fondurilor din bugetul de stat, pot fi luate în considerare doar „Cheltuieli eligibile”. Aceste cheltuieli sunt specificate, detaliat, mai jos. Cheltuielile prevăzute în bugetul proiectului sunt estimative, dar reprezintă plafonul maxim pentru „cheltuieli eligibile”.

În cazul în care valoarea proiectului depășește suma maximă eligibilă de 4.000.000 lei, proiectul va fi declarat eligibil numai în cazul în care solicitantul face dovada existenței surselor de cofinanțare necesare acoperirii diferenței dintre valoarea totală a proiectului și suma maximă eligibilă.

Cheltuieli eligibile

Pentru a fi considerate eligibile în contextul proiectului, cheltuielile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie necesare pentru realizarea proiectului, să fie prevăzute în devizul general de cheltuieli ale proiectului, întocmit conform legislației în vigoare;

b) să fie efectiv realizate pe perioada execuției proiectului, cu excepția cheltuielilor pentru proiectare și asistență tehnică, așa

cum sunt definite în Hotărârea Guvernului nr. 1179/2002, Anexa nr.1, Devizul general – Capitolul 3, a căror plată poate fi făcută de către solicitant înainte de hotărârea Guvernului prin care se alocă fondurile.

c) să fie înregistrate în evidențele contabile ale solicitantului, să fie identificabile și verificabile și să fie susținute de originalele actelor de plată justificative.

Tipurile de cheltuieli eligibile și neeligibile sunt detaliate în Anexa nr.2 – Cheltuieli eligibile.

Cheltuieli neeligibile

Toate cheltuielile care nu fac parte din lista cheltuielilor eligibile, așa cum sunt detaliate în Anexa nr. 2, vor fi cheltuieli neeligibile.

Solicitantul trebuie să depună la dosar hotărârea consiliului local cu menționarea explicită că orice cheltuieli neeligibile impuse de implementarea proiectului se suportă din venituri proprii bugetului local și/sau credite.

2.2 PROCEDURILE DE URMAT ÎN CAZUL SOLICITĂRII UNOR FONDURI DIN BUGETUL DE STAT**2.2.1 Cererea de finanțare și documentele justificative**

Documentația de solicitare a fondurilor din bugetul de stat trebuie să conțină următoarele:

a) cererea de finanțare pe suport de hârtie și în format electronic. Formatul cererii de finanțare este obligatoriu;

b) certificatul de urbanism;

c) extras din inventarul bunurilor aparținând domeniului public, aprobat prin hotărâre a Guvernului din care să rezulte regimul juridic al terenurilor pe care se vor amplasa obiectivele de investiții;

d) extras din inventarul bunurilor aparținând domeniului privat al unității administrativ-teritoriale sau extras din evidența contabilă în cazul terenurilor care aparțin domeniului privat al unității administrativ-teritoriale;

e) acordul proprietarilor privind utilizarea și/sau folosirea terenului aflat în proprietatea lor, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, atunci când terenurile nu sunt proprietatea unității administrativ-teritoriale;

f) dovada depunerii cererii în vederea obținerii acordului de mediu, dacă este solicitat în certificatul de urbanism;

g) pentru platformele pentru deșeuri, avizul Agenției Locale pentru Protecția Mediului privind conformitatea obiectivului de investiții cu Planul regional de Gestionare a Deșeurilor;

h) certificatul de înregistrare fiscală în care se menționează codul de înregistrare fiscală al unității administrativ-teritoriale;

i) studiul de fezabilitate conform prevederilor legale în vigoare;

j) hotărârea consiliului local al unității administrativ-teritoriale privind aprobarea studiului de fezabilitate și a indicatorilor tehnico-economici ai proiectului. Se va menționa explicit că orice cheltuieli neeligibile impuse de implementarea proiectului, precum și cheltuielile de întreținere și exploatare pentru proiectul realizat se suportă din contribuții proprii;

i) declarație pe propria răspundere semnată de reprezentantul legal, referitoare la:

i.1. finanțările nerambursabile de care unitatea administrativ-teritorială a beneficiat în ultimii trei ani;

i.2. existența unei cofinanțări din bugetul local al unității administrativ-teritoriale;

i.3. numărul de sate care beneficiază de proiect, componente ale unității administrativ teritoriale;

i.4. numărul de locuitori ai unității administrativ-teritoriale și numărul de locuitori deserviți de proiect;

i.5. amplasarea proiectului în localitate cu obiective culturale, turistice, conform Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național, Secțiunea a III-a, zone protejate;

i.6. integrarea în proiect a unor obiective de interes local: infrastructură educațională, de sănătate, culturală și administrativă;

i.7. deservirea prin realizarea proiectului a unor activități economice ce se desfășoară pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale;

i.8. faptul că nu există litigii asupra proprietății terenului destinat obiectivului de investiții, aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

Dacă anumite documente nu sunt aplicabile situației

Ghid de eligibilitate pentru Programul de dezvoltare a infrastructurii în spațiul rural

solicitantului, conform statutului său, ori al proiectului, se consideră că aceste documente nu sunt obligatoriu de prezentat.

Cererea de finanțare

Solicitanții trebuie să completeze și să depună Cererea de finanțare anexată acestui Ghid (Anexa nr. 5), însoțită de documentele justificative solicitate. Cererea este disponibilă la sediile prefecturilor și pe pagina de internet a Cancelariei Primului-Ministru, www.cancelarie.ro.

Solicitanții trebuie să completeze cererea de finanțare în limba română și să o depună în două exemplare: original și copie. Fiecare exemplar din cererea de finanțare, însoțit de documentele justificative solicitate în formularul cererii, inclusiv studiul de fezabilitate, va fi legat într-un singur dosar, astfel încât să nu se permită detașarea și/sau înlocuirea fișelor. Dosarul va fi paginat în partea dreaptă sus a fiecărei pagini, de la 1 la n și va conține un opis, unde n reprezintă numărul total al paginilor. Documentele justificative vor fi anexate în ordinea opisului, indicându-se numerele de pagină la care se află fiecare document.

Exemplarul original va avea înscrisă pe copertă, în partea superioară dreaptă, mențiunea „ORIGINAL”. Fiecare pagină va purta ștampila rotundă „PRIMARUL”, al comunei/orașului/municipiului solicitant. Copiile documentelor la care originalul nu se poate anexa, vor purta mențiunea „conform cu originalul”.

Exemplarul copie va avea înscris pe copertă, în partea superioară dreaptă, mențiunea „COPIE”. Fiecare pagină va purta mențiunea „conform cu originalul” și va fi semnată în original de către primar.

Fiecare exemplar al cererii de finanțare, incluzând documentele justificative, trebuie introdus în câte un plic pe care se înscrie numărul de referință al sesiunii cererii de proiecte, denumirea și adresa completă a comunei/orașului/municipiului solicitant/solicitant, denumirea proiectului, identică celei înscrise în cererea de finanțare. Pe fiecare plic se va scrie cuvântul „ORIGINAL” sau „COPIE”, după caz.

Orice document din dosar va fi scris în limba română, având caracter de interes public, trebuie să fie corect din punct de vedere al proprietății termenilor, precum și sub aspect gramatical, ortoepic și, după caz, sub aspectul punctuației și ortografic, conform normelor academice în vigoare.

Solicitantul va avea un exemplar complet al dosarului cererii de finanțare, în afara celor două pe care le depune.

Comisia, prin birou și/sau secretariat, are dreptul de a cere documente sau informații suplimentare referitoare la conformitatea documentelor din dosarul cererii de finanțare.

2.2.2 Unde trebuie depusă cererea de finanțare

Cererea de finanțare trebuie depusă la Biroul Comisiei, adresa Piața Victoriei, nr. 1, sectorul 1, codul poștal 011791, București.

2.2.3 Termenul pentru depunerea cererii de finanțare

Cererile de finanțare se pot depune în perioada sesiunilor stabilite de Comisie, în zilele lucrătoare, de luni până joi, inclusiv, între orele 10:00 și 15:00, pe durata existenței Programului. Sesiunile de depunere a cererilor se aduc la cunoștință publică, prin afișare, la Biroul Comisiei și la sediile prefecturilor, precum și pe pagina de internet a Cancelariei Primului-Ministru, www.cancelarie.ro, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data deschiderii sesiunii respective.

2.2.4 Depunerea și conformitatea cererii de finanțare

Originalul și o copie a cererii de finanțare se depun la Biroul Comisiei. Ele sunt depuse personal de către reprezentantul legal sau reprezentantul tehnic, specificați în formularul cererii de finanțare.

La Biroul Comisiei, în prezența solicitantului, se va completa o Fișă de verificare a conformității (Anexa 7), prin care se atestă conformitatea administrativă a dosarului, respectiv dacă cererea de finanțare respectă condițiile de formă și este însoțită de toate

documentele justificative.

2.2.5 Alte informații

Toate notificările către solicitanți/beneficiari, din partea Comisiei, în orice fază a programului, se fac prin fax, poștă electronică sau aviz poștal cu confirmare de primire. Notificările făcute prin fax și poștă electronică vor fi transmise și prin poștă, cu confirmare de primire. Data confirmării de primire va fi data de referință de la care se va calcula termenul în care solicitantul/beneficiarul este obligat să răspundă solicitărilor adresate de către Comisie.

2.3. INFORMATII PRIVIND HOTĂRĂREA COMISIEI ASUPRA ACORDĂRII FONDURILOR DIN BUGETUL DE STAT

Solicitanții vor fi informați de către Comisie, în scris, asupra hotărârii cu privire la cererile lor de finanțare.

Hotărârea Comisiei, bazată pe raportul de selecție, de a nu acorda fonduri din bugetul de stat este definitivă.

Proiectele declarate eligibile, dar care în urma procesului de selecție nu au fost selectate, pot participa la următoarele sesiuni de depuneri de cereri de finanțare după ce își vor fi actualizat avizele expirate, în același regim cu proiectele înscrise la sesiunea respectivă.

De asemenea, dacă în urma procesului de verificare a eligibilității, Comisia constată că anumite criterii de selecție (Anexa nr. 4) completate de solicitant în cererea de finanțare nu coincid cu realitatea, solicitanților li se va prezenta o notă de constatare a diferențelor și vor avea obligația de a răspunde într-un anumit termen. Dacă termenul stabilit este depășit, proiectul va fi declarat neeligibil.

3. REGULI CU PRIVIRE LA IMPLEMENTARE

3.1. INFORMAREA, RAPORTAREA TEHNICĂ ȘI FINANCIARĂ

Solicitanții sunt obligați să transmită trimestrial situația derulării proiectelor. Modelul de raportare este prezentat în Anexa nr. 6.

Solicitantul are obligația să furnizeze orice alte informații de natură tehnică sau financiară cerute de Comisie sau alte structuri autorizate să controleze și să auditeze implementarea proiectului.

3.2. AMENDAMENTE LA CEREREA DE FINANȚARE

Dacă Solicitantul, independent de voința sa, nu mai poate realiza proiectul pentru care i-au fost aprobate cererea de finanțare și contribuția de la bugetul statului, sau o parte din acesta, atunci va informa de îndată Comisia, care va analiza situația creată. Pentru continuarea proiectului cu modificările intervenite, solicitantul va adresa o nouă cerere de finanțare, care va urma aceleași proceduri ca și o cerere nouă.

3.3. CONTABILITATE ȘI CONTROALE TEHNICE ȘI FINANCIARE

Solicitantul va ține contabilitatea referitoare la executarea proiectului conform legislației române în vigoare.

3.4. PUBLICITATE

Orice demers publicitar efectuat de Solicitant, în orice formă și în orice mediu, trebuie să specifice că proiectul a fost realizat cu sprijinul Guvernului României prin Programul de dezvoltare a infrastructurii în spațiul rural, conform Anexei nr. 3.

3.5. PROCEDURI DE ACHIZIȚII PUBLICE

Toate achizițiile necesare realizării Proiectului se vor face cu respectarea procedurilor de achiziții publice.

Respectarea procedurilor de achiziții publice este obligatorie și pentru achizițiile de servicii efectuate înainte de aprobarea hotărârii Guvernului prin care se aprobă acordarea contribuției financiare de la bugetul de stat.

3.6. AUTORITATEA DE IMPLEMENTARE

Autoritatea de implementare este unitatea administrativ teritorială căreia i-a fost aprobată cererea de finanțare.

NOTĂ: Informațiile suplimentare, care vor fi publicate de Comisie în cadrul anunțurilor publice aferente sesiunilor de cereri de proiecte, vor completa prevederile prezentului ghid.

Nevolnicele tâlcuri și rime ale lui Paul Everac

2.

Cuvântul de introducere al autorului la volumul din care reproducem versurile de mai jos

Cer smerit iertare pentru limpezimea acestor poeme. Ea poate să însemne sărăcie sufletească, indiferență la marea poezie, anacronism stilistic.

Stau și mă întreb: unde e absconsul, ezotericul, fulgurația, bizarul, inefabilul? Unde e incongruența sugestivă, reverberația abisală? Totul e neted. Prea.

Atâta pot. Îmi simt nevolnicia.

Poate agăț totuși câteva sensuri sincere, directe, venite de mai departe, cum ar fi poezia tradițională, sau de mai aproape, cum ar fi iminenta dispariție.

În rest: „peste tomuri brăcuite așternând și eu un brac”...

Autorul

ALĂUTA ROMÂNEASCĂ

SUPPLEMENT LITTERAR

ALBINEI ROMÂNEȘCI.

TASSI. 15. IULIE 1838.

Politicale

S-a înscris la cuvânt
și-a dat cu omul crâncen de pământ

Celălalt s-a sculat s-a curățat
și-a dat!

Unul s-a făcut curând surcică
Celălalt ciob de ulcică.

Și din cele două crâncene umori
gâlgâind de furori
s-a ales în final pământ de flori

Și-au rămas contopiți pe veci
în același ghiveci.

Revolta unui mim

Către ora zece după ceas,
M-am dus să fac față la un parastas
Unde popa cu litanii cel puțin stupide
Ne-a vândut pogoane de iluzii, vide.

Pe la unsprezece în sala festivă
O fostă amică, poetă costelivă,
S-a lăsat umflată-n pene în zadar
Pentru lipsa ei evidentă de har.

La amiază am intrat ca o pasăre rară
La un partid ce ținea un soi de plenară
Unde foarte agitați și cu ochii scoși
Câțiva oratori vindeau la gogoși.

N-am crezut o iotă la acești zevzeci,
Nici din harul poetic, nici din viața de veci
Și mi s-a mai dus astfel o sâmbătă lestată
De o realitate groaznic simulată

Încă nu e unica sâmbătă între toate
Când trăiesc realități mult falsificate
Și nici prima săptămână, lună, an

De când îmi văd traiul tot mai calpuzan.

Mi-o mai fi dat oare printre simulacre
Să mă umplu iar cândva de aprinderi
sacre?

Mi s-o mai îngădui oare minima puțință
De-a a dospi adevăruri în întreaga-mi
ființă?

Ori în grava lipsă a unui crez sublim
Răsărit în falsul în care trăim
Până în adâncul meu cel mai intim
O să mă coroadă virusul de mim?

Orgoliosul

A vrut să mă plimbe plin de grație
c-un bolid de ultima generație
dar i-am retezat-o dârz și scurt:
nu mă duc, amice, e din furt!

Altul, cu prietenească mimă
M-a poftit la vila-i cu piscină.
I-am răspuns tăios: nu pot veni,
e din învârteli și șmecherii!

La banchetul unde prezida
diva a vrut să șed în dreapta sa
cu ospățu-i să mă facă praf
nu vin, i-am răspuns-, căci e din jaf!

Alta mi-a trimis o invitare
cu un iaht de lux să merg pe mare
- Nu mă duc, căci l-ai făcut se știe,
dintr-o crâncenă curvăsărie!

Nu-i ofertă să fi fost primită
De la cei care-și fac cheag prin mită.
Nici nu m-am lăsat atras în cursă
de vreun devalizator de bursă.

Înșirând refuz după refuz
o să pier ahotnic și mofluz

iară cei care o să-mi poarte doliu
vor gândi: Sărmanul! Ce orgoliu!

Elefantul vital

Deci era tânăr și candriu
și se simțea monadă;
și foarte bucuros că-i viu
el da mereu din coadă

L-au pus la trudă și frecuș
cu alții la grămadă;
dar fiind puternic și ghiduş
dădea mereu din coadă.

L-au pus apoi, la apogeu
în frunte de paradă
călca masiv, cu pasul greu,
și da mereu din coadă.

Avea ochi mari, de antracit
și colții de zăpadă;
și pînă când a-mbătrânit
a dat senin din caodă.

Apoi când, slab și-mpuținat
a început să cadă,
deși puterea l-a lăsat
mai da bățos din coadă.

I s-a topit încet-încet
cărnoasa lui plămadă:
dar chiar când a rămas schelet
dădea voios din coadă!...

Anotimpuri

Mai e puțin, și ziua începe să crească
Mai e puțin, și turmele încep să pască
Mai e puțin, și strugurii încep să se coacă
Mai e puțin, și totul începe să tacă.
P.S (Când, asasin, neantul tenebrele-și
cască
Mai e puțin și ziua începe să crească...)

LUSTRAȚIA sau NEVOIA DE ÎNGER

trei acte cu multă pantomimă și numai două personaje:
ACTORUL CU UMBRA NEFERICIRII
AGENTUL FĂRĂ UMBRA NESIMȚIRII

ACTUL ÎNTĂI: IMBROGLIO sau HISTRIONICA

Întineric complet animat de foială, foșnete, scurte interjecții, găfâieli, sentimentul unei temeri sau al unei urmăriri, asupra căreia se aude cu dramatism demodat:

ACTORUL Duc după mine umbra nefericirii mele !...

Si, iarăși, întinericul acela plin de zgomotele unei misterioase urmăriri pentru ca, dintr-o cu totul altă direcție să vină urmarea:

ACTORUL Dar nu ai a te teme, eu nu-ți port gânduri rele !...

Goană în întineric, tăceri sugerând pânde, zgomotele scurte ale unor schimbări de poziții și interjecțiile amplificate în jumătăți de cuvinte:

AMÂNDOI Stai... Nu... Dă... Nu vr...
Ba vr... Nu-s... Treb... Ești... Nu-s...

Totul rar, printre sunete dodecafonice, în timp ce lumini intermitente încep să dezvăluie o urmărire printre draperii care foiesc și crează o imagine clătănitoare.

Două umbre se caută sau se feresc, se ascund, își scapă una alteia încrâncenându-se în pândă și rareori se devoalează exclamând:

AGENTUL Nu te cunosc !
ACTORUL Ba mă cunoști !
AGENTUL Te cunosc, dar tu nu mă cunoști !

ACTORUL Ha !... Nu te cunosc ? !
AGENTUL Chiar dacă mă cunoști, nu sunt eu !

ACTORUL Ești tu !
AGENTUL Nu sunt eu; eu sunt altul...

ACTORUL Altul e altcineva, tu ești tu !
AGENTUL (parcă cedând) Bine; sunt eu; dar sunt un eu care nu te cunoaște.

ACTORUL Ești un eu care știe preabine cine sunt eu. (amenințător, prinzându-l) Prea bine !

AGENTUL Prea bine ?... (speriat) Bine, bine: Prea bine !... Te cunosc, ești un om cunoscut, ești un om de vază. Te cunosc, fiindcă toată lumea te cunoaște. Dar tu, tu pe mine nu mă cunoști ! (fuge)

ACTORUL (îl prinde) Te cunosc. Am pus și bani deoparte ca să te plătesc ! (joc mut între ei doi; deodată reia shakespeare-an:) Duc după mine umbra nefericirii mele !... (normal) Dar am bani. Sunt fost revoluționar și-am mai ciupit și eu la împărțirea bucatelor...

Tu ai făcut din mine un fost revoluționar. Tu m-ai închis, iar după revoluție am avut nas să spun c-am fost dizident.

AGENTUL Nu te-am închis eu !
ACTORUL Stai liniștit; lasă prostia asta; suntem în capitalism. Aici e

afacere, nu demascare. Știi de când te caut ? !... Te caut.

AGENTUL Nu pe mine; nu mă cauți pe mine !

ACTORUL Ți-am spus să lași prostiile ! Pe tine te caut. Ca-n imnul vostru, al securiștilor (cântă:) *Te caaaaauuuu !... Cum caută un om/ În umbra unui pom/ Răcooaaareeee.../ Te caaaaauuu !... Vreau să te plătesc, să fii al meu. Acum sunt capitalist; am bani. Te lustrez și ești al meu !*

AGENTUL Dar eu nu...

ACTORUL Să nu-mi spui că nu te interesează; să nu-mi spui că ai pensie mare fiindcă ai fost securist !... Uite, (cabotin plin de efecte) plâng la picioarele taleee !

AGENTUL Nu plânge, nu plânge. Eu sunt un om care n-a făcut pe nimeni să plângă !

ACTORUL Da, numai să urle. (făcând el gestul) Ți-amintești cum ne strângeai de coite ? !... Te citez: „Nu plânge, nu plânge !... Băăă, eu nu te fac să plângi; eu te fac să urli !”... Să nu-mi spui că, pentru asta, ai astăzi pensie mare !

AGENTUL (durându-l fosta sa metodă) Auuu !... Nu spuuun... Nici n-am... N-am pensie mare și n-am fost securist.

ACTORUL Atunci, cine ești ?
AGENTUL Nu sunt nimeni. Nu sunt !... De fapt, eu nici nu sunt. Eu m-am lustrat. Nu mai sunt nimeni; nu sunt nimic...

ACTORUL Ești !... ești un nimic, dar ești !
AGENTUL Sunt doar în mintea ta. Sunt, cum au fost teroriștii la revoluție. Adică, de fapt, nu sunt !... Nu exist.

ACTORUL Nu exiști, dar de cunoscut mă cunoști.

AGENTUL Te cunosc. Cine nu-l cunoaște pe marele actor, pe marele politician, pe marele...

ACTORUL Nu-i adevărat. Au spus că sunt mare ca să-mi dea pensie de merit și să scape de mine. Dar eu n-am nevoie de pensia lor de merit. Am să ți-o dau ție ca să fii în slujba mea.

AGENTUL De ce ?...
ACTORUL (cu satisfacție diavolească) Pentru că am fost mare, am fost cu adevărat mare, numai atunci când tu mă anchetai !

AGENTUL Nu te anchetam eu.
ACTORUL Ba da. Și eram mareee. (sincer cabotin) Eram cu adevărat mare. Cu tine am jucat cele mai frumoase roluri ale mele ! După aceea, când s-a spus că sunt mare, am decăzut. Uite, am decăzut, până la a-mi daăștia pensie de merit. Dar eu n-o vreau !

AGENTUL Și ?
ACTORUL Și vreau să fii mare. Am să fii din nou mare !... Ești angajatul meu pentru asta.

AGENTUL Eu nu... Lasă-mă... (față de insistențe) Ce vrei, omule, de la

mine ? !

ACTORUL Ce vreau ? (redevine teatral) Duc după mineee umbrrra nefericirrii meleee/ Darr nu ai a te teme, eu nu-ți porrrr gândurri rreleee !

AGENTUL Nu-mi porrrri ?
ACTORUL Nu-ți porrrr !

AGENTUL Și, cu ceee-mi garrantezi ?
ACTORUL Cu ceee ? (alt joc, dintr-un lung exercițiu demagogic)

AGENTUL (interesat) Cu ce ?
ACTORUL Cu cuvântul meu de onoare !

AGENTUL (dezamăgit) Pardon !
ACTORUL Pardon ?

AGENTUL (fără nici o concesie) Pardon.

ACTORUL (jignit) Ce vrei să spui cu asta ?

AGENTUL Ai priceput exact. (didactic) Vreau să spun: Nu primesc de la tine, ceea ce te n-ai ! Nu primesc tocmai ceea ce eu nu dau doi bani la tine. Ne cunoaștem bine, domnule !

ACTORUL Ne cunoaștem ! În sfârșit, recunoști că ne cunoaștem !... (dându-și seama de sens) A... Adicăăă... vrei să spui căăă...

AGENTUL Nu dau doi bani. Fiindcă nici o dată n-am dat doi bani.

ACTORUL Niciodată ?... Adică, atunci când înghițeau găluștele mele și-i arestai pe alții ?

AGENTUL Exact, Era în interesul meu, al carierei mele; doar nu mă consideri atât de prost încât să te fi crezut.

ACTORUL Și, atunci, tot jocul meu ? !... Joocul mееeu ?

AGENTUL Jocul tău ?... Caca !
ACTORUL Ca... (înghite-n sec; milog) Nu se poate !... Jocul meu... Talentul meu... (plânge) Caaaa !... (furie) Nu se poate ! (demnitare) Jocul meu, talentul meu; nu permit !... (persuasiv) Domnule, mie, mentorul meu, maestrul meu – nu era el un artist prea mare, dar nici prea mic – știi cum îmi spunea ?

AGENTUL Cum ?
ACTORUL (expirând puternic) „Puți de talent !” – așa-mi spunea. Ce, nu crezi ?

AGENTUL Ba cred: Puți !
ACTORUL (înverșunat) S-o știi prea bine, da: put !... (înfuriat de-ncurcătură) Put de talent, vreau să zic !... Asta s-o știi !

AGENTUL O știu: Puți de talent; puți de orice; puți de la o poștă !
ACTORUL (vexat) Mă rog, părerea dumitale !... Important e că mă cunoști, că nu mai fugi de mine, iar asta îneamă că-mi vei accepta propunerea. Pe urmă, las-că te fac eu să-ți șimbi părerea ! (încă îndurerat) Eu am talent, domnule; (eu am fost o promisiune ! Dacă nu mă arestai atunci...

AGENTUL ... Nu mai ajungeai azi mare revoluționar !
ACTORUL Nici n-am ajuns !... Ce-am fost ? – Director la teatru, că mi-au zis

invidioșii că-mi iau rolurile cele mai grase ? !... Director la Cultură, că m-au momit cu primele alea și m-au acuzat că fac afaceri cu cârciumi în căminele culturale ? !... O lume de invidii, domnule !... Actorii vor să-și facă numai politica lor pe scenă, politicienii vor să se joace numai rolurile lor în viața publică... (cu sfâșietoare convingere) Un suflet curat nu-și află locul !

AGENTUL Așa ți-ai început declarația și atunci, înainte, când te-am anchetat prima dată.

ACTORUL Bine-nțeleș !... Fiindcă, ce făcusem eu ? M-am jucat, cu tâmpiții ăia, de-a guvernul. Adică unuia mai bătrân, care zicea că așa se jucau ei mereu înainte de război, i-a venit ideea să zicem, cam ce ministere am da la fiecare, dacă ne-ar chema cineva să facem un guvern. Iar voi ați luat-o-n serios și ne-ați arestat, ca și cum am fi putut, pârliții de noi, să-i înlocuim pe ștabii comuniști, cu toată securitatea și armata lor. Era o joacă; nici voi nu credeți, cu toate că ne băteați de ne rupeați !

AGENTUL Dar, după '89 n-ai mai spus că era joacă; ți-a convenit să te dai dizident !

ACTORUL Lasă dom-le; asta-i altă chestie ! După '89 cine nu s-a dat mare ? ! Orice bișnițar a ajuns mare investitor, VIP și membru Rotary; și-a cumpărat loc în parlament !... (Cabotinism catastrofic și invidios) Au ajuns miniștri toți pungașiii !... Ah, eu cum de n-am ajuns ? ! (rămâne uimit de sens și se-nfurie)... Toți pungașiii, vreau să zic.

AGENTUL (marcându-și o caracteristică nouă, stresată și foarte categorică) Te rog, te rog !... Nu rostesti asemenea lucruri în fața mea !... Eu nu mă bag. Eu nu aud așa ceva. Și nici vorbă să comentez !... (hotărât) Eu respect... eu admir... eu votez... eu... Aleșii poporului... Liderii democrației... (înfricoșat) Nu, nu; te rog !...

ACTORUL Bine, bine !... Gata; liniștește-te !... Eu spuneam că, atunci, când ne-am jucat de-a guvernul de cârciumă, eu era nici să nu intru, că eram mai puști, la coada mesii. Dar a zis unul „Mă, proștilor, ați uitat un minister important; v-ați băgat cu toții la finanțe, la industrie, la comerț, la toate ciubucurile și-ați uitat Ministerul Muncii !... Să-l punem pe asta – adică pe mine – că-i cel mai leneș” !

AGENTUL Cuvânt cu cuvânt cum ai spus în toate declarațiile.

ACTORUL (simțind imputarea) Foate bine. Îneamă că am memorie. Și nu cum spunăștia (tot mai furios), că nu mă mai ține; (disperat) că nu pot învăța un rol, că improvizez pe scenă prostii și că... în fine, de asta m-au pensionaat !... (plânge rău) M-au

pensionat fiindcă sunt un suflet curat și nu-mi găsesc locul printre canalii ca ei !... (invocând lacrimi candid) Sunt un suflet curaat !

AGENTUL Și ce vrei să fac eu pentru sufletul ăsta curat ?... (aparte, către spectatori) O să vedeți; o să vedeți că pune botu !... Nici nu-i dă seama că, de fapt, eu l-am provocat să mă caute... Planul nostru cu... (semn de „mucles” și șoaptă) ...lustrația. (mângâindu-l) Zi, puile, ce trebuie să fac eu pentru sufletelul ăsta curat al tău ?

ACTORUL (fericit) Aha !... Nu te mai ferești !... De-o săptămână, de când mi-a venit ideea, te ferești. Te caut și-mi scapi printre degete; te strig și te faci că n-ai; te urmăresc și te ascunzi; te prind și-mi scapi... De ce ?

AGENTUL Ei, am și eu...

ACTORUL Ce ai ?

AGENTUL Ei... Hm...am... Am motivațiile mele profesionale.

ACTORUL Mai pofesezi ?

AGENTUL Câte-o turnătorie mică, pe ici pe colo... „Consultanță”, cum s-ar zice astăzi. Dar rar; ca pensionarul.

ACTORUL Și, de mine de ce te fereai ?

AGENTUL Păi, tocmai de asta: Fiindcă turnătorii nu ies niciodată la pensie. Dumneata poți să-mi faci mult rău; poți să faci să mă lustreze, sau să nu mă lustreze; naiba știe cum se zice corect !... Poti să spui că țipam la voi, abuzam, amenințam, vă cafteam...

ACTORUL Și, dacă-ți spun că-ți fac bine, că vreau să te plătesc ? (aparte, către public) Se prinde !... Să vedeți că se prinde !... Se lasă greu, dar pune el botul !... Face parte din planul meu cu... (semn de „mucles” și șoaptă) ...lustrația. (și mai „mucles”) Profităm de moment și ne lustrăm toți concurenții, toți rivalii, (încântat, merge în crescendo fără să-și dea seama) toate canalele care ne-au luat-o-nainte ! (își dă seama) Ssst !... (revine la celălalt și-l îmbrățișează) Ești valoros. Nu vreau să mi-o ia altu-nainte... cu tine. Sunt dispus să te plătesc bine. Ce zici ?

AGENTUL Domnule, eu, ca noi toți, am făcut și dreptul la fără frecvență. Eu nu mă bag în chestii din astea de azi.

ACTORUL Din care ?

AGENTUL (revenindu-i acel stress cu caracteristic refuz alergic) Nu mă exprîim !... Iartă-mă c-am țipat, dar nu mă exprim despre nimic din ziua de azi: Totul e bine, totul e miere, totul e cinste, totul e curățenie !... Așa cum place fiecăruia care vine la putere să se spună despre el !... Eu n-am nevoie să bîrfesc, să m-acuze cineva c-aș fi securistul nostalgic !... (iarăși stresat, amenințând) Nu scoți de la mine nimic în direcția asta ! (îl zguduie de revere ca și cum ar fi în stare să-l strângă de gât)... Nu scoți nimic !... Nu mă provoca acum, cu bîrfe pentru care nu mai am cum să te arestez, că-ți succesc gâtul !... (criminal) Nu-mi trezi instinctele că...

ACTORUL (gâtuit) Ba ți le trezesc ! (scapă de strânsoare și, în culmea fericirii) Așa te veau ! (îl pupă zemos) Așa te veau !... Mai fă o dată !

AGENTUL Ce să fac ? (speriat) Nu fac nimic, domnule; eu sunt un cetățean corect al statului de drept.

ACTORUL Mai fă o dată; te rog eu frumos !... Îmi trezești cele mai plăcute amintiri. Perioada de glorie a jocului meu actoricesc !... (începe jocul său de corp, ca un șarpe care învăluie și fascinează, pe care-l va folosi mereu pe parcurs: dansează în jurul lui cu mâinile, cu umerii, cu fesele, cu genunchii, cu burta atrăgându-l cu vorba) Tu ești cel care mi-o poți crea. Tu ești cel care mă inspiră... Pentru asta te angajez: Să mă pui în starea de atunci, când mă anchetai !... Nu mult: o oră, două ore pe zi. Asta mă va redresa, mă va readuce pe scenă și, pentru așa ceva, te voi plăti bine... Dar așa, vehement, cum ai făcut-o adineaori...

AGENTUL Eu, nuuu...

ACTORUL (calin) Hai, te rog... Uite, îți dau un pupic, dar mai fă-o o dată !... Uite, alt pupic: Curaj ! (începe el să urle) Reacționarrule !... Dușman al clasei muncitoarrre !... Agent capitalissst !... (față de fereala celuilalt, încurajator) Hai, mă odată !... Uite, chestia cu „agent capitalist”, chiar că n-ai greșit-o. Am stofă. Păcat că nenorociții ăștia m-au... Haide măăă, dă-ți drumul ! (ca o lecție de joc în crescendo) Reacționarrule... Slugoi al imperialissmului !... Hai, hai, curaj !... Ca pe vremuri !...

AGENTUL (joc mut de refuz, acceptare grea, până la urmă își lasă mâinile trase de acela spre gâtul său, începe să se bătaie cu acela și, în sfârșit, își dă drumul și la urlet).

AMÂNDOI (urlă și se zbat unul prins de altul până ce ajung la paroxism; joc îndelung, cu toată pantomima ce ar putea-o sugera o asemenea relație anchetat-anhetator)

ACTORUL (cade la pământ pe neașteptate, strigând) Au, mă omoară, mă omoară !... Securități mai blânzi, veniți să mă salvați de securistul ăsta feroce !... M-a omorâat !

AGENTUL Nu plânge, nu plânge !... Eu sunt un om...

ACTORUL (se ridică-ntr-o rână) Știu: care n- făcut pe nimeni să plângă. (recade dramatic) M-a omorâat !

AGENTUL (speriat asupra lui) Ai pățit ceva ?... Alo, ai pățit ceva ?

ACTORUL (sărind deodată fericit în picioare) Nu. N-am pățit nimic... Dar am jucat !... Am jucat splendid, nu-i așa ? Spune dacă nu te-am speriat !

AGENTUL M-ai speriat de moarte !... Eu, care nu vreau să am deaface cu nimic astăzi...

ACTORUL Perfect !... Am talent !... Pentru asta te lustrez și te angajez: O să demonstrăm noi histrionilor ăștora ce talent zace în mine !...

AGENTUL Pentru asta ?

ACTORUL Pentru asta... Bate palma !... O să-ți dau și prime dacă reușești să nu mai fii complexat, cum ai fost până acuma.

AGENTUL Și, ce trebuie să fac ?

ACTORUL Taci și-ascultă !

Decorul se schimbă prin simpla clătinare a perdelelor care-i așează în spații diferite. Cu un element de costumație în plus, actorul apare ca la o față de cortină. Cele ce-nșirue teatral, când găfâit, când într-o

retorică demodată, făcând pauze amezice, dar reluând firul de unde trebuie, constituie doar o sugestie. Regizorul poate amesteca ce texte vrea pentru a-i reda mai bine incoerența podusă uneori de nevoia de poză și subliniere sonoră asupra persoanei sale, punând accentul pe banalități și trecând inconștient pe lângă lucruri importante. De fapt, pe tot parcursul, jocul său se va constitui într-o originală formă de ramolism, iar bîrfa și nemulțumirile ce-l rod se amestecă-n fragmente recitate ca simple exerciții pe corzile vocale.

ACTORUL (demodat hamletian) Oooono bilăvicti măă pusădeaaa mooor !... (apoi, ca și cum ar arăta ce simplu e, explică traducând cu ton firesc): „O, nobilă victimă, răpusă de amor”, actul patru, scena trei, sau actul trei, scena patru (enervat de nesigurantă) Asta nu mai contează. O știam odată, era singura mea replică. Veneam la actul trei, plecam la actul patru (calculează) vezi, știu exact, că doar nu puteam veni la actul patru și pleca la actul trei. Regizorul ne gonea, că erau culisele înguste și, dacă rămâneam mai mulți riscam să-mpingem decorul peste cei din scenă. Așa am ajuns la crășmă când ăia, alungați mai dinaintea mea, făcuseră guvernul. Eu aș mai fi stat. E visul meu să stau, să se-mpiedice sau să-și rupă un picior interpretul lui Romeo, iar eu să-i iau repede mantia și să intru salvând spectacolul. Dar regizorul ne alunga ca să nu dărâmam decorul. Că, altfel, rolul, eu îl știam la perfecție. Imaginează-ți: Țla cădea, sau îi puneam piedică, sau îi aruncam sare-n ochi, vedeam eu cum făceam; mă-nfășuram în mantie să nu se prindă nimeni la schimbarea de interpret și năvăleam în scenă. Așa aș fi făcut dacă nu ne alunga regizorul. Intram în scenă falnic. Mă repezeam pe ăla care-l juca pe Tybalt mort și: (tremolo cabotin) „Tybalt, ce zaci în giulgiu-nsângerat/ O, ce răsplată vrei mai mare tu./Decât c-aceeași mână ce-a tăiat/ A tinereții tale floare-n două/ Va nimici și pe acel ce-a fost/ Dușmanul tău ? O, vere, iartă-mă !”... Țla care-l juca pe Tybalt putea a transpirație și-a berea pe care-o băuse înainte de spectacol și-abea se mai putea ține de pișat, că stătuse multă vreme mort în scenă; dar mie nu-mi păsa, eu știam rolul și-i trăgeam înainte: „O scumpă Julietă, pentru ce/ Ești încă tot atâta de frumoasă ?”... Era o babă care duhnea a tutun, dar ținea cu dinții de rol că avea pile... „Să cred că te adoră somnul veșnic/ Și că uscata pocitanie urâtă/ Te ține-n besna-aceasta ca iubită ?/ De teama-aceasta eu voi sta cu tine/ Și-acest palat de-n veci adâncă noapte./ Nu-l voi mai părăsi ! Aici, cu viermii./ Ce-s slujitorii tăi, vreau să rămân./ Să-mi fac lăcaș de pururea odihnă./ Zvârlind și jugul stelilor vrăjmaș/ De pe-astă carne silnică de viață !/ Oh ! Ochi, priviți-o cea din urmă dată./ O brațe ale mele și voi, buze./ Ce porțile suflării sunteți, ah !/ C-un sărutat cinstit pecetluit/ Eternul legământ cu moartea-avară./ Vin, crude călăuz, scârbos tovarăș/...

scârbos tovarăș”... scârbos tovarăș... Na ! Aicea nu mai știu. M-am încurcat. De mult mă-ncurc și uit restul. Din motive de cenzură... Da: tocmai pentru că mă-ntrebam dacă, în vremea aceea de tovarăși, poți rosti pe scenă, mănțelegi: „scârbos tovarăș” ? !... În fine, luam otrava, o beam, rosteam ceva despre spițer, o sărutam cu silă pe baba care-o juca pe Julieta fiindcă trăia c-un tovarăș suspus și muream lângă ea, lângă mama mea, lângă Tybalt, lângă toți, că era plin de morți pe scenă, ca la orice final... Știam rolul, dar regizorul nu ne lăsa în culise, ți-am spus de ce, așa că n-am reușit să-i rup piciorul lui Romeo și să intru eu în rolul lui; și-am revenit la crășmă unde ăia, fiindcă eram poreclit leneșul m-au făcut ministrul muncii în guvernul lor, iar voi ne-ați înșfăcat, ne-ați umflat, ați bătut la noi ca la fasole, iar eu nu mi-am mai pus întrebarea aia cu „scârbos tovarăș”, că-mi puneai tu destule de n-aveam nici timp să gândesc între două scatoalce... Și, atunci, vezi, atunci, am început a juca alte roluri. În fața ta le jucam și zău că le jucam cu mare talent !... Fiindcă tu mă credeai... Îmi foloseam tot talentul ca să te fac să mă crezi. Și-mi dădeam seama cât de talentat eram !... Puteam de talent !... Eram genial. Jucam cele mai mari și mai complexe roluri. Și le jucam mult, profund, că la voi nu era ca la teatru: spectacol de două ore. Cafteați la noi opt, zece, douăsprezece, paisprezece, șaisprezece ore !... Voi vă schimbați, dar noi rămâneam să jucăm în continuare !... Roluri mari, cu adevărat mari !... Șaispe ore, fără parteneri, adică one-man-show; și numai cu unul sau, dacă vă schimbați, cu doi spectatori !... Mare rol !... De asta te angajez. Trebuie să refacem performanța. Trebuie să le-arătăm nenorociților ăștora care m-au pensionat fiindcă nu mai țin minte rolurile – ci-că nici rolul pe senă nici rolul de politician – că talentul meu învinge !... Da !... Geniul meu e nemuritor și nepensionabil !

Ne-pen-sio-na-bil !... Uite, mi-am adus aminte și continuarea de la „scârbos tovarăș” cu toate că, pe vremea aia, dac-aș fi spus-o, mai ales cum știu eu s-o spun... (recită): Scârrrrboss tovaarrrrșșș !... Dac-aș fi rostit-o, îmi mai făceai un cap de acuzare, ca să nu spun câtă cafteală aș fi luat până la proces !... Dar, n-am uitat; ascultă: „... C-un sărutat cinstit pecetluit/ Eternul legământ cu moartea-avară./ Vin crude călăuz, scârrboss tovaarrșșș./ Pilot de deznădejde, haide, azvârle/ Bolnava, obosita navă-n stânci !/ În cinstea ta, iubire !...” Aicea beau și invoc: „O, spițer/ Onest, lucrează ager praful tău !/ Și astfel eu, cu-o sărutare, mor !”... Iar aici, eu, (subliniind contrariile) tânăr, frumos, suplu, viteaz, strălucitor, nobil, ca o floare gingașă de primăvară în azurul Veronei, mor !... Mor în aplauze !... Mor în mii și mii și neterminabile aplauze !... De asta te angajez. Fiindcă vreau mii și mii și interminabile aplauze ! (comandând sălii) Aplauzeee !

Și chiar se prăbușește în aplauzele pe care le-a smuls de la spectatori.

AGENTUL (aplaudă și el) Ești mare !... Ești foarte mare !...
 ACTORUL Facem târgul ? Le dăm peste nas ?... Hai ! (îi apucă palma s-o bată)
 AGENTUL (jocul de mai înainte) Pardon !
 ACTORUL (intrigat) Pardon ?
 AGENTUL Par-don.
 ACTORUL De ce, mă rog, „pardon” ?!
 AGENTUL Tac și-ascultă !

Tot cu un amănunt de costumație, o șapcă sau un epolet, ajunge el la fața de cortină pregătindu-se a-și rosti monologul care, de fapt, e o convorbire fie posibilă, fie nereală cu un real, sau ne-mai-real, șef:

AGENTUL Allo, trăiți !... Raportez: Cazul vechi, dosarul patru mii cinci sute doispe; caragioșii ăia cu guvernul pentru care mi-ați dat de trei ori la refăcut rechizitoriul că nu era credibil, iar dumneavoastră aveți nevoie de exemple mari de conspirații burgheze, justiția avea nevoie să dea ani grei... A venit acum la mine unul dintre ei; ăla gras și bubos care-o făcea pe junele prim. Exact; l-ați ghicit. E tâmpitul ăla care, la anchetă o făcea pe victima, dar juca teatru prost. Da, era și el prost. Te prindeai imediat că juca teatru, dar fără talent. Mai mult mințea decât juca teatru... Cooperant ? Da. Turna de rupea pe oricine, dar de guvernul ăla pentru care-l acuzam, zicea c-a fost numit în lipsă. Încearca să mă tragă pe sfoară, dar se pișa pe el la prima scatoalcă... A semnat tot, a recunoscut tot ce nu făcuse și-a devenit omul nostru, așa că i-am dat numai patru ani... Vă amintiți, da ?... Da, l-am ajutat după !... L-am împins, chiar în primul parlament, că pe el nu-l ducea mîntea. Da, e cam fraier și, mai ales ciubucar. Ei, ce să-i faci ? !... Am împins și noi pe cine-am putut !... Nu e singurul care ne-a dezamăgit... Ciubucar mărunț și profitor lipsit de scrupule. Neamul lor de histrioni !... Dacă na-r fi avut polițiști corupți în jur, ar fi fost de mult la zdup... Desigur ! L-au prins cu multe, a împărțit cu mulți. S-a milogit, a șantajat, a scăpat... Ca-n ziua de azi !... Dar nu... N-are obrăznicie ca ăia, știți dumneavoastră, ăia formați bine... S-a impus la-nceput, că era gargaragi, dar l-au scos din jocuri rechinii ăia mari... Poate că n-a fost nici într-un mediu cu fonduri babane !... Actorași !... Directorași... Ciubucuri mărunte !... N-a dat decât o dată o lovitură mai mare, la o privatizare... Mai avea afaceri dubioase cu niște turci căroră le livra dansatoare... Nu, nu l-au agățat, ca să nu tragă și pe alții, pesemne... Ca să se scape de el, l-au pensionat... De ce mă mai preocupă ?... Păi vrea să-mi dea mie pensia lui !... Bine-nțeles că, la acțiunile noastre, de la „Dunărea” și alte firme, n-am eu nevoie de pensia lui !... Dar el insistă !... (cercetând în jur și căutând discreție) Vă raportez că-i cam nebun. E unul din ăia nebuni de glorie... Da, a făcut și carieră politică, dar e de belea !... Nu-l mai putem duce într-acolo. Au apărut și niște chestiuni cu dosarul lui... Da, eu credeam că i l-am

distrus, dar uite că au mai rămas niște file, ca și la popa ăla de-a ajuns episcop... N-are rost să-l mai ajutăm. Lucrurile s-au shimbat, au apărut cadre mai versate... ăsta-i un terminat. Putem să-l dăm pe mâna lustrației. Are gură, dar e ramolit; insistă prostește cu meritele lui, dar nu-l ia nimeni în serios... Pierdem timpul cu el; așa că mai bine-l lăsăm dracului pe lista lustrației, c-a furat destul strângând ceva cheag, și a depus la o firmă dubioasă din străinătate... Cum se comportă ? Jalnic și scârbos. Iar, pe deasupra, și megaloman !... Raportez că-i penibil. Și ramolit și penibil și destul de pungăș... Din ăia cum foloseam noi pe vremuri...

Tot acest timp, actorul a urmărit atent și a reacționat prin mimă și pantomimă la fiecare lucru care se spunea despre el. Acum nu mai rabdă, face valuri cu draperiile apropiindu-se vehement și dă să intervină. La rându-i, agentul, lunecă pe draperii odată cu el, ferindu-se și păstrând distanța într-un balet ca și la începutul spectacolului, dar punctat de cursivitatea replicilor ce curg în continuare:

AGENTUL Cine să-l apere dacă în teatru era actor prost dar își lua roluri mari, iar, în politică, avea obrăznicie, ca revoluționar, dar nu ducea nici un rol până la capăt ? ! Un edec terminat, incult dintotdeauna, ajuns actor, pesemne, prin fățarnicie, că alt talent n-avea, escroc cu reclamații, ehe, de pe vremuri ba, chiar și pește, că trăia înainte cu niște babe iar, acum, v-am spus: trafic de influență la pașapoarte pentru danseuze care trec pe la el – ce le-o mai fi făcând, nu știu ! – apoi iau drumul Turciei. Un stricat, un găunos și, pe deasupra, mofturos, cabotin, pretențios, escroc, unsuros dar gomos... ACTORUL (care a mimat tot timpul reacții dar, de la aluzia cu danseuzele a intrat chiar în criză, reușește să-i smulgă telefonul) Cine-i gomos ? !... Cu cine vorbești ? !... Alo, să știți că eu nu sunt de lustrat !... Eu sunt un mare actor și-un mare om politic... „Un suflet curat care-i răsplătit doar cu invidie în lumea asta mizeră” – cum spune... spune ăstaa... în fine, știu bine c-o spune cineva, fiindcă-i o replică dintr-un rol pe care l-am jucat. Rolul... mda, îmi amintesc eu și vă spun care rol. Un rol în care am avut un succes imens ! Allo !... Allooo !... Nu-i nimeni la capătul firului ? (întâi întrebare, apoi constatare ce-l duce la înfruntare cruntă, furie ce-l îngheață pe celălalt. Face pași amenințători înghesuindu-l) Nu-i nimeni, ni-meni, la ca-pă-tul firu-lui !
 AGENTUL (frică, fereală, lașitate, tactică, șmecherie, curtoazie perfidă, lovitură sub centură) Bine-nțeles că nu-i nimeni !
 ACTORUL Cum nu-i nimeni ?
 AGENTUL Dar cum o să mai fie cineva, după atâția și atâția ani ? !
 ACTORUL (chiar tâmpit) Va să zică, nu mai e !
 AGENTUL (mult mai deștept decât părea) Păi, dacă ar mai fi existat un asemenea personaj, o asemenea

funcție, dacă mai aveam eu o asemenea legătură, crezi că aș mai fi stat de vorbă cu un tâmpit ca tine ? !

ACTORUL (culmea furiei) Tâmpit ? !... (culmea durerii) Va să zică, într-adevăr, mă crezi un tâmpit ! (plânge sincer) Nu sunt nici pe departe marele om ?... Chiar nu ?... (lacrimi amare din care iese cea mai cabotină replică) Oooo, soartă crudă, ce destin !... Oooo, destinule crud, ce soartă !... (relatează cursiv) Știu replica. Am jucat rolul ăsta într-o piesă... o piesă celebră; o să-mi amintesc titlul... Am avut mare succes: (reia teatralismul) Oooo, soartă crudă, ce destin !... Oooo, destinule crud, ce soartă !... (reia relatarea) O piesă celebră, de un autor celebru; o să-mi amintesc. Am avut mare succes ! (hohote zdruncinatoare) Înseamnă c-am avut premonițieeee ! Premoniția acestei draameeee !... (cu sughituri teatrale) Oooo, soartăaaa !... Oooo, destiiin !

AGENTUL (asupra căruia se prăbușește) Nu plînge, nu plînge !... (disperat de apăsare) Ho !

ACTORUL (mai plîngăret) Ho ?... Toți îmi dau cu Huooo !...

AGENTUL Nu plînge, nu plînge !... Eu sunt...

ACTORUL Știu povestea. Toți ne vrem blânzi acuma. Dar cum să nu plâââng, când totul e atâââ de dramatic ? !... Măcar, dacă aveai pe cineva la capătul celălalt al firului !

AGENTUL (regret sincer) Ei, parcă eu n-aș vrea același lucru !

ACTORUL Simțeam și noi c-avem pe cineva în spate, care ne apără de lustrație !... De ce-ai făcut-o ?... De ce ți-ai bătut joc de-un suflet curat ca al meu ?

AGENTUL Păi nu mi-ai propus o afacere ? !

ACTORUL Și ?

AGENTUL Nu însemna afacerea ta să te anchetez ?

ACTORUL Ba da.

AGENTUL N-am vrut decât să-ți arăt că am destule ponturi, destule informații, ca să te anchetez.

ACTORUL (uimire, cutremurare, satisfacție) Asta ai vrut ?

AGENTUL Asta.

ACTORUL (îl pupă, îl bate, îl strânge la piept, îl mângâie, îl ridică-n brațe) Deci, batem palma ?

AGENTUL Pardon !

ACTORUL (disperat) Iar „pardon” !

AGENTUL Te costă jumătate din pensia de merit, cu avans pe trei luni.

ACTORUL Nu-i cam mult ?

AGENTUL Ziceai că mi-o dai toată.

ACTORUL Ziceam și eu ca-ntr-o piesă în care jucam un rol generos. Da, da; o să-mi amintesc titlul și ți-l spun. Am avut un mare succes !... Mi-l amintesc... Mare succes !... Dar, nu de asta ma bucur acum... Mi-ai creat o bucurie atât de mare încât... încât... (plânge deodată) Am uitatooo...

AGENTUL Nu plînge, nu plînge... ACTORUL Cum să nu plîng, când constat într-adevăr că uit, iar ăștia mă pensionează ? !... Uite: am uitat de ce mă bucuram.

AGENTUL Te bucurai c-am acceptat.

ACTORUL Ai acceptat... Ce-ai acceptat ?

AGENTUL Am acceptat să-mi dai pensia toată.

ACTORUL Toată ? !... Oi fi eu ramolit, dar nici așa !

AGENTUL Jumătate !...

ACTORUL Așa mai merge. Bate palma. Uite, îmi vine să plâng de bucurie !...

AGENTUL Nu plînge, nu plînge !

Muzica dodecafonică valsează cu ei. Cortina nu se lasă fiindcă e deja lăsată în draperiile printre care ei lunecă fericiți adaptându-și replicile pe melodie:

ACTORUL O, soartă crudă, ce destin !... O destinule crud, ce soartă !

AGENTUL Nu plînge, nu plînge !

ACTORUL Sunt un suflet curat, fără noroc...

AGENTUL Pardon, pardon, pardon !

ACTUL AL DOILEA: FASTNACHTSPIEL sau ALL IMPROVISO

Aceeași lipsă de decor. Pot lipsi, sau pot fi doar sugerate chiar și scaunele de anchetă, dacă regizorul vrea trepte sau practicabile care să scoată-n evidență un joc bazat pe multă pantomimă sau, dimpotrivă, de construit un spațiu fix cu două scaune bizare și incommode, dar contradictorii (pentru anchetator și pentru anchetat), care să sugereze fixitate procustiană.

În schimb, începe să funcționeze decorul sonor ce-l bănuim a veni din stradă, prin sunete și replici care capătă denumiri convenționale de personaje. Pentru o regie care vrea montare deosebită, ele pot să și apară pe parcursul sunetului, ca niște siluete făcând gestică respectivă pe un perete de fundal:

1. AUTOMOBILIȘTII

un manelist idiotizat de viteză și zgomot, care se aude trecând cu muzica la maximum, în crescendo când apare de departe, ca o pereche de palme asurzitoare când ajunge în dreptul lor, apoi pierzându-se undeva în scîrțuit de frâne. Identic, urmează: un împătimit de rock, unul, întotdeauna cu același fragment de melodie, spre final, un marș funebru.

2. COPILAȘII

care se aud ca un fundal de gălăgie, rostirea devenindu-le clară numai când se trag la sorti pentru un nou joc:

Eu pe mama ta...

Tu pe mama mea...

Le... lingușim,

Le... păcălim,

Și ne fu-gă-riim.

3 **VECINELE** cu o singură replică rostita concomitent: „*Cretina draculu, iar uzi florile-n capul meu !*”... „*N-ai tu flori în cap, cât ești de proastă !*”...

4 **BARITONUL** m e r e u aceeași replică, dar cântată, fără să știi dacă o adresează cuiva sau o face de unul singur: „*Ne vom iubi, ca doi*

neebuuuni...”

5 **GREVIȘTII** trec huiduind și scandând „*Jos guvernul, jos ipocrizia ! Jos, jos, jos ! Jos guvernul, jos !*”.

6 **BETIVUL** „*Eu simt foamea generală; dar dați-mi măcar de-o votcă. Ne-o fi foame, dar măcar să ne-astâmpărăm setea !*”...

7 **MASINA POLIȚIEI** „*Nu uita 121, poliția de proximitate îți e aproape !*”...

8 **GRATARAGIUL** „*Hot dog, hot dog ! Ia cârnatu că-l ia altu !*”...

9 **SONERII INTERFON:** „*Trăiți domn deputat, am venit cu girofaru.*”

„- *Scumpi, cocoșeluuu, ești acasă ?*
- *E cu mine, paceauro; și i-am umflat pensia !*”

„-*Doamna, iau gunoiu ?*

-*Ți-l trimiț imediat pe bărbatu-meu !*”

„-*Poșta, domnu; pensiaaa !*

-*Bă, nu striga așa că vin toți după datorii !*”

AGENTUL (nedumerit) Aici ?

ACTORUL Da; în balcon. Orice act revoluționar se face în balcon. Ce, dacă eu eram în București, crezi că nu m-aș fi suit în balcon după ce-a plecat elicopterul ?... Crezi că numai Verdet, sau Petre Roman... Că Iliescu a apărut mai târziu și mai pe șest !

AGENTUL Lasă !... Bine, bine; e bine și-n balcon, dar nu pronunța nume... Nu mă băga pe mine cu nume, cu polică și chestii din astea care nu se spun !

ACTORUL Ba se spun. Eu vreau să le spui !

AGENTUL Nu, nu; atunci plec din balcon !

ACTORUL Nu te las !... Te-am căutat atâta !... Bine: fac cum vrei, dar stai. Balconul e simbolul nostru, al revoluționarilor.

AGENTUL Dareu...

ACTORUL Taci, nu fi modest ! Toți am fost revoluționari; toți am fost nemulțumiți de câte ceva ! Ce, voi, securiștii, poți spune că erați mulțumiți ?

AGENTUL Nu. E drept: nu !... Toată lumea era atunci nemulțumită, cum toată lumea-i acum nemulțumită.

BETIVUL *Eu simt foamea generală Dar... etc*

ACTORUL Păi vezi !... Balconul e al nostru, al tuturor ! (logoreic, pentru a-l convinge) E cam zgomot aici dar, ca om politic eu mă simt bine în forum, cum a spus... în fine, unu mare a spus-o; iar ca om de teatru, mă simt bine în public !... Asta, știu sigur cine-a spus-o, fiindcă am spus-o eu când ei înercau să mă amâne și să mă trișeze cu apartamentul, spunând că e bloc pentru tineret. „Nu-i nimic, îmi cinstiți maturitatea și-mi dați două apartamente”, le-am spus, că doar nu eram fraier să pierd chilipiru. N-au îndrăznit să mă refuze: eu le votam bugetul ! Că, altfel, corupții naibii, cine știe cu ce spagă-l dădeau.

AGENTUL Foarte bine c-ați reușit să faceți dreptate.

ACTORUL Păi, ce naiba ? ! Doar trebuie să intrăm odată-n Europa.

AGENTUL Aici, pe balcon ?

ACTORUL În Europa, și pe balcon e bine !... (conștietizând) Asta chiar e-o

replică memorabilă. Păcat că nu mai sunt parlamentar !

AGENTUL V-am întrebat dacă aici vom lucra ?

ACTORUL Dragul meu, nu trebuie să folosești pluralul.

AGENTUL Ba da, acum sunt angajatul dumneavoastră !... Aici, deci...

ACTORUL Apartamentul e prea spațios. Blocuri, democratice pentru tineret, hm, mă rog... tineretul de la care așteptăm atâtea... Aici e spațiu mai îngust. Tragem perdelele astea, sentunecă și e exact ambianța de acolo, știi dumneata, celula de doi pe doi cu masa dumitale și-un singur scaun pentru interog.

AUTOMOBILISTUL (trece exact când el prepară ambianța)

ACTORUL Ai văzut: te lovește cu sunetul, exact cum ți-ar da două palme. Trece de șase-opt ori, sau trec șase-opt dinăștia, așa că, atunci când vrei să mă bați, cauți să se nimerească și n-aude nimeni.

AGENTUL Poate că n-am să-mi permit chiar...

ACTORUL Ba să-ți permiți !... Dragul meu, acum că ai luat avansul, să-ți explic...

BARITONUL (cântă cu fericire împătimită) *Ne vom iubii, ca doooooii neebuuuni...*

ACTORUL E obsedat; uneori vine la mine să împrumute Viagra. Dar o face numai ca să se laude, fiindcă am făcut un semn pe pastilă și l-am descoperit când, chipurile, mi-a adus alta înapoi.

Adică, n-a avut nevoie s-o întrebuițeze, a vrut doar să se laude.

AGENTUL (profesionist) Nu mă dranjează.

ACTORUL Foarte bine; dumneata să-ți faci meseria. Ai văzut în filme: Americanii au psihiatra la care se duc, se-ntind pe canapea relaxându-se...

Fleacuri !... Chiar s-avem la noi în oraș, nu m-aș duce la unul ca ăla !... Invenția mea ești dumneata ! (discurs inugural)

Soluția mea, sunt convins că ești dumneata ! Așa cum trebuie respectat dreptul națiunilor, vom respecta psihiatra de care avem nevoie noi, specificul nostru istoric !... E ? !... E o găselniță ?... Vom breveta. După succesul cu mine, o vom breveta. Păi, dacă se vorbește de identitate culturală, noi acolo ne-am făcut-o, la securitate !... Prin ea ne vom afirma; este, doar, dreptul națiunilor la afirmare !

Îți vorbește un om politic care a deprins și el ceva în aniiăștia !... Ce canapea, ce psihiatru ?... Noi folosim specificul local. Hai, așează-mă și...

COPILAȘII (îi îndeamnă prin poeziora lor la tragere la sorti) *Eu pe mama ta, tu pe mama mea...*

(În acest ritm ei își bat palmele și, fericiți de rezultat, amândoi ocupă locurile)

ACTORUL Sigur ! Repet cu fruntea sus: dacă se vorbește de identitate culturală, noi acolo ne-am făcut-o, la securitate !... Prin ea ne vom afirma. Este, doar, dreptul națiunilor la afirmare !... Vorbește un om politic care a deprins și el ceva în aniiăștia... Ce canapea ?... Ce psihiatru ? !... Noi folosim specificul local !... Hai, așează-

mă și...

COPILAȘII (îi îndeamnă prin poezioara lor la tragere la sorti și, rămași cu degetul unu spre altul, își ocupă locurile)

ACTORUL (nu poate să nu dea indicații de regie) Fii dur !

AGENTUL (montându-se spre a fi rău) ...Ai recunoscut mai-nainte...

ACTORUL Am recunoscut !... Recunosc c-am recunoscut !...

AGENTUL (arătând spre direcția de unde se aude baritonul) Ai recunoscut că-l împrumuți cu Viagra !

ACTORUL Îmi cere, domnule anchetator. Dar eu, de cele mai multe ori îl refuz... Să vă spun de ce-l refuz, domnule anchetator. Fiindcă...

AGENTUL (urlă) Nu-mi spui ce vrei tu; răspunzi la întrebările mele !

ACTORUL Am înțeles; am înțeles... Scuzati !

AGENTUL Se deduce, deci, că dumneata ești posesor de Viagra; recunoști ? !

INTERFON *S c u m p i , cocoșeluuu... etc.*

ACTORUL Domnule anchetator, dar ce rost... în fine: ... recunosc.

AGENTUL Bine. Cumperi pastilele, sau ți le aduce cineva ?

ACTORUL (ezită, tatonează, se decide) Admiratoarele, domnule anchetator.

AGENTUL Bagă de seamă, notez; mai ai timp să te răzgândești.

ACTORUL (derutat) Bine... Atunci: admiratorii... (calculează mut, întrebător și, dându-și seama)... adică nu, să nu credeți că... Vreau să spun: admiratorii care știu că sunt un fante...

AGENTUL (lovește dur) Un fante care le face rost de vize pentru danseuze !... (mai dur) și, care le găzduiește aici în tranzit !... (și mai dur) și, care, le încearcă, le clasifică, le...

ACTORUL Nu eeeuuu !... Am amici, am cunoștințe, am relații care...

AGENTUL Aici am vrut s-ajung: Cine-săștia ? ! Dă din gușă tot !

ACTORUL Păi, dacă vi-i spun, sare guvernul-n aer !

AGENTUL (uimit) Aer ?

ACTORUL Cad doi miniștri, iese scandal cu vreo șase parlamentari, se duce... AGENTUL (disperat) Taaaci !... (mai calmându-se) Uită asta. Aici n-am vrut s-ajung !

GREVIȘTII (trec scandând, în vreme ce personajele discută prin gesturi mute, ca și cum s-ar tocmi) *Jos, jos, jos ! Jos guvernul, jos !*

ACTORUL (după ce trece zgomotul) Tocmai mă simțeam atât de bine !... Mă pregăteam să-ți dau vreo câțiva, care m-au lucrat, cum făceam odinioară. Să-i iei la-ntrebări, să-i cafești, să-i bumbăcești...

AGENTUL (decis) Uite ce vreau să ne-nțelegem: Eu n-am făcut niciodată pe nimeni să plângă; dar nu vreau ca nici altii să mă plângă pe mine !

ACTORUL Să plângă, nu; dar să urle, da !... (îi amintește) „Băăă, eu nu te fac să plângi; eu te fac să urlu !”... Parcă asta era replica dumitale preferată, nu ?

AGENTUL (jenat) Ei, să uităm asta... Eu sunt acum un modest cetățean al statului de drept, eu...

ACTORUL Ești angajatul meu, iar eu

te-am angajat ca să urlu. Nu-ți fie teamă, n-ai nici o răspundere: Eu am vrut să te fac să urlu. Și ai urlat. Asta mă unge, îmi dă tonus, mă inspiră, mă pune-n rol !

AGENTUL Bine, am înțeles. Dar schimbăm subiectul. Ne ocupăm de... INTERFON *Doamna, gunoiu... etc.*

AGENTUL (ca să-i facă plăcere, urlă) Aștia, știi cine sunt ?...

ACTORUL Niște gunoaie.

AGENTUL Spune sincer în ce relații ești cu ei !

ACTORUL Cele mai bune.

AGENTUL Cu gunoaiele ?

ACTORUL Aplic tehnica modernă: Reciclarea gunoaielor.

AGENTUL Și ce avantaj ai ?

ACTORUL Fiul lor e parlamentar în locul meu. Pe numele lui s-a luat casa. I-am predat alegătorii mei.

AGENTUL Și l-au ales ?

ACTORUL Nu; i-am ales eu, dintre cei cu... dare de mână.

AGENTUL În ce scop ?

ACTORUL Dare de mână, nu-nțelegeți, domn anchetator ? !

AGENTUL Spagă ?

ACTORUL Zeciuială. Contribuție la campania electorală... Iau din ce fură ei, dau la ce furăm noi de la ei... Vi-i spun; vă dau lista cu toți, domn-anchetator. Numai s-o dați mai departe.

Eu vi-i torn, că am fost mână-n mână (cu ciudă) până m-au dat deoparte, măgarii !...

AGENTUL Deci, dumneata faci trafic de influență.

ACTORUL Nu, eu fac jumate-jumate cu el.

AGENTUL (triumfător) Te-am prins, canalie !

ACTORUL Domnule anchetator, nu m-ați prins, eu am declarat de bună voie.

AGENTUL De bună voie, cincizeci la sută; dar ieși mai mult !

ACTORUL Sunteți formidabil; o știți și pe asta !

AGENTUL (deodată alt joc, laș, blazat) Eu știu multe. (căinându-se) Știu atât de multe, încât mi-e frică să mi le amintesc, dară-mi-te să le spun !

ACTORUL (sincer) Mă dezamăgești.

AGENTUL Știam c-o să te dezamăgesc. De când am simțit că-ncepeai să mă cauți, știam asta. Ce-ai fi dorit de la mine ?

ACTORUL Ce-aș fi dorit ? Ah !... COPIII (începe p număratoarea, pe care o imită și ei) *Eu pe mama ta...*

ACTORUL Perfect. Ia să schimbăm locurile, să-ți amintesc urlatul de care am nevoie ! (câștigă el număratoarea și trece în scaunul de anchetator umflându-se și crescând amenințător spre dominarea celui lalt) Măăă...

VECINELE *Cretina dracu'...etc.*

ACTORUL Gunoiuleeee (se bagă-n sufletul lui) Băăă, eu sunt îngerul tău păzitor ! Mie-mi spui tot !... Măăă, reeeacționarruleeee !

GREVIȘTII *Jos guvernul !*

ACTORUL Credeai că nu te-am auzit când spuneai asta !

AGENTUL N-am spus-o eu.

ACTORUL Ai să recunoști tu, cum n-ai să-ți recunoști mutra-n oglindă ! (îl bate, îl calcă-n picioare) Băăă, eu sunt

îngerul tău păzitor, băăă !...
 AGENTUL (lovit) Văd că nu glumești...
 ACTORUL (joacă furie adevărată, îl ridică în aer, lovește) Cum o să glumesc ? !... M-ai înfuriat de-a binelea !... De ce mi-ai dat patru ani, bă ?... Ce, eu am strigat ca ăștia ? !
 GREVIȘTII *Jos, jos, jos ! Jos guvernul, jos !*
 ACTORUL (joc în crescendo) Mi-ai dat patru ani, băăă, pentru o glumă de care nimeni nu credea că-i adevărată !
 AGENTUL (nevoit să-l ia în serios) Nu ți-am dat eu, ți-au dat judecătorii !
 ACTORUL Dar judecătorii credeau ?
 AGENTUL Aveau ordin să creadă.
 ACTORUL De la cine ?
 AGENTUL De la noi. De patru ori mi-a dat șeful la refăcut rechizitoriul.
 ACTORUL Ca să pară credibil, nu ? !
 AGENTUL Exact.
 ACTORUL Aha, te-am prins. Deci nici tu nu credeai că noi am făcut cu adevărat un guvern !
 AGENTUL Cine putea crede o asemenea gogomănie.
 ACTORUL Hai, hai ! Nu plânge, nu plânge !... Dă din gușă, zi tot dacă vrei să scapi de cafeală !
 AGENTUL Păi, cine să creadă că niște actorăși nenorociți...
 ACTORUL “Actorăși” ! Ha !...
 AGENTUL Mă rog...
 ACTORUL Lasă, eu anchetez acuma, nu sunt actor, ca să mă doară. Zi-i înainte !
 AGENTUL Nu era de crezut, dar de-un asemenea proces, regimul avea nevoie; trebuia să dea exemple de vigilență; trebuia să arate că lupta de clasă se ascute !
 ACTORUL Și i-ați băgat pe nenorociții ăia la douăzeci de ani !
 AGENTUL Au ieși după opt.
 ACTORUL Și pe mine, nevinovat, că nici nu i-am rupt piciorul lui Romeo ca să intru-n locul lui în scenă, m-ați nenorocit; mi-ați nenorocit toată cariera artistică...
 AGENTUL Ți-am apreciat toate turnătorile. Ai luat mai puțin de jumătate ca alții !
 ACTORUL (furie extremă) Băăă, te calc în picioare băăă !... O faci acuma și pe salvatorul ! Hai, dă din gușă !
 AGENTUL Ce să mai dau ?
 ACTORUL Dă !... Zi de ce era nevoie de exemplul nostru: „Condamnare exemplară”, nu ? !
 AGENTUL Ca să ne facem datoria de păzitori credincioși. Ca să nu le vină unora ideea asta de-adevărat !
 ACTORUL Nu plânge, nu plânge !... N-ai de ce să plângi... (călău) Te fac eu să urlu, măăă !
 AGENTUL Păi chiar urlu. Mă doaaareee...
 ACTORUL Așa să faci și tu: să mă doară ca să spun tot !... Uite-ășa: (urlă nemaipomenit) Zi, mă, de ce era nevoie de exemplul nostru ?... Condamnare exemplară, da ? !
 AGENTUL Condamnare în interesul tuturor.
 ACTORUL Tuturor ?
 AGENTUL Da; chiar „tuturor” !
 ACTORUL Adică... răposatu ?
 AGENTUL Răposatu avea nevoie de câini ca noi fiindcă avea interes să fie

sigur pe situație; noi aveam interes să fie sigur pe noi și să ne dea putere; iar, pentru asta, lătrăm cât mai tare ca să-i arătăm că mirosim cât mai mulți dușmani. Voi aveți interes să fim siguri pe voi, adică să vă aruncăm o ciosvârtă ca să turnați, iar noi aveam ce raporta arătând că sunt mulți dușmani deci și noi suntem necesari... „Unitatea de nezdruncinat” !...
 ACTORUL Bună treabă ! Crezi că, acum, n-ar mai merge la fel ?
 AGENTUL Domnule, te rog !... Eu nu jignesc democrația pentru care au luptat... s-au sacrificat, s-au...
 ACTORUL Hai, ce te-ai oprit ? Zi mai departe: ... s-au mâncat, s-au turnat, s-au arătat cu degetul, s-au înjurat, s-au furat unii pe alții, cum au putut, s-au aliat care cu ce nenorocit din străinătate a putut și au furat toți de unde au putut, cum au putut, cât au putut, până unde au putut !... Nu ? !
 AGENTUL Nu.
 ACTORUL Nu ? !... Băăă !... Nu mănfuria, băăă... Reacționarrrruleee !... Băăă, la mine dai tot din gușă; eu sunt îngerul tău păzitor, băăă !
 AGENTUL Știu, știu... Așa făceam. Așa strigam... Dar acum nu pot. Am jurat să respect democrația. Nu pot să afirm niște lucruri pentru care unii dintre foștii mei șefi, care se află la putere, ar putea să mă-mpuște !
 ACTORUL Nu recunoști ?...
 AGENTUL N-am voie... Te implor, înțege-mă !
 ACTORUL N-ai voie ? !... Îți dau eu voie. Na !... (îl bate) Na voie ! Na !... Ia să-ți facem noi niște șocuri la coite ca să ai voie ! (cu scop ascuns, ajunge la joc real) Să știi că scula asta chiar face șocuri. Iar eu nu mai improvizez rolul ci ți îl fac. (dulce) Zi sincer, iubituie, cine nu-ți dă voie ?... Ai șefi și acum, nu ?... Crezi că pe mine m-ai prosti când ziceai că nu-i nimeni la telefon ?... Am auzit eu cum se-nchidea când ți-am smuls receptorul !... Zi măăă... Zi de la cine n-ai voie !
 AGENTUL N-am spus că n-am voie; de la cine să n-am eu voie ? !
 ACTORUL N-ai „n-ai voie” ?... Dar atunci, ce n-ai ?... Ce n-ai măăă ? !
 AGENTUL (printre lovituri, retractează) N-am cum...
 ACTORUL (derutat, se oprește din lovit) N-ai cum ?... De ce n-ai cum ? !
 AGENTUL (plânge sincer) Pentru că acum e democrație, e libertate ! (citează în hohote) „omul liibebeer”... „Libertațiile socialeee”... „Drepturile fundamentaleee”... Nu mai poți aresta nici un golan, că e (culmea durerii) om libebeer !
 ACTORUL (dă să lovească, apoi se oprește din jucat acest rol și meditează dându-i celuilalt lecții mângâietoare) Om liber ?... Bă, prostule, tu ai învățat democrația doar pe jumătate !
 AGENTUL De unde s-o-nvăț ? Ce, am avut de anchetat vreun democrat adevărat ? Numai nenorociți ca voi, năimiți de partid și gata să turnați la securitate !
 ACTORUL Eu am avut. Două legislaturi cât am fost parlamentar...
 AGENTUL (bine informat) Una jumătate, că, pe urmă te-a dat afară... Hm, zi mersi c-ai mușamalizat-o !

ACTORUL (neconvenindu-i) În fine... Lasă asta. Am fost parlamentar oricum și-am învățat democrația (pe fundalul greviștilor de pe stradă) Democrația nu-s numai ăștia ! (imitându-l) „Omul liibebeer” !... Nu-i numai libertatea care-ți înfricoșează mintea ta proastă de securist ! (redevine brutal) Hai, întreabă-mă, mă ! Întreabă-mă ce altceva mai e democrația !... Uite pumnul: Chiar dacă n-ai chef, întreabă-mă !
 AGENTUL (de voie de nevoie) „Ce, altceva, mai e democrația” ?
 ACTORUL (dulce) Este, vezi, asta nu știi tu: Democrația este un alt mod de-a băga pumnul-n gură, decât îl băgați voi !... Voi erați vulgari, grosolani, polițiști dictatoriali... Democrația e lucrătură fină, mă prostule !... Îți razi dușmanul cu principii de drept, nu cu pistolul. Îți întărești puterea nu cu pumnul, ci făcând caz de siguranța națională. Îți faci slugile polițiști spunând că le dai libertăți, nu că ți-i subordonezi. Li faci pe unii mândri că au secrete ca să-i asmuți împotriva altora care vor să li le fure. Faci caz de libertatea fiecărei puteri din stat ca să-i lași să greșească, iar tu rămâi cu mâinile curate. Mă, prostule, mă, că mi-ești drag: Democrația se face cu mânuși, iar pumnul-l folosești numai sub centură. Justiția e oarbă, deci o lași să orbecăie; iar poliția n-are chip, așa că o faci cu mascați !... Voi, proștii, veneați cu mutrele voastre și le puneți arestațiilor masca pe ochi. Democratia te ajută să trimiți mascați la dușmanii tăi și să-i faci pe ei să se vadă în toate televizoarele !... Maschezi poliția și spui că nu-i stat polițienesc; le spui „să trăiți bine”, doar ca ei să facă drepti spunând „am înțeles să trăiți”. În declarațiile publice faci câini comunitari, pentru ca în particular să-ți selecționezi câinii tăi proprii. În public, castrezi câinii ca să latre presa, latri la întreprinzători ca să-i muște ziarele, muști din aliați ca să arunci în cărca lor promisiunile făcute, promiți să-i castrezi pe corupți și mârâi la opoziție arătându-i pisica dotată cu cătușe. Dar în particular, nu-i castrezi deloc, ci chiar le dai două perechi de...putere câinilor tăi credincioși, pentru ca să ți-o crească și pe a ta. Să ai tu patru perechi. E un fel de Viagra politică, înțelegi ?... Ce “putere parlamentară” ? Ce “putere guvernamentală” ? Ce “putere prezidențială” ?... Există numai puterea buhaiului care încalce celalalte puteri !... Și, totul, pentru că ai pornit de la confuzia dintre câinii comunitari cărora le-ai pus zgârzi înainte de-ai face mânuși și aspirațiile comunitare cu care te porti cu mânuși până le pui zgardă. După zgardă, lanțul nu e o problemă, fiindcă-l ai gata făcut din impozite, iar în loc de botniță le pui pe gură promisiuni... Și, faci... tot faaaci la promisiuni în numele democrației; pentru că democrația e promisiunea celor care n-o iubesc, Ceea ce iubești, o faci pentru tine; ceea ce nu te interesează pe tine, poți promite altora. Democrația e o promisiune pentru fraieri, făcută cu gura bogată a celui care se crede

deștept; democrația...
 BARITONUL (cu fericirea de-a întâmpina o amantă) *Ne vom iubii, ca doi neebuunii !*
 ACTORUL Vezi, asta-i democrația: Nu contează că tu n-ai ce să-i dai ei... adică populației.
 BARITONUL (idem, mai „virtuos”)...*dooiii neebuunii...*
 ACTORUL (face un semn de fleșcăială impotentă) Nu contează că n-ai cu ce s-o faci fericită. Important e să-i declari, să-i promiți, s-o păcălești până o lași dezbrăcată.
 AGENTUL Și, după ce-o dezbracă, ce-i face ?
 ACTORUL Exact ce-ți face ție guvernul după ce-ți ia impozitele: Nu-l mai interesezi și doar se face că trebuie să-ți dea și el ceva.
 AGENTUL Formidabil !... Dar de unde știi tote astea ?
 ACTORUL Ehe: politice. Trebuie să le miroși; să tragi cu ochiu la unii, cu urechea la alții și, între timp, să strigi mereu „vrem schimbare !”, ca să le fie frică de gura ta.
 AGENTUL Și, dacă te iau în serios ?
 ACTORUL Atunci, schimbi !
 AGENTUL Ce schimbi ?
 ACTORUL Ce-ți convine !... Sau ce nu-ți convine !... De exemplu: ce nu-ți convine din Constituție ! Ce crezi că te-ngrădește (crescendo demagogic); fiindcă, ce te-ngrădește pe tine ca lider, îngrădește fiecare cetățean, nu ?... Fiindcă fiecare cetățean poate să ajugă lider ! Și atunci, toată Comisia juridică pe care ți-ai subordonat-o, va spune că schimbă Constituția pentru a da mai multe drepturi cetățenești !... Iar tu îi stimulezi pe parlamentari să lupte pentru aceste drepturi cetățenești... de a pune mâna pe mai multă putere ! Doar e democrație; ai dreptul să lupți !
 AGENTUL (uimit, ca și cum ar spune că nici chiar unul ca el nu s-ar preta la asemenea politice) Dar, chiar să schimbi Constituția ? !
 ACTORUL Păi, dacă te-ngrădește, de ce să n-o schimbi ? !... Te-ngrădește pe tine și n-ai destulă putere ca să-i faci să trăiască bine pe alții !... Iei mai multă putere pentru tine, dar pretinzi că dai mai mult la alții. Află de la mine: Schimbarea e cel mai democratic lucru. De asta politicienii democrației sunt oameni schimbători !
 AGENTUL Domnule, crești în ochii mei, ai învățat politologie.
 ACTORUL So-nveți și tu și să nu te mai smiorcăi pentru prostia aia cu „omul liibebeer”.
 AGENTUL Nu ?... Crezi că se poate scoate din Constituție ?
 ACTORUL Păi dacă-i Constituția noastră democratică, cine ne oprește s-o schimbăm ? !... Nici o Constituție nu ne poate opri să schimbăm cum vrem noi Constituția !
 AGENTUL Nu ne poate ?
 ACTORUL Nu !... Și să-ți faci meseria ta, aia veche, cu convingerea că e utilă și astăzi !
 AGENTUL Utilă ?
 ACTORUL Păi ce, crezi că numai răposatu avea nevoie să se simtă sigur pe situație ? ! Crezi că altul nu are interes să aibă câini siguri ca să-și crească puterea modificând

Constituția ? ! Nu vezi ce mari cariere democratice au pornit de la câini ? !
 AGENTUL (egocentric) Câini siguri ?... Mai siguri ca mine nu există !... Sunt dresat pentru asta.
 ACTORUL Atunci anchetează. Anchetează ca lumea. Anchetează ca pe vremuri ! Că anchetatul e cel care confirmă; anchetatorul, doar întreabă !
 AGENTUL Bine, întreb; întreb...
 ACTORUL Ți-am arătat; ți-am amintit cum erai. (exemplifică) „Nu plânge, băăă, că eu te fac să urli !”... Așa !... Acum treci pe locul tău și ntreabă !... Ți-am arătat cum trebuie să fii: Durrrr !
 AGENTUL Durrr !

Fac schimb de locuri în vreme ce de afară se aud grataragiul cu „hot dog”, bețivul cu „eu simt foamea generală...” și poștașul cu „pensia”. Agentul intră în funcție:

AGENTUL Spune-mi cine este acest individ cu pensia și ce legătură ai dumneata cu el !
 ACTORUL Păi, eu i-am aranjat pensia. Am prins un pont când ăia care guvernau acum trei ani au dat un lot de pensii mari pentru ai lor. A luat omu și pensie mare și vreo treizeci de salarii despăgubire...
 AGENTUL Și, ție, cât ți-a dat ?
 ACTORUL Atâta cât să-i fac rost de un spațiu comercial aproape pe gratis, pe care l-am vândut pe urmă unor arabi și-am făcut jumătate-jumătate afacerea cu ei, că lor le-am obținut licențele necesare; dar să nu crezi că am luat eu totul, am și eu unul mai mare... Îl știu pe acela mare, din partid, care...
 AGENTUL Nu știiuuu nimiii !... Ticălosule, te calc în picioare ! Te omor... Te... Ai spus să fii dur, nu ?
 ACTORUL Dur, dar cu ce trebuie.
 AGENTUL Bine. Schimbăm subiectul și... Măăă, fii sincer, măăă... Că eu îți citesc și-n măruntaie !...
 ACTORUL (aparte) Eu sunt sincer; tu nu vrei să afli câte sincerități vreau eu să dezvălui ! (cabotin) Citește-mi-le ! Ia-mi măruntaiele, citește-le și... (șiret) citește și da mai departee... cât de departe poooți... Cum au spus și toate partidele: Nu interesează că-i PNA sau DNA sau cum o fi !... Interesează să-i dai în gât și să-ți faci calea liberă !
 MAȘINA POLITIEI *Nu uita 121. Poliția de proximitate îți e aproape !*
 MANELISTUL (crescendo - descrescendo cu) „Că tu te-ai iubit pe blatăăă/Și pe mine m-ai turnatâăă/M-ai turnat la PNA.../ Să nu mai pot candidaaa !...
 ACTORUL Exact: Că dacă iese pasiența și parchetul descoperă toată mișcătura, nu mai pupă ei să candideze:
 AGENTUL Ei ?... Care „ei” ? !... Băă, fii concret, băăă... (pumn în burtă) Cel puțin la fel de concret cum e pumnul meu !...
 ACTORUL Sunt concret... Auuu... Concret ca pumnul... Auuu... Sunt afaceri de sute de milioane... Dolari, nu lei !... Euro !... Euro, au !... Nu mă mai bateți, domn' anchetator că eu va spun sincer despre primele cele mai mari zece afaceri pe care nu le-a

descurcat procuratura în ultimii zece ani... Așa, bateți-mă, bateți-mă dar eu tot va spun. Va spun numeee... Nume concreteee... Uite !
 INTERFON *Domn' deputat, am sosit cu girofaru...*
 AGENTUL (bate la el într-o furie oarbă) Ba nu-mi spui nimic !... Nu-mi spui-ni-mic !...
 ACTORUL Cum să nu vă spun, dumneavoastră, care-mi sunteți înger păzitor să nu vă spun ? !... (cade sub lovitură) eu sunt un suflet curat care spune tot. Eu v-am fost de folos la avansare. Ce-ați stors de la mine s-a așezat pe olepții dumneavoastră. V-am făcut odată salvatorul regimului de cei care făceau în secret guverne ?... Acum vă voi face salvatorul guvernului de cei care fac în mod public averi !
 AGENTUL (lovind) Nu mă vei face, nu mă vei face !...
 ACTORUL Nu mai dați... Au, nu mai dați !... Aveți milă !... Mila dumneavoastră care-i atât de mare !... Nu mai dați, că spun tot !
 MANELISTUL (trece înapoi cu:) ...”M-ai turnat la PNA-aaa/ Să nu mai pot candidaaa”...
 AGENTUL Bine; nu mai dau. Nu mai dau, dar nici tu nu mai spui nimic !
 ACTORUL (ca după tortură) Ba spun, domnule anchetator. Spun, pentru că eu sunt un anchetat corect. Nu primesc nimic pe degeaba: Primesc bătaie, dau din gușă !... M-ați bătut destul ca să mă convingeți să spun. Acuma notați (aparte către public, dar și încurajator pentru Agent) Așa era ritualul. Zi pe cuvântul dumitale de profesionist dacă nu-l știi !
 AGENTUL (persuadat) Îl știu !... (către public) Îl știu, cum să nu-l știu !
 ACTORUL Atunci, conform celor învățate la școala de anchetatori, când constăți că bătaia și-a făcut efectul, nu mai bați așa, în prostie, ca bruta; ci devii intelectualul care-a obținut ce vrea, te concentrezi și notezi. Notezi tot, fără nici un gând în altă parte. Ca să nu pierzi momentul psihologic. Ai înțeles ? !
 AGENTUL (hipnotizat prin amintirea propriilor sale reflexe) Da: Notez tot, fără nici un gând în altă parte.
 ACTORUL Atunci, mai dă-mi un pumn și continuăm (stimulativ, se bagă el în pumnul lui) Puteeerrrrnic !
 AGENTUL (stimulat profesional) Puteeerrrrnic !
 ACTORUL (termină apartee, reintră-n rol) Au, nu mai dați !... Spun tot; spun tot !...
 AGENTUL (și el în rol) Despre ce spui tot ? !
 ACTORUL Despre... Stați să văd cu ce să-ncep... Da: Despre fiara cu zâmbet dulce, despre femeia îndărătnică. Aia care crește-n sondaje !...
 AGENTUL (automatizat, scrie) creș...te-n...son...da...je...
 ACTORUL (strigă invidios) Crește-n sondaje fiindcă știm noi pe cine lingusește !... Dar pe mine m-a lucrat, m-a debarcat de la direcția teatrului !
 AGENTUL (tot automat, robotic) Nu intrăm în amănunte personale. Continuă de la “pe cine lingusește”.
 ACTORUL Pe cine lingusește ? !... Ha: “pe cine lingusește” !... Lingusește mai

sus, chiar mai sus decât lingusea bărbatu-său pe vremuri !
 AGENTUL (scrie) Băr... ba... tusope... vre...muri... (pe logica anchetei, întreabă) Pe cine lingusea bărbatu-so pe vremuri ?
 ACTORUL Lingusea la cabinetul număr doi; la “polimeri” !... Acum ea lingusește la cabinetu număr unu, la “să trăiți bine”.
 AGENTUL Sătră...iți...bi...ne... (începând a conștientiza) “Să trăiți bine” ? !...
 ACTORUL (înghesuit) Bine... a vrut omul să trăim bine...
 AGENTUL (urlă) Nuuu !
 ACTORUL (speriat de gafă) Bine, bine... N-a vrut să trăim bine !
 AGENTUL (isterie completă; pumni, bale) Ți-am spus să nu mă bagi în chestii din astea !... Nu politica de aaazi ! (lovește cu sete)
 GRATARAGIUL *Ia cîrnatu că-l ia altu !*
 ACTORUL (dresând nebunul) Bine, bine... da, domn anchetator: Nu „azi”; nu „bine”; numai „polimeri” !... Loviți, loviți; călcați-mă-n picioare... dar notați ! Da: numai despre polimeri !
 AGENTUL (lăsându-se reintrodus în automatisme) Spune despre soț și despre polimeri !
 ACTORUL Vă spun: Bărbatu-său a lucrat cu cocoana... Dar doamna senator îl scuză, că zice că n-a lucrat la polimeri. Asta e manipulare de opinie publică.
 AGENTUL (scrie) Ma...nipula...rede...o...opinie... pu...bli...că (anchetează) De ce-i manipulare ?
 ACTORUL Pentru că, la polimeri sau nu la polimeri, tot cu cocoana a lucrat și tot așa trebuie să fie lustrat. Iar dacă el... în fine, în patul conjugal...
 AGENTUL (scrie) ...inpa...tulcon...jugal”... (își dă seama și vorbește la timpul prezent) Domnule, eu notez; urlu și notez, că pentru asta mă plătești. Dar fii atrag atenția că mergi pe o logică greșită.
 ACTORUL De ce ?
 AGENTUL Pentru că una e viața publică și alta viața conjugală.
 ACTORUL Conjugală, sau sexuală ?
 AGENTUL C o n j u g a l ă , sexuală...indiferent !... Viața în pat, vreau să spun.
 ACTORUL (aparte, către public) Păi dacă băiatu a fost educat principial, la UTC !... El crede că amoru se poate face numa-n pat și numai cu aprobare de la partid !... Se face și pe pereți, prostule ! (mimând demonstrativ) Și pe scară... și-n copac... și pe-o aripă de avion !
 AGENTUL (i-o plătește) Astea sunt lecții pe care le dai tu dansezelor pe care le trimiți în Turcia !... Eu ziceam că amorul nu-i neapărat Sida, ca să te molipsească politic !... E democrație; așa că poți s-o-ncaleci, iar, când o descaleci, tu te duci la partidul tău, ea se duce la partidul ei !... (mândru) Ehe, mai știu și alții democrație, nu numai dumneata !
 ACTORUL (bucuros de ideea ce vine) Amorul nu molipsește ?... Ha !... Păi colegul meu... cum a devenit prinț ? !... Da, prinț adevărat, nu doar în rol !... S-

a... în fine, c-o principesă, și-a luat o boală care l-a înobilat !... A devenit sânge-albastru la fel de ușor cum ar fi devenit seropozitiv !... (patronal) Ai învățat lecția ? !
 AGENTUL Am învățat-o.
 ACTORUL Atunci fă-ți meseria și reia ancheta: Polimerii, lustrarea domnului și... patul conjugal !... Întreabă !
 AGENTUL (supus, se străduie să-și reia rolul, își drege vocea și strigă) Ce i-a făcut în patul conjugal ? !
 ACTORUL Ce ia făcut în patul conjugal ?... Păi, domn anchetator, nu-i clar că a... lustrat-o ! ?... A... lustrato o dată, asta-i sigur; o fi ... lustrat-o chiar de două ori... E limpede: Înceamnă că și ea trebuie băgată la lustraj !
 AGENTUL (scrie) Băga...tăăă... lalu...straj...eee... (anchetează) Cine ?...
 ACTORUL Cocoana !
 AGENTUL Cocoana ?... Păi cocoana e lustrată de mult la Ghencea !
 ACTORUL Nu cocoana aia, cocoana asta !... Asta: fiara cu zâmbet dulce !... femeia îndărătnică !... Cea care m-a scos din director !
 AGENTUL (robotic) Nu intrăm în amănunte personale. Rămânem la (citește) Femei... Nu: feme...iafn...dărăt...ni...că.
 ACTORUL Îndărătnică !... Mai tare ca-n Shakespeare !... Știți, eu am jucat rolul... După ce vi l-am turnat pe ăla și l-ați arestat !... Rol gras, ehe !... Băgam și un sonet. Maestrul meu îmi spunea întotdeauna să bag sonete că sunt teribil. Iată ce potriveală: „Aaahh, pentru ce-ar trrrriiii-n ticăloșiiiee/ Și-al său prezent ar slugări la răăăuuu/ Și din nelegiuiri soarrreee mândriiiee, mascăând subgingășiiiee chipul săuuu ?...”
 INTERFON *Domn' deputat, sunt cu girofaru; s-au strâns trei alegători !*
 ACTORUL (continuă) ...De ceee obraaajiii și-ar mai da cu fard ?/Ce chip de morrrt mai poate să învie ?...”
 INTERFON *Așteaptă să fie măcar șase !*
 ACTORUL „Stând lângă flori, frumșeți săraaaceee arrrrd/ și trandafirii-ntreeec cu viiicleeenie”... Sunt talentat, nu ?
 AGENTUL Puți !... Puți de talent, dar pe mine nu mă duci ! (urlă, lovește) Nu mă duci, măăă, că vrei tu să schimbi vorba !
 ACTORUL (în rol) N-o schimb; zău că n-o schimb, domn anchetator !...
 AGENTUL Lasă că știu eu: Ai dat-o pe teatru ca să schimbi vorba ! Așa făceai și-nainte, atunci când nu mai voiai să continui !... Nu mă duci tu pe mine; hai, toarnă !
 ACTORUL (aparte) Așa te vreau !... (în rol) Torn, torn domn anchetator. Torn din toată inima !... Am un subiect și mai gras !
 AGENTUL Gras !
 ACTORUL Rupere: Și securist și șef de partid și parlamentar și-n guvern și-n tot ce vrei !
 AGENTUL (furios) Măăă !... (ezitând) Măăă !... (speriat) Măăă !...
 ACTORUL Nu, nu da-napoi ! (aparte) Așa te vreau cum ai urlat prima dată; hai, revino !
 AGENTUL (persuadat, redevine

furios) Măăă !
 ACTORUL (în rol) Da, domn anchetator !... (aproape plângând) Și individul zice că-i dă în judecată pe ăia care i-au descoperit dosaruuu !
 AGENTUL (scurt, sacadat, ținându-se tare spre a nu mai fi influențat) Mă, nu mă interesează !... Mă, taci și nu mă băga că...
 ACTORUL Bine, bine... Mai spun versuri, sau trec la altul ?
 AGENTUL (același joc) Treci !
 ACTORUL Utecistul ?... Vrei utecistul care cumpără hoteluri și sportivi, iar acum vrea să cumpere și...
 AGENTUL Nu Vreeeauu !...Nu vreau să știu ce mai vrea să cumpere !... Nu vreau să trebuiască să...
 ACTORUL Ce „să” ?
 AGENTUL (deplângându-se) Să mai studiez și alte articole de cod penal, ca să pun concluziile cum trebuie !
 ACTORUL Ba, tu ești un băiat cuminte și priceput, care pune concluziile numai așa cum trebuie ! (cu satisfacție răzbuătoare) De la douăzeci de ani în sus !
 AGENTUL Tu mă provoci !... Nu mai vreau să aud nimic.
 ACTORUL Atunci trecem la versuri: „...Plăăăceeeerile deșaaarteee-s risipiireee/
 A sufletului; ele-s voluptateee/ pân-ce dau rroood, apoi sunt amăăăăgiiireee/ desfrrrrââuuu, crruzzziimeee și brrrrutalitaateee./ De-abia tovarăș, și disprețuit./ luat ca prrrraadă și gonit apoi./ urât și ca un căăăineee fugărrrit./ nicicâănddd să nu se-ntoarrccăăă înapoi/ nebun de urrrrăă, dar și de plăcerrreee, mereu în zbucium, fără frâu dorind./ o clipă fericit, din nooouuu durrrreeere./ euforic, când și când, iarrrr suufeeerrriind !...” E, ce zici: „De-abia tovarăș” – adică luat tovarăș de Ceaușescu, făcut tovarăș mare și, apoi, „...disprețuit... gonit”...
 AGENTUL Nu mă interesează !
 ACTORUL Ba da, fiindcă acum, cum au spus cei care l-au dat jos de la partidul lor: „nicicând să nu se-ntoarcă înapoi !”...dar el nu se lasă: „mereu în zbucium, fără frâu dorind, o clipă fericit, din nou durere...”
 AGENTUL Nu-mi pasă, asta e o chestiune internă în partidul lor; n-are nimic penal !
 ACTORUL Ehe !... Asta, până să iasă Păvălache din pușcărie, până să apară chestia cu cruciștoarele alea, cum le zice... fregatele !... Că la fregatele de azi e ca și la flota Petromin de ieri, iar la șoselele de azi, cine-au fost miniștri ieri ! ?... Notează, notează, că doar ești anchetator ! Uite, ai lista cu Comitetu Central... PCR, dar și UTC !... Ai lista cu dosarele care trebuie declassificate, că doar nu numai Quintus a fost în ele !... Ai...
 AGENTUL (urlă) N-aaam; n-am nimic !... Nu vreau, pentru că ți-am spus: Pe urmă m-apucă reflexele.
 ACTORUL Să te-apuce !

N.B. aici, sau urmează: 1) O listă întreagă de alte turnătorii contemporane, care de care mai îngrozitoare care-l fac pe anchetator

să tresară de fiecare dată, ca lovit, turnătorii care pot fi aduse la zi prin citarea, întotdeauna, a celor mai noi matrapazlăcuri din ziare, strict și lapidar enunțate (gen „Zambaccian”, „Rafo”, „FNI”, „Flota”, etc) sau, ca altă variantă posibilă: 2) Trecem peste enumerare într-o bălbâială a amândurora, doar presupunând ce rostesc ei în amestecul cu zgomotele străzii. Și ajungem la:

AGENTUL Domnule anchetator, știu... Știu că sunteți un suflet sensibil și vă indignează mârșăviile. Știu că nu puteți suporta să vedeți, sau să aflați cât de jos poate să decadă ființa umană. Cât de mârșavi pot fi niște oameni care, la prima vedere, ni se par a fi foarte mari, foarte generoși, foarte de caracter, dar ei nu sunt decât (plânge) scursură umănăă !... Hoooi !... Mafiooi !... Vampirii poporuuuu !... Daaa, plââng, așa cum plâângeeee sufletul dumneavoastră cinstit, care nu poate suferi așa ceva... Plâng pentru că aș vrea să uuuuuittt... Dar nu pot să uittt... Știu, vă văd cum tremurați. De indignare tremurați !... Ați vrea să nu le rostesc numele !... Nici eu n-aș vrea să le rostesc, dar prea sunt mari, prea sunt cunoscute... Păi, din ce vă spun eu, cade guvernul !...
 AGENTUL (a făcut tot timpul jocul de-a se feri și de a nu putea. A fost în permanentă agățat, mișcat, mutat de mâinile actorului care-l îmbăloșă și a lovit în el nu ca un achetator, ci cu sincera dorință de a scăpa, dar n-a reușit; din acest punct de vedere, jocul dansat al actorului e magistral și-l conduce spre ce vrea, cu toate că el tipă:) Nu vreau să cadă guvernul !
 ACTORUL Știu. Nimeni nu vrea !... Toți ne-am dori un guvern curat. Un guvern de îngeri care să vrea prosperitatea națională !... Dar trebuie să fim conștienți !... Trebuie să știm că nici Dumnezeu n-a avut parte numai de îngeri buni !... Satanaaa... Mamonaaa... Necuraaaatul... Lucifeer... Șarpeleee... Alungarea din raiii... Toată istoria credinței noastre e plină de drăcovenii, așa că, de unde am putea avea noi astăzi un guvern format numai din îngeri adevărați ? !... Ei bine, fiți atent la mine, domnule anchetator, iar eu voi face din dumneavoastră Sfântul Gheorghe care străpunge balaurul. Permiteți-mi mie, umilul, să fiu doar sulița prin care, de pe calul cel frumos, dumneavoastră, Sfântul Gheorghe, împunge ! (din ce în ce mai fioros) Împunge !... Împunge !... Împunge !... Împunge-i pe toooți, Sfinte Gheorghe !...
 AGENTUL Dar eu nu sunt Gheorghe, pe mine mă cheamă... mă cheamă... Mă cheamă Mugureee !
 ACTORUL Mugure !... Ce nume frumos !... un nume care aduce primăvara !... un nume plin de curățenie !...
 AGENTUL Da, nu mai vreau să aud de murdării.
 ACTORUL Știam de mult asta. Urechile noastre refuză. Urechile noastre nu vor să audă. Faptele acestor nemernici sunt atât de odioase încât

refuzăm să le auzim !
 AGENTUL Exact.
 ACTORUL (scoțând o hârtie) La asta m-am gândit și eu: E rușinos să ne pronunțăm. Așa că le-am scris pe hârtie. Ai aici o listă cu toate afacerile rușinoase din ultima vreme și numele persoanelor la care nu te-ai fi așteptat, dar care sunt implicate direct.
 AGENTUL Direct ?
 ACTORUL Da. Citește !
 AGENTUL (începe să citească rostind numai începuturi de nume și sughițând de groază la fiecare, în așa fel încât , până la urmă, din rostirea sa nu mai rămâne decât un sughiț) Ar... Bar... Nas... Po... Bă... Tă... Ma... Mi... C... N... J... V... (sughiț lung, leșin, ridicare bruscă, decizie și mai bruscă, mână-n buzunar, teanc de bani scos și aruncat pe masă) Domnule, ia-ți avansul înapoi; n-am nevoie de nimic; n-am auzit nimic; eu iubesc democrația; eu mă duc să mă plimb în libertate; eu...
 Dă să iasă dar, ca de-o ușă, se lovește deodată de protestele greviștilor care vin din toate părțile cu „jos guvernul”, „moarte corupției”, „jos ipocrizia”, „am ales un om curat/dar el s-a pus pe furat”, „corupții sug sânge/toată țara plânge”, etc, etc, până când, în locul lor vine înapoi manelistul cu „M-ai turnat la PNAA/ Si nu mai pot candidaaa”. Rămâne stană în vreme ce, în fața lui, cu pantomima sa de forme pline, dansând cu umerii, mâinile, fețele, genunchii, burta, actorul joacă un rol amuzat de ucenic vrăjitor spunându-i ca un „sac”:

Dă să iasă dar, ca de-o ușă, se lovește deodată de protestele greviștilor care vin din toate părțile cu „jos guvernul”, „moarte corupției”, „jos ipocrizia”, „am ales un om curat/dar el s-a pus pe furat”, „corupții sug sânge/toată țara plânge”, etc, etc, până când, în locul lor vine înapoi manelistul cu „M-ai turnat la PNAA/ Si nu mai pot candidaaa”. Rămâne stană în vreme ce, în fața lui, cu pantomima sa de forme pline, dansând cu umerii, mâinile, fețele, genunchii, burta, actorul joacă un rol amuzat de ucenic vrăjitor spunându-i ca un „sac”:

AGENTUL Vezi ?... Vezi că nu ai unde fugi ? !... Vezi că nu te poți sustrage ? !...
 AGENTUL (îi cade în brațe) Nu mă poot !... Știu !... Acesta-i defectul meeeuu !... (se lasă dus încet și așezat în scaunul unde scâncește; dar deodată, brutal, își impune hotărârea și decide ridicându-se monumental) Iați banii ! N-am nevoie !... Pe mine nu mă cumpără nimeni împotriva democrației !... Am plecat !

Îndelung joc mut între cei doi. Agentul hotărât, actorul uimit, tot mai uimit, tot mai dezolat. Agentul cu gesturi de voință, actorul cu gesturi de neputință, față și de ce se aude spunând bețivul „Eu știu că-i foame...” etc. Agentul bruscându-l iar actorul devenind deodată o lăcrimoasă cârpă moale și căzând în genunchi:

AGENTUL Auzi ce foame eee !... Și ce seeetee !...Nu mă părăsiii !... Nu-mi distruge speranțele !... M-ai nenorociii !... Erai singura mea nădejdee !... (plânge mult, plânge atât de molipsitor încât, când, obosit, se oprește și simte nevoia să cerceteze situația mai cu luciditate, își dă seama că, de multă vreme, de foarte multă vreme, agentul plânge împreună cu el; plânge mocnit, neputincios, laș)... Plângi ?... Plângi și tu, puiule ? !... Nu plânge, nu plânge !... Hai, zău, nu mai plânge, că mă faci și pe mine să plâng

din nou ! (smiorcăit) Nu plânge, nu plânge !... (plâng amândoi, lamentabil)
 ACTORUL Nu mă părăsiii !... Ești singura mea nădejdee... Știi cât te-am căutat !
 AGENTUL (mai îndurerat, cu lacrimi mai mari) Știu...
 ACTORUL Și, atunci, de ceee ! ?
 AGENTUL Nu poot !
 ACTORUL Ce nu pootii ?
 AGENTUL Nu pot să fiiiuuu !
 ACTORUL Ce nu poți să fiii ?
 AGENTUL Nu pot să fiu un om normal.
 ACTORUL Adică ?
 AGENTUL Adică să aud un lucru, să pâlăvrăgesc, să bârfesc și să-mi treacă... Mie nu-mi trece. Nu-mi treceeeeee !
 ACTORUL Nu-ți trece ?
 AGENTUL Nuuu !... Sunt dresat, sunt instruit, sunt făcut din reflexe (aici se poate lăsa în patru labe, poate face sluj, poate amușina cu botul într-o pantomimă de câine pe care o va relua de câte ori e cazul)... da, sunt dresat prin reflexe, ca să nu-mi treacă până...
 ACTORUL (renunță la joc și capătă o speranță interesată) Până... ?
 AGENTUL (vinovat sau damnat) Până când nu fac rapoort !
 ACTORUL (fericit) Raport ?
 AGENTUL (total nefericit) Rapoort !... Raport cu lux de amănunte !... Raport cu toate detaliile !... Rapoort... La care trag și concluziile mele privind amenințarea la siguranța statului !
 ACTORUL Înseamnă că ești... că ești... (se bălbăie de bucurie)
 AGENTUL Ce sunt ?
 ACTORUL Căăă...ești foarte bine dresat !
 AGENTUL Exact. Ca un câine: Îmi dai să miros osul, îl arunci, eu îl gălesc, gura în care-l țin salivează, dar nu-l mănânc, nu-l rod, ci mă-ntorc supus și (reia pantomima câinească)... ți-l aduc la picioare...
 ACTORUL (din ce în ce mai fericit, la fiecare afirmație, îl ajută să se ridice, sau se coboară el în patru labe) Exact... Exact...Așa...Așa... (exultă) Vino să te puup !... Am reușit-o, am avut fler, am noroc !... Vino să te pup !
 AGENTUL Să mă pupi ?
 ACTORUL Da !... Pe botul ăsta care aduce ciolanul înapoi și-l pune la picioarele lui trebuie !
 AGENTUL (tristețe laș-disperată) Da: La picioarele lui trebuie !... Știu exact la picioarele lui trebuie !
 ACTORUL Știi exact ! ?... Asta voiam !... Vino să te pup !... Te pup, te pup, te pup !... Și nu te mai las din brațe. Nu te mai desprinzi de mine. Nu te mai las !
 AGENTUL (speriat) Nu mă mai lași, ca să nu duc osul. Asta-i !... Ți-am spus că nu pot. (plânge) Sunt dresaaat. Nu pot să nu duc ooooouuuu !
 ACTORUL Păi tocmai asta vreau eu: Să-l duci !... Ah, cât te iubesc !... Te pup, te pup, te pup !
 AGENTUL Ma pupi ? Nu mă disprețuiești ?
 ACTORUL Dimpotriva: Te apreciez !
 AGENTUL Minți.(suspiciune) Ai vreun interes !
 ACTORUL Am un interes. Recunosc... Dar e din... «rațiuni superioare».

AGENTUL Superioare ?
 ACTORUL Absolut: «Patria», «poporul», «securitatea națională»... Cum am fost noi învățați !
 AGENTUL (t o t s u s p i c i o s) Demonstrează-mi că nu mă disprețuiești !
 ACTORUL Numai proștii pot disprețui un profesionist !
 AGENTUL Si nu te deranjează că, vrei, ori nu vrei, eu tot fac raport ?
 ACTORUL Păi asta-i profesia dumitale ! Asta ți-e rostul pe lume. Ești un important securist... A, pardon, am vrut să spun cum se spune astăzi: «analist».
 AGENTUL Da, asta sunt: analist. Mai sunt folosit câte o dată ca analist.
 ACTORUL Asta-i foarte bine. E, chiar, splendid !
 AGENTUL (distrus) “Foarte bine”, “splendid” ? !... E blestemul meu de-a face... Da, a face de fiecare dată, la fiecare întâmplare, la fiecare vorbă pe care o aud...
 ACTORUL Ce ?
 AGENTUL Un rapoort !
 ACTORUL Nu văd nimic rău.
 AGENTUL Nu vezi ?... Dar dacă am să-ți spun că fac rapoarte despre ce spun băbuțele mele de la bloc ! ?... Dacă am să-ți spun că fac rapoarte despre ce spun moșnegii când primesc pensia ?... Dacă am să-ți spun ca urmăresc aurolici care cerșesc și asistentente medicale care iau șpagă ? !... Și, crede-mă, fac rapoarte așa, frumoase, cu studiu de caz, detalieri de fapte și concluzii penale... Le îndosariesc frumos, las loc de înregistrare, loc de rezoluție, loc de primire la grefă...
 ACTORUL Asta e chiar bine
 AGENTUL Cum o să fie bine, când nici măcar nu mi le primesc ? ! Râd de mine. Spun că astea sunt fapte arhicunoscutе !
 ACTORUL Cine spune asta ?
 AGENTUL Cum “cine” ? Aștia în funcție, aștia care s-au adaptat... Aștia pe care eu i-am crescut !
 ACTORUL Ai relații, deci !
 AGENTUL Am. Care dintre noi n-are ? !
 ACTORUL (exultă, îl pupă și redevine un cabotin fericit) Ooo, destinul meu !... Ooo soarta mea !... Ooo, steaua mea !... Exiști, deci ! (îl săruta până la sufocare) Ooo, răzbunarea mea !... Esti pe calea cea bună !... Omule, eu de asta te-am căutat. Restul sunt povești. Nu m-au pensionat. Pot să joc cât vreau. Dar mă lucrează unii la funcții ! Cum mă lucreau înainte la roluri iar, prin tine, i-am dat în gât. Îți amintești: Tu i-ai arestat pe cei pe care ți i-am turnat, iar eu m-am eliberat și am jucat rolurile lor !... Acum, c-a venit sperietoarea cu corupția și cu lustrația, vom reface metoda: Cu corupți și cu lustrați, cu lustrați și cu corupți, cu corupți lustrați și lustrați corupți; înțelegi ? !
 AGENTUL Lustrați corupți, corupți lustrați... Ce să-nțeleg ?
 ACTORUL Refacem metoda: Eu ți-i torn.
 AGENTUL Tu mi-i torni mie...
 ACTORUL Da.
 AGENTUL Pentru ca eu să...
 ACTORUL Exact ! Eu ți-i torn, tu

comunica mai departe, așa, cu dosare frumoase, cum știi tu sa faaci: cu studiu de caaz și punând concluzii penale... le depui unde trebuie... îi luustrăăm și...
 AGENTUL Și ?...
 ACTORUL Și rămâne coridorul liber ca s-ajung eu din nou mare ! Maree !
 AGENTUL De asta m-ai căutat ?
 ACTORUL (fericit) De asta te-am căutat ! Nu mai pleci de lângă mine. Ascultă !... (în vreme ce acela se fereste, începe un turuit prin care îl asaltează, un turuit acoperit de toate replicile personajelor nevăzute dinafară, deasupra cărora el strigă) Nu mai pleci de lângă mineeee !
 BARITONUL (în finalul celorlalte personaje) *Ne vom iubii ca doiii neebuunii...*
 ACTORUL Asta-i: Ne vom iubii ca doiii neebuunii !
 AGENTUL Dar eu... Eu, ți-am spus: Nu mă pot abține.
 ACTORUL Foarte bine: Să nu te abții, să nu te abții niciodată !
 AGENTUL Trebuie să știi că eu am rămas așa cum eram.
 ACTORUL Așa te vreau !
 AGENTUL (nu-i pasă de încurajare; o ține pe-a lui mai mult avertizând decât mărturisind, când umilit de defect, când mândru de consecvență) Mulți dintre-ai mei s-au lăsat de asta; s-au angajat în altele. Unii își văd de treabă ca niște oameni cumsecade care, parcă, nici n-ar fi fost... Alții nu se lasă, sunt politicieni, sunt oameni de afaceri !... Eu, nu pot. Afacerea mea e... (rușinat) e osul pe care-l duc unde trebuie.
 ACTORUL Păi du-l. Asta vreau și eu: Duci osul, îl așezi la picioarele cui trebuie: marele acuzator, lustrator șef, sau, în fine, știi tu cine... Și gataa ! I-am lustrat din calea noastră !...
 AGENTUL Asta vrei tu; ca pe vremuri: Să-i torni și să le iei rolurile !
 ACTORUL Asta ! (jignit) Dar nu ca pe vremuri !... Pe vremuri ce făceam ? Îți turnam un actor, tu-l înhățai și, cât lipsea el, eu îi luam rolul. Acumaaa...
 AGENTUL Ce-i acum ? !
 ACTORUL Acuma, e democrație; e vorba de roluri politice...
 AGENTUL (urlă isterizat) Am spus că nu mă bag în politică !
 ACTORUL Stai calm; ai spus că ești bine dresat.
 AGENTUL (ajunge cu isteria la plâns) Suuunt... Suuunt, fir-ar a naibii de viață !
 ACTORUL Nu plânge, nu plânge ! Eu asta am calculat: Fii bărbat și fă-ți destinul ! Am calculat asta când m-am hotărât să te caut.
 AGENTUL (suspinând cu dezamăgire) Va să zică nu ești ramolit; ai jucat teatru !
 ACTORUL Am jucat. E meseria mea. Pofțim, recunosc: «Năravul» meu, dacă vrei să fim sinceri !... Și, în ultimă instanță, corespunde și năravului tău. Trebuie numai să te convingi că faci un joc de astăzi. Un joc contemporan, al «statului de drept» !... Astăzi nu mai e turnătorie... Ci democrație !
 AGENTUL (tot suspinând) Năravul meu e să descopăr și să raportez. Sunt dresat să spionez. (din ce în ce mai sincer-amenințător) Nu mă pot abține

de la suspiciune și teroare ! Nu mă pot abțineeee !... (se calmează argumentând) Ce, dacă puteam, nu mă făceam și eu altceva ?... Nu mă făceam miliardar, sau politician ? !
 ACTORUL Am aflat; de asta te iubesc... Am aflat că esti așa...
 AGENTUL (foarte suspicios) Cum sunt ?
 ACTORUL Mai... în fine... să zicem mai... corect.
 AGENTUL (dur) Adică mai bleg, mai fricos...
 ACTORUL (consolându-l) Iubitule, nu te flagela !... Eu de asta te caut, fiindcă am auzit că ești așa !
 AGENTUL Că duc osul unde trebuie !
 ACTORUL Asta-i dovadă de cinste, de onestitate.
 AGENTUL (rău) Dar ți-am spus că gura, gura-n care-l duc, salivează ? !
 ACTORUL Păi, cum să nu saliveze, când știe că răsplata-i mai mare decât la cei care și-o iau singuri și nu mai duc osul unde trebuie ! ? !
 AGENTUL Mai mare ?
 ACTORUL Absolut !... Dacă reușim să-i dăm în gât, absolut !
 AGENTUL Să-i dăm în gât ?
 ACTORUL Bine-nțeleș ! Ți-am dat hârtia. Am la mână toată mafia.
 AGENTUL (nu-i iese din cap) Va să zică nu ești ramolit, ai jucat teatru !
 ACTORUL Am jucat. E meseria mea !... Ca să te câștig, am jucat. Că, dacă te câștig eu pe tine, câștigăm amândoi !... Câștigăm mult. Câștigăm lozul cel mare: Și puterea politică, și puterea financiară !
 AGENTUL (degeaba primește explicații; nu-i iese din cap:) Ai jucat teatru, ai făcut-o pe ramolitul, dar aveai calculat tot.
 ACTORUL Aveam. Am calculat, am jucat; recunosc tot ce vrei dacă mă crezi că pentru binele amândurora am făcut-o. Te fac mare, omule. Hai, urlă, urlă ca să mă exciți !
 AGENTUL Să te excit pentru turnătorii.
 ACTORUL Da, din alea cu dosare frumoase, cum numai tu știi să le faci ! Cu analiză de caz, cu concluzii penale... (delicat) Cu sigilii, cu sforicica legată frumos... (răzbunător) Cu încadrare la maximum de pedeapsă posibilă !... (mângâios) E ?... Așa cum numai tu știi !
 AGENTUL Numai eu știu, fir-aș al dracului !... știi; știi să le fac; am învățat bine și mi-a intrat în sânge ! (plângăcios, nu uită unde-a pus banii refuzați, se duce spre ei și, cu un gest de sficiune chapliniană, îi palmează și-i bagă înapoi în buzunar)... Mia intrat în săângeeee...
 ACTORUL Bravo !... La sânge vom lucra și noi ! Am la mână toată mafia. Te-ai convins ?...
 AGENTUL („din păcate”) Mam convins !
 ACTORUL Atunci, zi după mine că-i dăm în gât !
 AGENTUL Cu ce ?
 ACTORUL Vor să-l (face semn la beregată) radă !
 AGENTUL Pe cine ?
 ACTORUL (arătând în sus, tot mai sus) Cum pe cine ? !... Cine-i ăl mai ? ! (iarăși arata în sus)

AGENTUL Incredibil !
 ACTORUL Nu fi fățarnic; e foarte credibil !... Ai să poți face cel mai elegant dosar, cu cea mai elegantă copertă ! Hai, zi că-i dăm în gât !
 AGENTUL Domnule, eu vreau probe temeinice.
 GREVIȘTII (se aud puternic) *I-pocrizia fură Ro-mânia ! Coruptii sug sânge; toată țara plânge !... Demascareeeeeaaa !*
 ACTORUL Auzi !
 AGENTUL Vreau probe, eu sunt profesionist.
 ACTORUL Păi lista asta ce-i ? !
 AGENTUL Nu-i deajuns.
 ACTORUL E o mare problema de siguranță națională, domnule ! E...

Pe mașina cu rokerii, care se aude trecând, începe întreaga lor pantomimă cu argumente, contraargumente, paraargumente, superargumente; un joc întreg al lor de punere la cale a ceva conspirativ; un joc bruat frumos de toate sunetele străzii, interfonului și muzicii dodecafonice de scenă. La urmă, cad unul în brațele altuia, se sărută lung în vreme ce, din zgomote, mai rămâne doar ecoul baritonului cu «ne vom iubi ca doi nebuni».

AGENTUL (ca-ntr-o epopee eroică) Iar acum, du-te !... Du-te și toarnă... Aaaa... Adică, du-te și fă-ți raportul !... Studii de caz... Concluzii penale... Dosare elegante, legate si parafate la meserie... Îi lustrăm pe toți și rămâne coridorul liiibeer !...
 AGENTUL Or să creadă ?
 ACTORUL (uman-ipotetic) Fie or să creadă, fie or să muște făcându-se a crede... (teatral) Cale de mijloc nu există !
 AGENTUL Numai să le pese !
 ACTORUL Învață de la mine: În ziua de astăzi, nu e vorba de ce ne pasă, ci de ce ne convine !
 AGENTUL Și-o să le convină ?
 ACTORUL Foame mare !... Cum să nu le convină ? !
 AGENTUL Foame mare ?
 ACTORUL Nu vezi în jur ? !... Iar, când e foame mare, oricine se-agață de orice soluție !
 AGENTUL Asta, cam așa-i !
 ACTORUL Păi, atunci, repede, că ne-o iau alții-nainte !
 GRATARAGIUL *Ia cârnatu, că-l ia altu !*
 BEȚIVUL *Eu simt foamea generală; dar dați-mi măcar de-o vodcă ! Ne-o fi foame, dar măcar să ne-astâmpărăm setea !*
 ACTORUL Îl auzi ? Ia aminte: Foamea generală !... »Foame maree, domnilor jurați !... Foame maree... (pauză de gândire, după care recunoaște) Nu mai știu cine a spus asta, dar e o replică celebră; (asigurându-l) O să-mi amintesc eu cine a spus-o ! (își ia avânt și tună teatral:) E prea mare foaaaamee, ca să nu le convină !... (histrionic) Suntem atenți la scandalurile lor și uităm de foamea noastră; ne ațăță împotriva unora și nu mai suntem atenți la ce ne doare; tehnica anestezei sociale prin mutarea scandalului; tehnica lui «unde dai și unde crapă» !... Ce dacă

n-ai doctrină ? Ai diversiune !... Ce dacă n-ai morală ? Ai dușmani pe care-i demaști !... Ce dacă n-ai caracter ? Ai demagogia cu care sfidezi !... (normal uman) Păi vezi, eu să te-nvăț pe tine, care ești doctor în astea ?... Te mai întrebă dacă o să le convingă ? ! (iarăși teatral) E preaaa maaree foaaaameeaa, ca să nu le convingă !...

ACTUL AL TREILEA : QUIPROQUO sau MELODRAMA DELL ARTE

În locul zgomotelor străzii apar vocile telefonice „SUFLEURUL” și „FIARA”.

Aceiași întineric complet din actul întâi, animat de foială, foșnete, scurte interjecții, găfâieli, sentimentul unei căutări sau al unei urmăririi, asupra cărora se aude cu dramatism demodat:

ACTORUL Duc după mineee umbrrraaa nefericirii meleee !...

Si, iarăși, întinericul acela plin de zgomotele unei misterioase căutări pentru ca, dintr-o cu totul altă direcție să vină urmarea:

ACTORUL De ce te-ascunzi de mineee, eu nu-ți porrrt gândurrrri rele ? !...

Căutare în întineric, tăceri sugerând pânđe, zgomotele scurte ale unor schimbări de poziții și fluturarea macabră a draperiilor printre care personajul bijbâie:

ACTORUL Ai zis că torni cu mine, avansul mi l-ai luat;

Ai luat dosar cu nume, cu martori, documente,
Ai luat și alte acte și alte elemente,

Dar ai fugit de mine ca un infam ingrat !

Și m-ai lăsat în beznă, iar cei turnați de mine

Sfidează, dau cu tifla, ducând-o tot mai bine !...

(renunță la teatralism și devine impulsiv, agresiv, amenințător) Unde ești ? !... Te caut și tu te-ascunzi !... Te caaaauut !... Te caut, can „imnul” vostru de pe vremuri, al securiștilor: „Te caauut !...”... Ehe, cum ne mai căutați !... „Cum caută un ooom/ În umbra unui pooom/ Răcoaaareaaa”... Răcoarea, a ? !... Pârnaia !... „Închisoarea cu capace/ Unde toți șmecherii zace !”... Fir-ai al naibii !... Tu m-ai băgat la răcoare ! Crezi că te-am iertat ? ! Nu; dar aveam un interes să te folosesc. Am căutat să-i rad pe alții prin tine. Că, „ai instinctul să faci dosare elegante” !... M-am lăudat cu tine; am amenințat cu tine; am spus la toată lumea ce informații ți-am dat pe mână; i-am pus pe jar; m-am dat mare; am vestit răzbunarea mea și căderea dușmanilor, iar tu ai dispărut !... (dramatic) Te caaaaut... (pentru a redeveni dramatic-cabotin) De ceee, te-ascuuunzi de mineee ?...

Eu nu-ți poort gânduri rreeelllee !
Duc după mine umbrrraaa
Nefericirii meeelllee,
Iar tu te-ascunzi, șteeerrrgi urrrrraaa,
Nu-ți pasă de tocmeală,
Mă lași în fațaaa lumiiii
Cu dinaintea goală !

Pe aceste versuri mișcarea dramatică a draperiilor se luminează lăsându-l să recite în pantomima sa disperată pe care i-o accentuează prin spoturi concentrate pe gesturile lui.

În final, complet luminat, el rămâne ca o statuie a disperării, statuie mută, nemișcată și macabră care, deodată sughite când, în lumina celui alt spot, apare agentul.

AGENTUL (guler alb, aer grav-prevenitor de broker, răspunde firesc, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic) Nu m-ascund. Am avut treabă. Am înscris firma. Dacă-n birocrația asta toate durează atât !

ACTORUL Văz bine ? !... Ooo, destinul meu !... Ooo, soarta mea !... Văz bine ? Oare tu ești ? !... Ooo steaua mea !... Tu ești !... Ooo, răzbunarea mea !... Tu ești ?

AGENTUL Eu sunt.
ACTORUL (căzând peste el) Omule, m-ai nenorocit, omule ! M-ai băgat în rahat !

AGENTUL Nu-i nimic. De-acum n-o să mai puți numai de talent.

ACTORUL Să rădă rivalii mei de mine !... De ceee ? De ce mi-ai făcut toate astea ? !

AGENTUL Ți-am spus: Durează. E birocrație. Eu vreau să fac totul legal și oficial. Am așteptat ieșirea actelor.

ACTORUL Și au ieșit ?
AGENTUL Aproape.

ACTORUL (îl pupă) Actele cu care-i dăm în gât !

AGENTUL Ia-ți pupătura-napoi. Nu e vorba de asta. Actele prin care am înființat firma mea.

ACTORUL Firma ta ? Ce-mi pasă mie de firma ta ? !

AGENTUL Eu vreau să fac totul legal, oficial. Am cod unic, am stampilă. Pofim chitanța pentru avansul pe care mi l-ai dat.

ACTORUL Ce avans, care avans ? Nu ți-am dat niciun avans !... Doar nu vrei să faci totul public ? !

AGENTUL Vreau să fac oficial. Pofim: „SRL Lustrația – servicii și consultanță”... Are sediu social, are tarife, plătește TVA. Eu nu admit bani neimpozabili. Vreau să dorm legal. Adică, să fiu legal și să dorm liniștit.

ACTORUL Cu dosarele mele, listele, ancheta, în sfârșit, informațiile pe care ți le-am dat, ce-ai făcut ?

AGENTUL Păi de asta am venit. Am făcut un preambul, pe care-l depunem...

ACTORUL Ce preambul ?
AGENTUL Pofim.

ACTORUL (citește) Dosar de lustrație al numitului... (se holbează, bălbâie și, deodată:) Adică, al meu ?

AGENTUL Bine-nțeleș că al tău !... Nu-i reclama tu pe ceilalți ? !

ACTORUL Da: eu pe ei !
AGENTUL Păi, atunci, lucrurile trebuie să fie clare întâi cu tine. Ți-am spus: Eu lucrez legal, am înscris firma,

ți-am tăiat chitanță pentru avans, ți-am făcut dosarul cu toate turnătoriile din trecut, că cine le știe mai bine decât mine !

ACTORUL Ai făcut tu asta ?
AGENTUL Bine-nțeleș: Cine le știe mai bine decât mine ? Eu le-am clasat, eu știu numerele dosarelor, eu știu numele conspirative, așa că am trecut tot, tot, ca să meargă oamenii direct la sursă; l-am depus și ți-am adus chitanța.

ACTORUL (înnebunit) Chitanța !
AGENTUL Da. Tai și pentru rest ?
ACTORUL (se repede la el cu gest criminal) Ticălosule !... Ticălosule !... Iudă !... Te-aș fi făcut mare, te-aș fi făcut asistentul meu, consilierul meu, asociatul meu !

AGENTUL (desprinzându-și gâtul din strânsură) Asocierile se pare că nu merg bine; mai degrabă lucrezi pe cont propriu.

ACTORUL Trădătorule !... Caiafă !... O făceai pe milogu, o făceai pe temătorul, pe câinele dresat care suferă de propriile lui instincte !

AGENTUL Păi nu mi-ai spus tu să mă autoconving că fac un joc de astăzi ? ! (s-asează-n patru labe și latră; apoi, amenințător) M-ai fi dorit întradevăr așa, nu ? !

ACTORUL Va să zică ai jucat teatru când spuneai că ești câinele care duce osu !

AGENTUL Am jucat; cu toate că nu-i meseria mea.

ACTORUL Ca să mă înșeli pe mine; ca să smulgi de la mine informațiile !

AGENTUL Nu ți le-am smuls; tu mi le-ai oferit. Ba, ai făcut și jocul, ți-aduci aminte: cu psihiatrul, că vrei să te bruschez, că vrei să ți-p ca să te exciți să-mi spuie secrete pe care, altfel, nu le-ai spune... Ai pus botu, ce mai !... Eu ți-am spus că sunt dresat să duc ciolanu cu botu meu, iar tu ai pus botu !...

ACTORUL (smulgându-și părul) Am pus boootuuu !... (cu un licăr de speranță) Dar... dar... dar, măcar, ciolanu... ciolanu pe care ți l-am dat... l-ai dus ?... L-ai dus unde trebuie ?...

AGENTUL Cum o să-l duc ?... Firma noastră, firma mea, în fine... are și ea un regulament !

ACTORUL (sare la gât) Șantajist ordinar !... Ai jucat teatru cu mineee !... Ai jucat teatru, iar eu, om de teatru, nu mi-am dat seama că jucai teatruiu !

(renunță la gâtul aceluia și se pedepsește pe sine smulgându-și părul) Unde e ?... Unde eee ?... Undeee ? !

AGENTUL Ce să fie ?
ACTORUL Ce ?... Cum „ce” ? !... Ciolanu !...

AGENTUL Ciolanu ?... Care ciolan ?
ACTORUL Ciolanu pe care ți lam dat !... (blestemându-se) Ți l-am dat ca să-l duci. Tu, cu botu tău !... Acolo unde trebuie să-l lași la picioare !... La omu care-l dă mai departe și-i nenorocim pe toți dușmanii noștri !... Ooo, ce tâmpit am fost !... Ooo, destinul meu, ce soartă mi-ai adus ! Ooo, soarta mea să cred într-o canalie ca tineee ! (îl gătuie) Ooo, răzbunarea mea !...

(renunță la gătuire din nou, spre a-și smulge părul, dar, din precipitare a jocului își scoate întreaga perucă. Rămâne prostiț:) Na, că m-am și demachiat !... Mmm, era să spun că m-

am deconspirat... (uimit și de cuvânt și de peruca din mână)

„Deconspirat” ? !... Aoleu ! (se repede din nou la gâtul aceluia) Ticălosule !...

Tu m-ai deconspirat !... Tu m-ai arestat atunci, tu mă deconspiri acum !

AGENTUL (e de nescos din jocul nou pe care-l face) Tu mi-ai cerut-o !

ACTORUL (culmea indignării) Eu ? !... Oooo, destinul meu, ce soartă !... Oooo, soarta mea, ce destin !... Ți-am cerut să-i deconspiri pe alții, nu pe mine, dobitoculeee !...

Oooo, destiinul meu !... Oooo, răzzzbnarreeeaaa meaaa !

AGENTUL (plin de conștiința afacerii sale) Domnule dragă, noi suntem o firmă serioasă: „servicii și consultanță”; putem calcula un tarif și pentru răzbunare.

ACTORUL (îl ia, îl pipăie, îl amușină) Va să zică tu, umilul...

AGENTUL (plin de demnitate) Da: eu, umilul.

ACTORUL Tu, care te speriai când pomeneam un nume mai mare...

AGENTUL Eu respect mărimile.
ACTORUL Tu care te fereai, nu voiai să te bagi, îți dădeai peste mână, te făceai că-mi dădeai avansu-napoi...

AGENTUL Dar ce, chiar credeai că ți-l dau ? Aveam nevoie de capital ca să-ncep afacerea.

ACTORUL (străluminându-se în timp ce-ncearcă să scape de gălușca din gât) Va să zicăăă... va să zică (culmea dramei) Jucai !... Jucai teatruruu !... Jucai teatruruu și eu nu m-am prins !

AGENTUL Înseamnă că put și eu de talent.

ACTORUL Ți-ai făcut afacerea cu mine !

AGENTUL Nu numai cu tine. Cu toți pe care i-am luat în calcul când am făcut studiul de fezabilitate.

ACTORUL Fezabilitate ?... Toți ?... Va să zică i-ai dus pe mai mulți !

AGENTUL I-am luat în calcul. Afacerea-i afacere. Nu e cu „dus sau nedus”, ci cu „rentează sau nu rentează”.

ACTORUL (furios la culme) Și-acuma-ți bați joc de mine fiindcă-ți rentează !

AGENTUL Încă nu-mi rentează, dar am pus pe picioare firma.

ACTORUL Firma !... Tu plănuiai afacerile și-o făceai pe fricosu cu mine. Făceai teatruiu !

AGENTUL Făceam firma: „SRL Lustrația, servicii și consultanță”. Era o necesitate și, cine să se priceapă ma bine decât mine ? !... Vă știu pe toți pe dinafară, că doar la mine ați turnat !

ACTORUL Și-o să te-mbogățești !
AGENTUL Vorba ta: „Foame mare, domn procuror !”... Care, din politică, n-are nevoie astăzi de-așa ceva ? !...

Unii ca să se scape pe ei, alții ca să scape de ceilalți !... Am clocit-o mult.

ACTORUL Bine, clocește-o !... Dar de ce nu le-ai clocit și pe-ale mele ? !

AGENTUL Ale tale ?...

ACTORUL Ale mele. Informațiile !... Informațiile pe care ți le-am dat.

AGENTUL Aaaa... Informațiile... Păi stai matale; stai să vedem cum procedăm...

ACTORUL Omule, nu mă-nnebuni !... Eu am contat, am acționat, am agitat spiritele, am amenințat, am declanșat tot felul de jocuri politice....

AGENTUL Știu: În care voiai să mă bagi pe mine ca pe un fraier.

ACTORUL Te-am plătit !

AGENTUL Doar avans. Ți-am tăiat chitanță.

ACTORUL (înebunit) Omule, taie-mi tot ce vrei !... Taie-mi... în fine, orice, dar nu-ți bate joc de mine. E un joc politic întreg...

AGENTUL În care ai jucat teatru față de mine ca să mă faci să fiu câinele fraier.

ACTORUL Și-acuma descopăr că tu ai jucat față de mine și eu sunt bou fraier !

AGENTUL Un bou de talent.

ACTORUL S-o știi tu !. Uite, ca să te convingi, am să-ți arăt ! (scoate un telefon) Alo... Alo, Sufleurul ?... Aici Maestrul !...

SUFLEURUL Ave, maestre !

Recepție.Tocmai voiam să te sun.

ACTORUL (frenezie curioasă) E ?

SUFLEURUL (fără entuziasm) E !

ACTORUL Ce face Omu ?

SUFLEURUL Omu, încă nu dă semne bune.

ACTORUL N-a mușcat ?

SUFLEURUL Încă nu. Cred că are și el căile lui de-a afla ce se știe și ce nu.

ACTORUL E sigur că i s-a distrus dosarul ?

SUFLEURUL Asta nu cred. Îl simt mai temător.

ACTORUL I-ai băgat fitilu cu „se declasifică și altele” ?

SUFLEURUL Știe el; de asta-i morcovit.

ACTORUL Păi l-am văzut cum amenință la televizor. Ține-te tare, asta-i momentul psihologic. Trage-i cu „se declasifică și altele” și sugerează-i că suntem pe cale să obținem noi probe !... Noi probe, înțelegi ? Ține-te tare !... Posturile sunt libere, trebuie să ne numească ! Te ții de Omu până semnează !

SUFLEURUL Mă țin, maestre; Omu e-n grija mea... Dar dumneata ai oamenii ? Ai relația aia despre care am vorbit ?... Oamenii din umbră...

ACTORUL Am; cum să n-am ? !... Tu păstrezi ca lovitură de rezervă chestia cu microfilmele. (făcându-i semne agentului) Am omul meu din umbră; e chiar lângă mine !

SUFLEURUL Dar e un om capabil să divulge chiar dinăștia, atât de mari ?

ACTORUL (venind rugător spre agent cu telefonul) Am !... Ți-am spus. (șoptit) Te rog, măcar tușește, trebuie să-i dau curaj ! (în telefon și făcând în continuare semne rugătoare agentului)

Am cel mai mare specialist în chestii din astea !... Auzi-l, e aici, lângă mine !

SUFLEURUL Nu aud nimic.

ACTORUL (implorându-l pe agent) Păi... dacă-i în umbră ! (urmărindu-i fereala) Se aude, ca și cum se vede...

SUFLEURUL Adică ?

ACTORUL (același joc cu agentul) Adică... mai greu... mai umbrat... mai... AGENTUL (se ferește ca de dracu, dă înapoi și se lovește de ceva făcând zgomot)

ACTORUL L-ai auzit ?... E chiar directorul de la „Lustrația SRL”.

SUFLEURUL Și are microfilme de la documentele distruse ?

ACTORUL E plin de microfilme. E

numai microfilme ! E... Ai să vezi ! N-avea tu grija asta; tu dă-i bătaie acuma, trage tare, obține de la omu tot ce putem să obținem !... Vreau posturile alea neapărat. Și pentru mine și pentru tine !... Ține-mă la curent și-l înghesuim din două părți până ne semnează numirile. Tu îl strângi de unu, eu de unu !

SUFLEURUL (începând să se convingă) Îl strâng; dar ce-i aia „unu”, maestre, e ceva cifrat ?

ACTORUL Ei, cifrat !... Eu de unu, tu de unu !... Ce are, omu, două ? !

SUFLEURUL Aha !... Eu de unu...

ACTORUL (dulce criminal) Și eu de unu !... Exact. E clar ?

SUFLEURUL E clar, maestre. Ave !

ACTORUL (jucând pe mobilizatorul Ave și spor, sufleurule ! Terminat. (redevinând ființa lovită, măcinată de durere) Ei, vezi, vezi !... Vezi cum mi-ai pus bețe-n roate !... Nici nu știi ce posturi înalte ni sau promis !...Vezi ce intrigă țesusem ? !

AGENTUL Foarte lucidă.

ACTORUL Ei, vezi, vezi !...

AGENTUL Pe cât de lucid o țeseai, pe atât o făceai mai pe ramolitu cu mine !

ACTORUL (îndurerat) Iar acum, lovit de perfidia ta care mă pune la pământ, trebuie, față de oameniiăștia pe care i-am făcut să acționeze, să-mi ascund durerea, să fiu mobilizator, să-i încurajez în acțiune; eu, cel pe care tu m-ai descurajaat total !... Oooo, soarta mea, (mai repede, grăbit) o destinul meu, în fine, să lăsăm dramatismele. (complet lucid) urgent trebuie să-mi faci rost de niște texte din microfilme; să lăsăm impresia că avem acces la microfilme. Numai așa ne putem arăta tari: Copii după microfilme, falsuri după microfilme, nu mă interesează !... Microfilme să fie ! Asta-i cea mai nouă sperietoare pentru cei care sperau că li sau ars dosarele !...

AGENTUL (prestator de servicii care ascultă comanda) Microfilme... Bine: microfilme !... Serviciul nostru de consultantă întreabă cât costă, vă prezintă oferta, vă taie chitanța pentru avans și, apoi, începem demersurile pentru microfilme !...

ACTORUL (îl pupă) Chiar poți să faci asta ?

AGENTUL (cu conștiința că-l are la mână) Păi... (sacadat) nu-i-ai-spu-s-o-chiar-dum-nea-ta... (repede) ăluia căruia-i zici „Sufleurul”, pentru ăla căruia-i zici „Omu” ? !

ACTORUL (dominat) Ei, eu iam spus-o lui; dar, tu faci ? Pot eu să mă-ncred în tine ?

AGENTUL N-ai încotro.

AGENTUL Iar mă șantajezi ! (furie crescendo) Ticălooo... (cade deodată umil) Bine; n-am încotro. (repede, ca și cum i-ar cita ceva cunoscut) O-soarta-mea-o-destinul-meu... N-am încotro. Faci ce vrei cu mine, dar fă-mi rost și de vreun document; arată-mi că poți să faci ceva !

AGENTUL Îți arăt.

ACTORUL Cum ? (se agață de el) Cum ?... Te rog; nu mă fierbe; spune-mi; încurajează-mă...

AGENTUL Nu, nu... nu cred că pot să am încredere-n tine !

ACTORUL În mine ? !... În caracterul

meu ? !... În onestitatea mea ? !... În morala mea ? !... În cuvântul meu ? !... (triumfal) Sunt un om de onoare, domnule !

AGENTUL (râde-n hohote) Onoare !... ha, ha, ha !... Om de onoare !... ha, ha, ha !... (deodată, devenind fiara amenințătoare de la vechile anchete) Băăă... Bă, eu sunt îngerul tău păzitor, băăă !... Nu plânge băăă !... Nu plânge că te fac eu să urrrli, băăă !...

ACTORUL Va să zică n-ai uitat. Jucai numai teatru când nu mai voiai să strigi așa.

AGENTUL N-am uitat, și nici nam nevoie să uit !... Da, ca rol de umil, am jucat teatru. Dar nu sunt un umil, numai prin șansa că, la anchetele mele, n-au fost numai clienți ca tine; așa că mai am unii pe care mă pot baza !

ACTORUL Ca mine ?... Adică ce vrei să spui ?

AGENTUL Pârliți. Mărunței. De nimica !

ACTORUL Eu ?

AGENTUL Exact. Sunt unii careau ajuns, ehe !... Și m-ajută. Mai din umbră, dar m-ajută !... Ție, ți-am dat șansa să pari dizident și n-ai știut nici măcar să-ți păstrezi posturile în care te-ai cocoțat după revoluție !...

ACTORUL (sinceritate prostească) Păi acum ce fac ? Nu asta încerc ? !...

AGENTUL Încerci ca prostu !... Și mai ai nerușinarea să crezi că mă poți cumpăra pe mine spunându-mi că mă faci asistentul tău, colaboratorul tău, asociatul tău !... Băăă, eu am fost și sunt îngerul tău păzitor, băăă !... Ai să te rogi tu de mine să te fac asistentul meu !

ACTORUL Mă rog !... Da: mă rog de tine !... Fă-mă !... Fă-mă ce vrei, dar fă-mă... Nu vezi cum mă mănâncăăștia din jur ? !

AGENTUL Care,ăștia din jur ?

ACTORUL Ăștia !... Care-au trecut și ei pe la tine, ai fost și îngerul lor păzitor, dar de ei, nimeni nu zice nimica !

AGENTUL Nu zice, fiindcă-s deștepți; fiindcă au cap politic; fiindcă au știut să pună mâna pe toate frâiele puterii !...

ACTORUL (urmărindu-și, totuși, interesul) Va să zică pe de-aldeăștia te bazezi !

AGENTUL Exact. Pe oameni foaarrte puternici.

ACTORUL (uimit) Doamneee !... Chiar peee... I-ai fost și lui înger păzitor ?... Chiar luuuuui ?...

AGENTUL (ordonând) Ai ghicit, dar nu știi cine !... Băăă !... Dacă aud vreo insinuaare, băăă, eu nu te fac să plângi; eu te fac să urli !

ACTORUL Nimic, nimic; sunt mut, sunt surd; sunt tot ce vrei !

AGENTUL (plătindu-i polița) E, poate că, așa... o să te fac un ajutor de asistent al meu !... Mă rog, colaborator extern; nu mai mult.

ACTORUL Orice, orice !...Dacă tu crezi că... (arată-n sus) că... o să mă accepte.

AGENTUL Cine să te accepte ?

ACTORUL Păi... (arată iar în sus) Patronu... Bulibașa...Marele maestru...Becheru...

AGENTUL (simte insinuările și nu se lasă tras de limbă) Să rămânem la termenul convențional de „Becheru”... ACTORUL Perfect; perfect. E mai de-

al nostru; mai din teatru !... Voia dumitale. Nu vreau să știu nimic în plus decât ce crezi de cuviință.

AGENTUL Nici nu vei ști. Vei da banii, vei plăti; iar, când ți se vor pune la dispoziție unele documente care să te ajute în... în fine (amenințător) nu spun „mârșăviile” ci, (dulce) în „demersurile” dumitale...

ACTORUL (fericit) Da... da...

AGENTUL Atunci vei semna un angajament pe viață, precum pactul cu diavolul.

ACTORUL Cu diavolul ?

AGENTUL Păi, nu sunt eu îngerul tău păzitor ? !

ACTORUL (lingușitor) Da... Dar îngerul mai spune câte ceva, mai dă un sfat, o...

AGENTUL (grav condițional) Îngerul nu schimbă nimic. Folosim aceleași metode pe care le știm din... în fine, din alte timpuri: Nu știi nimic în plus, nu întrebi nimic în plus. Ai în față numai portretul robot al celui căruia te supui.

ACTORUL Mă supun; mă supun. Spune-mi orice și mă supun.

AGENTUL Portretul robot e următorul: (rostește informații scurte, care-l fac pe actor să tresalte, să exulte, să decadă, să se feresacă, să facă toată pantomima încântării, surprinderii sau supunerii) Format... (dispus să probeze orice) De voi... Da, da; bine-nțeles:de voi.

AGENTUL În fine... în tinerețe... că asta cu tinerețea scuză multe... Pe când era elev sau student...

ACTORUL Sudent. (deodată șiret) Unde ?.. La...

AGENTUL (ca pe vremuri) Gura !... Gura mă, că te calc în picioare !... Nu afli nimic în plus !

ACTORUL (supus) Nimic.

AGENTUL Absolut nimic !...

ACTORUL Ziceam că, poate...

AGENTUL Poate !... Poate să fi fost și la drept, și la politehnică, și la vreo academie... militară, și la teologie !...

ACTORUL (făcându-și cruce) Și la teologie ?

AGENTUL Gura !... Nu te interesează; e portret robot, iar tu îl respecti ca un robot !

ACTORUL Robot... Nedistinct... Omul invizibil.

AGENTUL Absolut invizibil.

ACTORUL Dar a fost (semne la epoleti)... a fost secu, iar acum e demo, nu ?

AGENTUL Puțin secu !... Că era foarte tânăr... Iar acum: Mult, foarte mult demo !... Că e-n plină forță !

ACTORUL (încântare slugarnică) Forrrrăăă !

AGENTUL Forță !... Atâta trebuie să știi !... Că, altfel, de șaispe ani, de când tot vin ăia cu lustrația și cu declarația de la Timișoara... cine i-a întors ? Și i-a sucit și i-a dus cu vorba ?... Și, cu cât a strigat mai tare, cu atât n-a făcut-o ? !

ACTORUL (naivitate șiret-caragialescă) Ei, lasă-mă !... Chiar el ?

AGENTUL (pricepe tragerea de limbă și devine culmea amenințării) Care „el”, mă ? !... Nu cunoști niciun „el” !... Te calc în picioare dacă te duce gândul la vreun „el” !

ACTORUL Nici prin minte nu-mi

trece !... Mă gândeam, numai, dacă avea gradele aici (arată locul de epolet)... sau aici (arată manșeta pentru trese)...

AGENTUL (rămâne înghețat, duce instinctiv mâna la umăr, la mașetă și, deodată urlă) Băăă, te calc în picioare, băăă !... Eu sunt îngerul tău păzitor băăă !... Nu-mi faci nici o aluzie la vreo persoană !... Eu nu vreau s-aud de nici o persoană, eu...

ACTORUL (aparteu cu publicul) E ca și-n actu-ntâi; numai c-atunci juca pe milogu fricos, iar acum urlă ca pe vremuri... (aceluia) Da, știu...

AGENTUL Ce știi ?

ACTORUL Că nu știi nimic.

AGENTUL (poruncitor) Absolut nimic... Băăă... Crezi că nu te simt cum încerci să mă tragi de limbă, să afli cine e ? !... Băăă, teee... Recunoaște !

ACTORUL (înghesuit) Recunosc... Dar nu cu vreun interes. Așa sunt eu; o fire curiosă. (amenințat de pumnul aceluia, smiorcăie) Așa m-am născut. Dar nu cu vreo intenție... Sunt un suflet curat !

AGENTUL Curat, da; curat ca un closet ! Băăă !...

ACTORUL Fie cum spui. Dar un closet curat. Cu faianță strălucitoare. Ca la Palatul Parlamentului, unde-l folosește și...

AGENTUL (bănuitor) Și cine ? !

ACTORUL (tot joc) Și... ăsta, stăpânu tău. Că, doar, nu se poate, o fi el măcar parlamentar !

AGENTUL Ești un actor prost. Se vede că mă tragi de limbă ca să afli cine-i ! (își urlă satisfacția) N-ai să afli niciodată, băăă !... Poți să mă tragi de limbă cât vrei, că nici eu nu știu.

ACTORUL Nimic, nimic ?... Nici numele ?

AGENTUL Nimic ! Nici numele !...

ACTORUL Păi cum i te adresezi ?

AGENTUL Pe numele conspirativ.

ACTORUL Și care-i numele conspirativ ?

AGENTUL „Fiara” !

ACTORUL Fiara ?

AGENTUL Da: Fiara !... Cum la tine e „Omu”, la mine-i „Fiara” (cu satisfacție) Că are mulți colți și gheare !

ACTORUL (reintră în tresăririle de mai înainte) Colți ?

AGENTUL Are televiziune, are ziare !

ACTORUL Gheare ?

AGENTUL Conduce partide, face guverne, are susținători, are informatori, e-n toate comitetele și comițiile; toți ascultă de el !

ACTORUL (încercare timidă a vechiului joc) De... el... el...

AGENTUL Băăă !... Niciun „el” !

ACTORUL Știu, știu: E omul invizibil.

AGENTUL (cu satisfacția de a-l contrazice) E instituția invizibilă !

ACTORUL Chiar așa ?... La fel de invizibilă, cum erai voi pe vremuri ?

AGENTUL Băăă !... Noi smulgeam informații, de la turnători ca tine; ăsta cumpără informații !... Le cumpără, așa, cu bani cash. Le colecționează. E colecționar. E pasiunea lui !

ACTORUL Cum alții colecționează tablouri și le pun termopane ?

AGENTUL Exact. Numai că tablourile au valoare artistică. Astea au valoare informativă; iar astăzi, din informații

se scoate banu, prin informații se întărește puterea. E puternic prin informațiile pentru care plătește !

ACTORUL (rimând) Bravos !... Îi vindem orice informații dorește.

AGENTUL (el în aparteu cu publicul) Păi, parcă ce tot încearcă ăsta să facă, încă din actul întâi !... (aceluia) I le dai tu și pe gratis !

ACTORUL (doar pentru tocmeală) Pe gratis ?... Oare ?...

AGENTUL Niciun „oare”. I le dai, fiindcă ăsta distruge tot !

ACTORUL (fericit) Distruge ? !... Atunci i le dau; i le dăm... Ah, câți am de distrruuuss ! (de fericire, dansează și cântă) „Lustrația, lustrația !/ Ea e tentația/ Și satisfacția !.../ Lustrația, lustrația !.../ Ai perorația/ Ce-aduce grația/ Și revelația !”... Hai mă, cântă cu mine; d’a capo !... (în vreme ce agentul îl privește tot mai disprețuitor)

„Lustrația, lustrația !/ Ea e tentația/ Și satisfacția !.../ Lustrația, Lustrațiaaa !/ Suntem cu toții câinii din Dalmațiaaa !... AGENTUL (îl îngheață cu disprețul său) Cabotin neorocit !... Mai aveai nas să spui că mă faci asistentul tău !

ACTORUL Nu, nu; iartă-mă !... Ești mare, ești tare !... Devin eu asistentul tău, sluga ta !... (față de disprețul grav al aceluia) Da: Sunt sluga ta, numai... AGENTUL „Numai”... Ce ? !

ACTORUL Numai să-i spui de mine !... Să obții pentru mine o... o bucăciță de microfim... o bucăciță mică, micuță, cât să-i pot șantața pe alții !

AGENTUL O să te coste.

ACTORUL Nu contează; tu ești îngerul meu păzitor, așa că...

AGENTUL Că ?...

ACTORUL Tu ești îngerul meu, așa că semnez cu tine pactul cu diavolul !

AGENTUL Ehe, să vedem !... Să vedem dacă se aprobă !

ACTORUL Te rog; te implor !... Pune-mi o pilă !

AGENTUL Unde ?

ACTORUL La... diavolul... Să semneze cu mine...

AGENTUL (importantă maximă pentru sine, dispreț maxim pentru acela) Să vedem !... (scoate telefonul, îl mânuiește ca pe un sceptru câtă vreme sună și devine slugarnic doar când i se răspunde) Alo, Fiaraaa ?... Aici Mielu !... Aloo, Fiiiaraaa ?... Aici Mielu !... Receptie...

FIARA (sictir) Te-am auzit; nu-i nevoie să repeți ! Consemnele sunt scurte; nu le repeți pe toate drumurile !

AGENTUL (bătând din călcăie) Am înțeles, să trăiți !

FIARA Asta era înainte ! Cum te-am învățat să spui acum a ? !

AGENTUL (bătând și mai tare) Yes sir !

FIARA Ascultă atent: Tocmai puseseam să te caute.

AGENTUL (făcându-i actorului gestul demonstrativ de „vezi ce importanță am”) E o onoare pentru mine !

FIARA Nu onoare; ordin.

ACTORUL Am înțeles !

FIARA N-ai înțeles nimic: Nu mă mai cauți, nu mai acționezi în nici un fel; te dai la fund !... Gata !

AGENTUL (în lacrimi) Gata ?... Dar eu, eu... domnule Fiara...

FIARA Uți de Fiara !

AGENTUL Tocmai acum când am pus pe roate SRL-ul...

FIARA Uți !... Desființezi SRL-ul !

AGENTUL Dar eu... E ideea mea !

FIARA E caca ! Îi schimbă pe toți de la SRI !... (ritos) Ca-ca !

AGENTUL (cu durere, spre satisfacția Actorului care exultă mimând „caca”) Caca !... Cum o să fie caca ? !... E SRL, nu e SRI !

FIARA Mă dobitocule, vrei să mă compromiți ? !... I-a schimbat pe toți și de la „Arhivele Securității”. S-a desființat Comitetul. Pune alții ! Până aflăm ce contacte mai avem, intri în adormire !

AGENTUL (lacrimi amare) Adormire ?... ăsta-i faliment !... Eu n-am altă întreprindere; (imploră) n-am marmură, n-am înghețată, n-am termopane, n-am motocicletă, n-am nici măcar șpagă cu arme de vânătoare; altceva nu știu să fac !

ACTORUL (care, la asemenea vești a schimbat diferite mutre, ajunge la satisfacție) Bine-nțeles: Nu știai decât să pui botu și să duci osu !

FIARA Gata: Adormire. Executarea ! Terminat ! (se aude cum închide telefonul)

AGENTUL (plângând) Yes sir !

ACTORUL (tot dansul lui cu mâinile, cu umerii, cu fesele, cu genunchii, cu burta) Adormireee !... Dulce adormireee !...

AGENTUL (plângăcios) Măgarule, te bucuri !

ACTORUL (cântându-și cuvintele cu un calm prefăcut) Tu ești în adormire... Eu mai am o șansă... Mică, e drept, foarte mică, dacă tu nu mă mai poți ajuta. Dar, pentru mine, tot mai există speranță așa că, poate, cine știe, o să-ți mai propun să te iau asistent, cu toate că, pe dumneatale, asta zici că te-a jignit. Ei, acum n-o să te mai jignească: Tu ești în adormire; eu, însă, mai pot, măcar, să dau un telefon. Așa că, ia să vedem... Încercăm cu disperare, dar încercăm... Aloo... Alo Sufleurul ?... Aici Mielu... Receptie.

SUFLEURUL Care miel, domnule ? !

ACTORUL Pardon, m-am zăpăcit; se petrec lucruri groaznice, Mielu e pentru Fiara; eu sunt Maestrul, iartă-mă !

SUFLEURUL Maestre, se petrec într-adevăr lucruri groaznice !... Dacă nu ți-aș fi recunoscut vocea, aș fi închis. Dar nu-nțeleg ce cifrare folosești: Ce-i cu mielul, ce-i cu fiara ?

ACTORUL (în timp ce Agentul se clatină cu mâinile de cap) Las’ că-ți explic eu ! Spune mai bine tu ce-i cu Omu !...

SUFLEURUL Omu ?... E rău, maestre !

ACTORUL Aoleu !... L-au descoperit alții ? !

SUFLEURUL (plângăcios) Nu, maestre, pentru el e bine; pentru noi e rău !

ACTORUL (întorcându-se cu spatele la Agentul care devenit atent și trage cu urechea) Nu mă mai fierbe; spune !

SUFLEURUL (spre decăderea Actorului și satisfacția Agentului) L-au făcut mai mare; are o pilă mai tare și nu-i mai pasă de nimic. Nu știu ce

certitudini a căpătat Omul, dar mi-a spus să nu ne mai prindă, că ne dă el pe noi în gât !... E ceva cu schimbarea asta de la Arhive, de la SRI... Cu vreo altă poziție în Parlament, poate... Nu-mi dau seama prea bine...

ACTORUL (disperat) Ei, „nu-ți dai seama prea bine” !... Ba-ți dai seama prea rău !... E rău, treci în adormire !...

SUFLEURUL Adormire ?

ACTORUL Așa se zice; am auzit și eu la case mai mari ! (dă cu mâna a belea către Agent)

SUFLEURUL Atunci, mai rămânem în contact ?

ACTORUL Rămânem, dar mai pe șest. Va trebui să ne schimbăm și numele conspirative.

SUFLEURUL Cum ?

ACTORUL Mă gândesc eu și-ți spun.

SUFLEURUL Și, atunci, maestre, „ave” se mai spune ?

AGENTUL (care-a urmărit tot, intervine cu satisfacție) „Ave” înseamnă salutul îngerilor, iar îngerii nu sunt în adormire niciodată; nevoia de înger e permanentă !

ACTORUL (dându-i la parte) Domnul de la SRL Lustrația e-n adormire; noi, numai moțaim. Așa că mă mai gândesc eu la asta și te sun. Ai grijă, nu adormi de tot. Omu trebuie urmărit; e singura noastră șansă. Fii tare; maestrul tău îți dă curaj !

SUFLEURUL Bine maestre, atunci, a...

ACTORUL Oprește-te aici. Nici „ave”, dar nici „adormire” !

Terminat. (închide)

AGENTUL (cu ciudă) Încerci să-l încurajezi, dar îți bătaie fundu !

ACTORUL (poate, pentru prima oară într-adevăr sincer) Bătaie, cum să nu bătaie ! (și își reintră-n rol) Oooo, ce soooarrtăă !... Oooo, ce destiitiin !... (începe să murmure, apoi cântă, de unul singur și trist) Lustrarea mea, de ce m-ai părăsit ?/ Lustrarea mea, pe unde ai fugit ?/ Lustrarea mea, lustrarea meeeeeeaaa...

AGENTUL (se apropie de el la fel de melancolic și-l acompaniază) Lustrarea mea, lustrarea meeeeeeaaa...

AMĂNDOII (con durere) Lustrarea mea, cu ceee ți-oi fi greeșiiit ? !”...

Rămân îmbrățișați în durere cerșind aplauzele publicului.

ACTORUL Și câtă speranță mi-am pus în tine !

AGENTUL Iar eu, câtă speranță mi-am pus în sereleu pe care l-am făcut !

ACTORUL (păstrând același ton) Și ce frumos m-ai mințit tu pe mine !

AGENTUL (idem) Și ce ticălos jucai tu teatru față de mine !

AMĂNDOII (dându-și seama de semnificația spuselor își strigă deodată lung, ca la „gool”, unul altuia) Ingraaatuuuleee !

AGENTUL (dându-și seama) Să fim calmi; în momente din astea e bine să ne unim.

ACTORUL ăsta este doar un alt text pentru momentele când, altă dată, îmi spuneai „nu plânge, nu plânge” !

AGENTUL Exact: Nu plânge, nu plânge !

ACTORUL (reajungând teatral, nu-i

mai pasă de celălalt) „Nu plânge, e momentul să-ți scoli a ta armată/ Și-n crunta înfruntare s-o faci ca să se bată !”... (duce mâna la inimă, cade-n genunchi) „Dar nu mai am oștire, sunt singurul soldat./ Bocancul meu se-afundă în groapa cu căcat !... AGENTUL (și el, singur, cu propria lui durere) Și ce frumos o clocisem ! (cu pauze mari) „Lustrația SRL, consultanță și prestații” !... Venit sigur, imposabil, corect... Venit mare !... Pentru că investițiile nu costau; ele veneau de la sine; veneau din turnătoriile fiecăruia... Iar, la noi, turnătoriile sunt gratuite; fiecare le face cu cea mai mare plăcere !

ACTORUL (cântă nostalgic) Ia-mă-n brațe, toarnă-mă/ Și apoi lustrează-mă/ Leano !

AGENTUL „Să ne lustrăăm, cât suntem încă tiiineeri”...
 ACTORUL „Lustrează-mă doar pentru tinee/ Și astăzi și mâine, mereeeuuu”...
 AGENTUL (redevinind realist) Eh, s-a dus !
 ACTORUL (după o pauză lungă) S-a dus !
 AGENTUL (idem) Ce șansă !... Și cât am clocit-o !
 ACTORUL (reajuns la dialog) Cum ai clocit-o ?
 AGENTUL Ehe !... Cu calcule, cu marketing, cu studii de fezabilitate, cu contracte de prevăzare... Cu resursele umane de care dispuneam !...
 ACTORUL Dispuneai ?... Săracu de tine !
 AGENTUL Dispuneam !... În măsura în care se poate spune că voi, turnătorii, sunteți ființe umane, dispuneam și de resurse umane !
 ACTORUL Te rog, nu da într-un om lovit ! Sunt la pământ și tu dai în mine ?... (durere mare) Eu sunt jucat de alți turnători, domnule !... Eu nu...
 AGENTUL Suntem amândoi îndurerați; suntem la pământ; nu trebuie să ne jignim, ai dreptate. Eu ți-am spus-o, numai datorită scopului pentru care m-ai căutat. Nu ți-am spus-o cu răutate, dar voi ai să-ți lansezi turnătoriile prin mine, recunoaște !
 ACTORUL (la fel de îndureraat) Dar prin cine ?
 AGENTUL Asta-i !... Adică, asta era afacerea mea: „Consultanță și prestații”. Ca tine, sunt și alții care s-au ajuns și nu le mai convine să toarne direct. Eu eram, pentru oricine, soluția comercială, capitalistă, cu tarife legale, prin care să-și poată luxa, sau chiar îngropa, adversarii. Spune: nu era o idee de mică întreprindere ? Dacă găseam o pilă, luam și-un împrumut Sapard !
 ACTORUL Păi ăla se da pentru îngrășat animale.
 AGENTUL Și voi, ce erai ?... Dacă nu-mi aprobau proiectul, treceam la capitolul „reciclarea gunoaielor” și tot luam finanțare !... Ei vezi, vezi; Vezi că am dreptate când spun că am clocit-o cum trebuie !
 ACTORUL Și de ce n-ai clocit-o mai repede, omule ? !... De ce... de ce i-ai lăsat ?... Da, i-ai lăsat să ne spargă ouăle !... Uite, și eu sufăr pentru tine. Sufăr, fiindcă-i și durerea mea. Am clocit amândoi câte-un plan, iar ăștia ne-au spart ouăle !

AMÂNDOII (plângând) Vai de ouăle noastre !... Oușoarele noastre !... Văiii !...
 AGENTUL Suntem la pământ !
 ACTORUL Și fără ouă !
 AMÂNDOII (lamento muzical) Noi am clocit, un vis zadarnic:/ Lustrația cu suflet darnic;/ Dar când s-o facem pe din două,/ Ne-au lăsat alții fără ouă !...
Cântecul se poate prelungi, se poate bisa, se poate pedala oricât pe dramatismul lui și pe jalea tot mai mare a celor doi disperați până când, telefonul care sună îi face pe amândoi să-și pipăie buzunarele. Cel căutat e Actorul.

SUFLEURUL Alo, Maistre, aici Sufleurul ! Receptie.
 ACTORUL Sufleurul, suflețelule !... Aici Maestrul; dă-mi o veste bună !
 SUFLEURUL Nu bună; foarte bună !
 ACTORUL Foarte...
 SUFLEURUL Foarte !... Suntem numiți !
 ACTORUL Numiți !... Suflețelule !
 SUFLEURUL Acum am ieșit de la Omu. A semnat în fața mea deciziile. Mi-a zis să nu ne supărăm de întârziere, dar a avut și el greutăți... (mai în șoaptă) Cred că-l mai verifică, încă și, cum ai prevăzut, are morcovul. Ne numește ca să tăcem... Ori a apărut ceva, ori pila nu-i e atât de puternică !... (fericit) Avem numirea semnată de Omu !... Terminat.
 ACTORUL (ferice) Oooo soarta mea, ce destin !... Oooo, destinul meu, ce soartă !... Ce soartă glorioasă mi-a hărăzit destinul; ce destin glorios mi-a hărăzit soarta !... (ca un Henric, ca un Richard, ca un Caesar) Morrrocovuul !... Ha, haaa ! Morrrocovuul !... Nu-i e pila puternică !... Lasă suflețelule, că vom fi noi puternici acuma !... E vremea noastră... A venit vremea noastră !... Asta nu e decât primul pas ! (face acest pas și-și dă seama că-l calcă pe Agent care a căzut la pământ) Primul pas prin care călcăm deasupra dușmanilor noștri !... (alt ton, ridicându-l pe Agent) E ?... Te iau asistent ?... Devin eu îngerul tău păzitor ?... Semnezi contractul cu... (se umflă, crește) Cu diavolul, care sunt eu ? !... Băăă, nu plânge, nu plânge !... Nu plânge, că te fac eu să urlu !... Dar sunt generos astăzi. E o zi mare și pot să risc: Am să-ți cumpăr acțiunile la SRL-ul tău. Le vinzi ? Tot e falimentar !
 AGENTUL Păi... păiii să negociem...
 ACTORUL Nu negociem. Ești la mâna mea.
 AGENTUL Sunt. Recunosc. Poți să faci cu mine ce vrei.
 ACTORUL Bine-nțele ! Tu ești în adormire.
 AGENTUL (milog) Tocmai de asta: Nu-i frumos să lovești un om în adormire !... Corect ar fi să negociem.
 ACTORUL Ai să primești cât ofer eu și, prin asta, îți dau șansa să...
 FIARA (sună telefonul) Alo Mielu, aici Fiara ! Receptie.
 AGENTUL (înnebunit) Fiara ? !... Să trăiți, Fiara, aici Mielu !
 FIARA Trece repede pe la casierie, ia-ți banii, pornește sereleu !

AGENTUL (din toți bojocii) Yes sir !... (încă uimit) Alo, domnule Fiara, permiteți ?
 FIARA Ce mai vrei ?
 AGENTUL Iertați-mă, așa sunt eu, disciplinat, obișnuit cu confirmarea ordinelor... Înseamnă, domnule Fiara, înseamnă că nu mai suntem în adormire ?
 FIARA Adormire ? !... Lasă domnule prostiile ! Treci la treabă !... E momentul !
 AGENTUL Am înțeles să trăiți, yes sir, e momentul !
 FIARA Ne-o cere țara; ne-o cere patria; ne-o cer alegătorii !... Terminat.
 AGENTUL (culmea fericirii) Terminat !... Ne-o cere țara... (defilează triumfal) Ne-o cere patria... Ne-o cer alegătorii !... (ajunge-n dreptul Actorului) Alegătorule... nu-i așa ?... (insinuant) Ei ?... Ce zici ?... Negocieem ?
 ACTORUL Păi...
 AGENTUL Niciun”păi”. Negociem ?
 ACTORUL (revenindu-și greu din neîndemnare, dar revenindu-și) O săăă... O să mai vedem... Acum, am probleme importante; ai auzit: am o funcție importantă... (important, protocolar) Oricum, trebuie să-ți spun: Mi-a făcut plăcere să facem afaceri împreună; calea rămâne deschisă.
 AGENTUL (la fel de protocolar) Și mie, stimate domn, mi-a făcut plăcere să colaborăm. Calea rămâne deschisă: Dumneata ai o funcție importantă, eu am o întreprindere importantă...
 ACTORUL (cu aplomb și veselie) Păi, atunci, să-i dăm bătaie ! (începe în cel mai vesel ritm posibil) „Lustrația, lustrația/ Ea e tentația !...” etc.
 AGENTUL (idem) „Să ne lustrăm, cât suntem încă tineri”... etc.
 ACTORUL „Lustrează-mă doar pentru tine...” etc.
 AGENTUL „Ia-mă-n brațe, toarnă-mă/ Și apoi lustrează-mă/ Leano !”...
Poutpouri din toate aceste melodii la latitudinea regiei, duet între cei doi, fiecare cu cântecul lui și replicile lui, terminându-se cu cel mai teribil rock-pop-latino-operetisto-etceaetera cântat și jucat de:

AMÂNDOII „Lustrația, lustrația/ Ea e tentația/ Și satisfacția !...” etc
 ACTORUL (la un moment dat oprindu-se) Auzi ?...
 AGENTUL Ce ?
 ACTORUL Te bucuri, tu; dar dacă te bagă din nou în adormire ?
 AGENTUL Cine ?
 ACTORUL Șeful tău, Fiara !...
 AGENTUL Dar dacă nu mai are nevoie de tăcerea ta și-ți dă din nou cu flit ?
 ACTORUL Cine ?
 AGENTUL Șefu tău, Omu !
 ACTORUL (bâlbâindu-se) Păi... îl... (înfuriat) nu se poate așa ceva ! Termină cu insinuările !... Eu nu sunt ca tine !... Eu îl știu bine pe... Omu. Și cum arată și cine este !... Dar tu... Tu știi cine e Fiara ? L-ai văzut vreodată pe ăsta care-și zice Fiara ?
 AGENTUL (învins) Nu.
 ACTORUL (minimalizându-l) Păi, atunci ? !...
 AGENTUL Nu l-am văzut, e drept; n-am habar cine este... Dar, știi ce cred ?

ACTORUL Ce ?
 AGENTUL (mai înțelept decât pare) Că, după câte-nvârte-n țara asta, ar putea fi una și aceeași persoană.
 ACTORUL (respingând) Nu pot să... (pe gânduri) De unde știi ?
 AGENTUL (degetul la nară) Flerul meu de...
 ACTORUL (cu ciudă, mai mult la ideea de mai înainte) Securist !
 AGENTUL (îngăduitor cu sine) Să zicem... analist... Simt eu...
 ACTORUL (contrariat) Unu și-același ?...
 AGENTUL Dar de ce-ar trebui să fie separați ?
 ACTORUL Deee... De democrație. (înverșunat) De pluralism !
 AGENTUL Dar de epoca puterii serviciilor secrete, ai auzit ?
 ACTORUL Și de ce-ar trebui ca șeful meu să fie și șeful tău ?
 AGENTUL (concesiv) Pot... pot să fie și separați...
 ACTORUL (oarecum satisfăcut) Aha !
 AGENTUL (lovitură lucidă) Dar șeful lor, oricum, e una și aceeași persoană... Una și aceeași instituție !
 ACTORUL (indignant) Așa, pe față, când am făcut o revoluție ? !
 AGENTUL Nu chiar pe față, dar...
 ACTORUL (teribil contrariat) „Dar” ? !
 AGENTUL Tu ai spus-o: „Îngerul păzitor”... Veghează... deasupra ta veghează un înger păzitor.
 ACTORUL (fără să respingă, ci doar dorind să se opună unei asemenea idei) Ei, și ? !
 AGENTUL Și ne-ar putea băga în adormire pe amândoi, dacă nu-l adorm alții la timp !
 ACTORUL Pe... el ?
 AGENTUL (fără a mai căuta discreție) Pe el.
 ACTORUL Aoleu !
 AGENTUL Mă rog !... Poți să-l plângi; dar, decât să ne adoarmă el...
 ACTORUL (uimit) Ca la Târgoviște ?
 AGENTUL (flegmatic, ca și cum ar expune varianta) Sau ca la Dallas...
 ACTORUL (resemnat) În fine, asta e: Decât să ne facă el nani pe noi...
 AGENTUL (arama pe față) Bravos !... Bat la tine de-o viață, dar deabia acum m-ai înțeles: (criminal) Mai bine să-l legene pe el... (sensul celălalt) Mama lui ! (rămâne ca monumentul celui decis, făcând un pas înainte și scoțând la iveală o cizmă de gips).
 ACTORUL (meditativ) Naș fi crezut; dar, vorba ta: Se-ntîmplă și la case mai mari !
 AGENTUL Și, vorba ta: „O soartă crudă, ce destin !”...
 ACTORUL (confirmându-l) Oooo, destinul crud, ce soooartăăă !
 AMÂNDOII (încep să cânte, dar nu cu tot atât de mult nerv) „Asta-i lustrația/ Ea nu-i tentația/ Nici satisfacția/ Atâta vreme cât stăpână-i foamea și inflația !”...

CORTINA

(continuare din pag. 7)

în morfologie, ci și despre organizarea ecleziastică a Vlahilor de la Nordul Dunării din epoca respectivă. În privința credințe religioase a „Vlahilor” nord-dunăreni, din secolele XI - XIII, Codex Rohonci atestă că în aria de formare a poporului român – din Tracia până la Tisa și Nistru – există „o populație sedentară și care era deja creștină”.¹ Teritoriul în care locuia această „populație creștină” se numea „Dacia”, iar locuitorii ei n-au fost alții decât „Valahii”, adică românii, la care face de altfel mențiune expresă și „Codex Rohonci”.

Referitor la creștinarea „dacilor”, s-a spus că aceasta s-a făcut cu ajutorul textelor scrise în limba latină, și nu în greacă, și că această scriere a durat – la Valahii (Românii) nord-dunăreni – până în secolele XII - XIII. Este de fapt aceeași latină, din regiunea dunăreană, în care au scris și Sf. Ioan Cassian, Dionisie Exiguul și alți călugări „Sciți” (daco-romani).

Textele din Codex Rohonci adevărate și ele că, „în bisericile vechi românești”, cultul ortodox s-a exprimat „în limba latină vulgară, până în secolele XII - XIII, ...”. Mai mult, s-a putut constata că scrierea în această latină „vulgară” – presărată și cu cuvinte românești – a continuat deci și după impunerea slavonei ca limbă de cult (sec. XII - XIII), așa cum ne adevărate atât „Codex Rohonci”, cât și Simonis de Keza, în Gesta Hungarorum, redactată la sfârșitul secolului al XIII-lea, și care ne precizează că secuii, în scrierea lor, au preluat și adaptat literele de la Valahi.

Că, în această epocă (sec. XI - XII), populația autohtonă, română, era deja creștină, ne-o atestă indubitabil și textul acestui Codex, care face mențiune expresă atât despre existența de biserici și mănăstiri, cât și de o formă de organizare ecleziastică de tip mitropolitan. În textul Codex-ului „Rohonci” pot fi de altfel identificate complexul mănăstiresc din Munții Buzăului, biserica rupestră de la Corbi, județul Argeș etc., ale căror începuturi urcă în secolele precedente (IX - X).

Cât privește forma de organizare, de tip mitropolitan, a Bisericii „Vlahilor”, aceasta este confirmată chiar de numele mitropoliților români din această epocă, implicați efectiv și în acțiunile întreprinse de întreg neamul românesc pentru apărarea ființei sale în fața năvălirilor popoarelor migratoare. Într-unul din textele acestui „Codex”, aflăm de pildă că, pe la mijlocul secolului al XI-lea, „mitropolitul” Vlahilor nord-dunăreni era Sova Trasiu, care îmbărbăta la luptă pe Domnul Țării și oastea sa împotriva Pecenegilor, numiți și „sciți”. Printre altele, în cuvântul său de îmbărbătare, adresat oastei înainte de a începe lupta împotriva Pecenegilor, mitropolitul Vlahilor a ținut să evoce amintirea luptelor victorioase purtate împotriva acestora în anii anteriori, 1015 și 1027.

Acest mitropolit al Vlahilor (blakilor) este reprezentat într-o miniatură din „Codex Rohonci” (sec. XI) în interiorul unei biserici, binecuvântând oastea Domnitorului Vlad și însemnele militare, printre care și stindardul cu Crucea Sfântului Andrei (miniatura nr. 6, cu text). Să fie oare „crucea Sfântului Andrei” o mărturie evocatoare a faptului că „cel dintâi chemat la apostolat” fusese încreștinătorul dacilor? În următoarea miniatură, din același Codex, mitropolitul Sova Trasiu este reprezentat într-o biserică din lemn, cu clopotnița la intrare, trimițând „carte cneazului Iziaslav I (1054 - 1068; 1069 - 1073) de Turov și mare cneaz de Kiev, spre a se uni cu „blakii” în luptă pentru oprirea invaziei uzilor, din 1064 - 1065; ...”. În miniatura nr. 8, cu text – din același Codex – mitropolitul Vlahilor este reprezentat împreună cu luptătorii, strângând provizii pentru campania militară împotriva uzilor; ...

Deoarece de acest aspect de înaltă evlavie patriotică, textele acestui Codex ne relevă faptul că românii, din acea epocă, nu erau supuși Bizanțului. A trebuit ca mitropolitul să intervină pe lângă Domnul Țării ca să-l determine să accepte propunerea Bizanțului de a se alia coaliției militare împotriva uzilor. Această realitate istorică învederează însă în chip indubitabil și faptul că și Biserica „Vlahilor” era independentă (autocefală), și nu supusă Patriarhului din Bizanț, așa cum s-a acreditat din nefericire de istoriografia română.

Referitor la relațiile româno-bizantine din secolele XI - XII, textele din Codex Rohonci ne oferă într-adevăr mărturie peremptorie privind independența politică și bisericească a Românilor vis-à-vis de bizantini. Într-unul din texte, citim de pildă că împăratul bizantin, Constantin Ducas, a cerut lui Vlad să se unească cu el în luptă împotriva ungarilor și a uzilor. Soliile împăratului la Curtea lui Vlad au sosit între anii 1087 - 1090. Din același text aflăm că, în anul 1090, Vlad a primit o delegație a Cumanilor, federați ai imperiului bizantin la vremea aceea. Solia cumanilor a cerut lui Vlad permisiunea de a trece teritoriul Vlahilor în imperiul bizantin, pentru a lupta alături de împărat împotriva pecenegilor. În același an, 1090, Domnitorul Vlad al „Blakilor” (Vlahilor) s-a întâlnit cu împăratul Alexie I Comnenul, pe când acesta se afla în campanie militară împotriva pecenegilor, în apropierea Istrului. În anul 1095, mitropolitul Timarion al Daciei exhorta pe Vlahii conduși de Vlad să lupte alături de bizantini împotriva ungarilor.

În anul 1101, aceiași bizantini exhortau pe Vlahii lui Vlad și pe cruciați să lupte alături de ei împotriva „rătăcitorilor” (migratorilor, n.n.) și a ungarilor”. În același an, împăratul Alexie I Comnenul îndemna pe conducătorul armatei cruciaților, ... să lupte împotriva ungarilor și a cumanilor, alături de blakii conduși de cărmuitorul Vlad”. În fine, în același an, 1101, Bizantinii au făcut front comun cu „blakii” și „goții” împotriva ungarilor și a uzilor, populații asiatice, migratoare, care poposiseră și ocupaseră teritorii valaha și bizantine.

În textele Codex-ului Rohonci nu apare deci nici cea mai mică aluzie privind o așa-zisă suzeranitate bizantină asupra teritoriului Vlahilor nord-danubieni. Dimpotrivă, bizantinii solicitau ajutorul militar al „Vlahilor” – prezenți până și în Peninsula Sinaitică – împotriva barbarilor și a popoarelor migratoare, fie direct, prin împăratul lor, fie prin solie. De asemenea, nu aflăm nici cea mai mică aluzie despre vreo așa-zisă jurisdicție a patriarhului de Constantinopol asupra Bisericii nord-danubiene. Că jurisdicția sa se oprișe la granițele Statului vlaho-bulgar al Asăneștilor ne-o adevărește și faptul că patriarhul bizantin n-a binecuvântat decât oastea bizantină. Oastea valahă (română) n-a fost binecuvântată de acesta nici măcar

atunci când aceasta pornea la luptă alături de cea bizantină. Fără îndoială, dacă valahii erau supuși bizantinilor, sau măcar federații lor, patriarhul le-ar fi dat și acestora binecuvântarea sa. Or, aceasta nu le-a fost dată decât de mitropolitul Țării lor, a cărui Biserică – la vremea aceea – era independentă (politic și ecleziastic).

În prezența unor astfel de mărturii doveditoare, fără de tăgadă, se mai poate oare afirma că teritoriul nord-danubian era feuda împăratului bizantin, sau că Biserica română, din secolele XI - XII, era dependentă canonic de Patriarhia de Constantinopol?

Întrucât Dacia Pontică făcea și ea parte integrantă din această „Dacie unită”, al cărui teritoriu se întinsese odinioară de la Sud de Dunăre până dincolo de Tisa, unde de mai bine de un secol se așezaseră ungurii veniți din stepele Asiei, ne putem întreba ce se întâmplase cu mitropolitul ei. Își mutase el Scaunul în noua capitală a „Daciei unite”? Își dobândise el altă titulatură? Documentul respectiv (Codex Rohonci) nu ne precizează decât că Niles era mitropolit, dar, este lesne de înțeles că tocmai acest fenomen se întâmplase, adică, el își avea Scaunul acolo unde se afla și Voievodul Românilor. Oricum, și această mărturie ne adevărește faptul că ierarhii din Scythia Minor – care pentru secole și-au avut Scaunul în metropola politică și bisericească a daco-romanilor, adică, la Tomis – au continuat să aibă același rol de Întâistătorii și după pătrunderea popoarelor migratoare în spațiul pontico-danubiano-carpatic, și anume, a Slavilor, a Bulgarilor, a Cumanilor, a Pecenegilor, a Tătarilor, a Ungurilor etc., chiar dacă Scaunul lor s-a aflat în cetatea sau în locurile în care se refugia și Domnul Țării. În fine, faptul că era vorba de un „mitropolit”, se presupune că el rezida într-o cetate, într-o metropolă, dar, întrucât documentul nu ne menționează care ar fi fost aceasta – și ținând seama și de faptul că, la vremea respectivă, cetățile Țării fuseseră devastate și distruse de secole de migrațiune ale popoarelor venite din stepele Asiei – nu este exclus ca la vremea aceea, acesta să fi continuat încă să poarte titulatura sa de odinioară, adică, de mitropolit al Tomisului, deși Scaunul său de reședință se afla acolo unde se găsea și Domnul Țării, obligat și el să-și strămute Curtea domnească în diferite locuri ferite de pericolul acestor neamuri venite din stepele Caucazului și ale Rusiei kievene.

Deși în textele „Codex-ului Rohonci” s-a putut de asemenea constata că „Vlahii” nord-dunăreni își aveau propriul lor mitropolit, ceea ce presupune și existența a cel puțin doi-trei episcopi (cf. can. 4, 5, 6, 7 I ec.; 2 II ec.; 9 Ant. etc.). Care au fost aceștia și unde își aveau Scaunele, nu știm încă. Textele Codex-ului ne spun doar că Vlad, Domnul „Vlahilor” (Românilor), ar fi biruit și „lupta de la Sinod (nekin ot sinod)”. Despre ce luptă a fost vorba, nu ni se precizează. Nu este însă exclus ca „lupta” care se duce astăzi „la Sinod”, pentru redobândirea poziției canonice a Scaunului de la Tomis în „Dipticele” Bisericii române, și, recent, pentru înființarea mitropoliei Clujului, să fi fost prefațată deja în epoca respectivă. Oricum, referința din Codex ne sugerează faptul că Domnitorul Țării a avut un rol determinant în numirea ierarhilor Bisericii, și mai ales a Întâistătorului ei. În fine, nu este exclusă nici posibilitatea ca unii clerici ai epocii (episcopi și preoți) să fi optat și pentru menținerea sau trecerea Bisericii „Vlahilor” în sfera de influență bizantină, adică a Patriarhiei din „Noua Romă” (Constantinopol), iar Domnitorul și „partida națională” să fi militat pentru păstrarea și afirmarea stării de autocefalie, moștenită „ab antiquo” (din vechime), așa după cum s-au petrecut lucrurile la noi până în epoca lui Cuza Vodă.

Stim de asemenea că, în anul 1095, mitropolitul Timarion exhorta pe Domnitorul Vlad să se asocieze Cruciaților, și să-și unească armata cu „goții” și cu corăbiile venețiene pentru eliberarea Sfântului Mormânt.³ „Blakule Vlad – se adresa mitropolitul Țării – mergi, ao, alături!”. De altfel, miniatura nr. 27 din „Codex-ul Rohonci” ne înfățișează și solia venețiană la Mitropolitul „Blakiei” (Vlahiei, n.n.), venită să ceară ajutorul românilor pentru apărarea Sfântului Mormânt, în schimbul ajutorului în luptă împotriva cumanilor.

În anul 1095 - 1096, întâlnim o solie a cruciaților și la Vlad, Domnul Țării, pentru a cere libera trecere a cruciaților către Țara Sfântă. În drum spre Sfântul Mormânt, prima cruciadă a cavalerilor occidentali, condusă de Robert I, conte de Flandra, a traversat într-adevăr teritoriul Vlahilor. Se știe de asemenea că, în anul 1096, „Vlahii” au plătit participanților la prima cruciadă, a săracilor, conduși de Petre Eremitul, cheltuielile de tranzitare a teritoriului „blak, ... cu condiția ca aceștia să treacă în liniște”.

Întrucât independența politică presupunea și pe cea bisericească, este deci lesne de înțeles că Biserica Vlahilor n-a fost nici ea supusă Bizantinilor, reecte, Patriarhiei de Constantinopol, ci și-a păstrat starea ei de autocefalie moștenită „ab antiquo”. Că Biserica Vlahilor fusese autocefală și în secolul al XI-lea ne-o atestă același text al Codex-ului Rohonci, care face mențiune expresă și de „Ticina”, care nu este alta decât fosta cetate „blakă” (valahă), „Vicina”, „și nu bizantină cum se considera până în prezent”, de istoriografia română. Într-una din epigramele sale, mitropolitul „Daciei”, Timarion (sec. XI - XII), atestă și el că importanta cetate – ocupată vremelnic și de bizantini – era de fapt o cetate a Valahilor (Românilor). Printre altele, mitropolitul Timarion îl îndemna pe Domnul Țării, Vlad, să o recucerească de la bizantini fie și prin lupta armată. „Dacă vrei Ticina puternică, triumfă în îmbrățișarea ei! ... Vrei luptă – biruiști; dacă victoriile tale le simți, biruiști trăind!”. Și, într-adevăr, Vlad, Domnul „Vlahilor”, a simțit victoriile, și a biruit trăind, recucărind de la Bizantini și ținuturile unde se afla cetatea Vicina.

După cucerirea latină a Bizanțului, la Vicina își vor găsi refugiu și adăpost numeroși greci, inclusiv episcopi. Unul dintre acești episcopi a fost și Iachint, care avea să-și găsească refugiu – din calea Genovezilor – la Curtea Domnitorului Țării Românești, adică la Curtea de Argeș, unde va deveni și primul ei mitropolit grec. Acesta a adus însă cu sine trecerea Bisericii Vlahilor sub jurisdicția canonică a Constantinopolului, în anul 1359. Acesta este într-adevăr anul când Biserica nord-dunăreană – obligată să se înscrie în calculele politice ale Țării – a fost și ea încorporată – odată cu Statul – în ael „Commonwealth” bizantin, pierzându-și de deabia atunci, după mai bine de un mileniu, autocefalia.

FUNDATIA EPISCOPUL GRIGORIE

FUNDATIA EPISCOPUL GRIGORIE LEU
 persoană juridică română de utilitate publică
 susține în continuare propunerea argumentată prin asemenea studii, ca Patriarhul României, care este și Mitropolit al Munteniei și Dobrogei, să fie de fapt și de drept Arhiepiscop al Tomisului.
 Se va sublinia astfel adevărul istoric al certei vechimi apostolice a episcopatului românesc pe locurile de naș tere ale poporului nostru etc, nesufragane, cu celelalte episcopii apostolice.

FUNDATIA EPISCOPUL GRIGORIE